VLAAMS PARLEMENT

vergadering **5**
zittingsjaar 2009-2010

Handelingen

Plenaire Vergadering

van 21 oktober 2009

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING 7

VERWELKOMING 7

VERONTSCHULDIGINGEN 7

BOODSCHAPPEN 7

INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN 7

MOTIE VAN ORDE
Voorstel tot aanvulling van de agenda 8

MOTIES VAN ORDE
Voorstellen tot spoedbehandeling en tot aanvulling van de agenda 8

VOORSTEL VAN DECREET van de heer Kris Van Dijck, mevrouw Kathleen Helsen en de heer Sven Gatz houdende interpretatie van de artikelen 44, 44bis en 62, §1, 7°, 9° en 10°, van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997
– 107 (2009) – Nrs. 1 tot 8
Algemene bespreking 9
Artikelsgewijze bespreking 12
Hoofdelijke stemming 12

MOTIE VAN ORDE
Voorstel tot spoedbehandeling 13

ACTUALITEITSDEBAT
Actualiteitsdebat over de gevolgen van de Antwerpse volksraadpleging van 18 oktober 2009 voor de verdere aanpak van de mobiliteitsproblematiek in en rond Antwerpen 13

MOTIE VAN ORDE
Opheldering over de stand van zaken 13

ACTUALITEITSDEBAT
Actualiteitsdebat over de gevolgen van de Antwerpse volksraadpleging van 18 oktober 2009 voor de verdere aanpak van de mobiliteitsproblematiek in en rond Antwerpen *(Voortzetting)* 15

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN 47

ACTUELE VRAAG van mevrouw Vera Van der Borght tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de middelen voor toekenning van persoonlijke-assistentiebudgetten aan personen met een handicap en de communicatie hierover
ACTUELE VRAAG van de heer Bart Van Malderen tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de verdeling van extra middelen voor de opvang, begeleiding en zorg van andersvaliden 47

ACTUELE VRAAG van mevrouw Vera Jans tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over hulp- en dienstverlening aan de Vlaamse gedetineerden in de Nederlandse gevangenis van Tilburg 51

ACTUELE VRAAG van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het onderhoud van de minister-president met zijn collega van de Duitstalige Gemeenschap Karl-Heinz Lambertz betreffende een mogelijk nieuw belangenconflict tegen het wetsvoorstel tot splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde 52

ACTUELE VRAAG van de heer Boudewijn Bouckaert aan de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het onderhoud van de minister-president met zijn collega van de Duitstalige Gemeenschap Karl-Heinz Lambertz betreffende een mogelijk nieuw belangenconflict tegen het wetsvoorstel tot splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde 52

ACTUELE VRAAG van mevrouw Mieke Vogels tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over het toenemend aantal mensen dat de energiefactuur of huur niet kan betalen 56

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Ludwig Caluwé, Peter Vanvelthoven, Kris Van Dijck, Sven Gatz, Lode Vereeck en Filip Watteeuw houdende wijziging van het decreet van 28 januari 1974 betreffende het cultuurpact
– 131 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2
Algemene bespreking 61
Artikelsgewijze bespreking 61

VERZOEKSCHRIFT over het recht op zorg voor personen met een handicap
– 155 (2009-2010) – Nr. 1
Verslag 62

VERZOEKSCHRIFT over de uitsluiting van grensarbeiders van de Vlaamse zorgverzekering
– 156 (2009-2010) – Nr. 1
Verslag 62

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Lode Vereeck en Boudewijn Bouckaert, mevrouw Patricia De Waele, de heer Peter Reekmans, mevrouw Ulla Werbrouck en de heer Jurgen Verstrepen betreffende de beslissingsbevoegdheid over de bouwvergunning(en) in verband met de Oosterweelverbinding
– 169 (2009-2010) – Nr. 1
Voorstel tot spoedbehandeling 62

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Joris Van Hauthem en Filip Dewinter en mevrouw An Michiels betreffende de splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde
– 172 (2009-2010) – Nr. 1
Voorstel tot spoedbehandeling 63

MOTIE van de heren Lode Vereeck en Boudewijn Bouckaert, mevrouw Patricia De Waele, de heer Peter Reekmans, mevrouw Ulla Werbrouck en de heer Jurgen Verstrepen tot uitoefening van het recht van onderzoek met betrekking tot de Beheersmaatschappij Antwerpen Mobiel (BAM)
– 168 (2009-2010) – Nr. 1

MOTIE van de heer Dirk Peeters, mevrouw Mieke Vogels en de heren Filip Watteeuw en Hermes Sanctorum tot uitoefening van het recht van onderzoek met betrekking tot de realisatie van het Masterplan Antwerpen en de daarin begrepen Oosterweelverbinding en de aansturing en opvolging ervan door de Vlaamse Regering
– 164 (2009-2010) – Nr. 1
MOTIE van de heren Filip Dewinter, Jan Penris en Wim Wienen tot uitoefening van het recht van onderzoek met betrekking tot de realisatie van het Masterplan Antwerpen in het algemeen en de daarin begrepen Oosterweelverbinding in het bijzonder en het toezicht en de aansturing ervan door de Vlaamse Regering
– 167 (2009-2010) – Nr. 1
Voorstellen tot aanvulling van de agenda 65

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Ludwig Caluwé, Peter Vanvelthoven, Kris Van Dijck, Sven Gatz, Lode Vereeck en Filip Watteeuw houdende wijziging van het decreet van 28 januari 1974 betreffende het cultuurpact
– 131 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2
Hoofdelijke stemming 66

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Vera Jans, de heren Tom Dehaene, John Crombez en Bart Van Malderen en de dames Lies Jans en Helga Stevens tot besluit van de op 6 oktober 2009 door de heer Bart Van Malderen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het toezicht van Kind en Gezin op kinderopvanginitiatieven, naar aanleiding van een aantal recente incidenten
– 144 (2009-2010) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 67

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Marleen Van den Eynde en de heer Stefaan Sintobin tot besluit van de op 6 oktober 2009 door mevrouw Marleen Van den Eynde in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over het niet verkrijgen van uitstel inzake de Europese richtlijn Fijn Stof bij de Europese Commissie
– 145 (2009-2010) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 68

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Filip Dewinter, Frank Creyelman en Joris Van Hauthem en mevrouw Linda Vissers tot besluit van de op 6 oktober 2009 door de heer Filip Dewinter in commissie gehouden interpellatie tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de uitspraken van de minister over de gevolgen voor het Vlaamse inburgeringsbeleid van het federaal akkoord rond asiel en migratie
– 146 (2009-2010) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 68

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Lode Vereeck tot besluit van de op 6 oktober 2009 door de heer Filip Dewinter in commissie gehouden interpellatie tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de uitspraken van de minister over de gevolgen voor het Vlaamse inburgeringsbeleid van het federaal akkoord rond asiel en migratie
– 150 (2009-2010) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 69

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Wim Wienen en Johan Deckmyn tot besluit van de op 6 oktober 2009 door de heren Wim Wienen en Jurgen Verstrepen in commissie gehouden interpellaties tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, respectievelijk over de veroordeling van de openbare omroep VRT door de Vlaamse Regulator voor de Media wegens het ongelijk behandelen van politieke partijen en de bevestiging van deze beslissing door de Raad van State, en over de politieke objectiviteit van de VRT en de gevolgen van de beslissingen van de Raad van State en de Vlaamse Regulator voor de Media over neutraliteit in berichtgeving
– 147 (2009-2010) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 69

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Jurgen Verstrepen tot besluit van de op 6 oktober 2009 door de heren Wim Wienen en Jurgen Verstrepen in commissie gehouden interpellaties tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, respectievelijk over de veroordeling van de openbare omroep VRT door de Vlaamse Regulator voor de Media wegens het ongelijk behandelen van politieke partijen en de bevestiging van deze beslissing door de Raad van State, en over de politieke objectiviteit van de VRT en de gevolgen van de beslissingen van de Raad van State en de Vlaamse Regulator voor de Media over neutraliteit in berichtgeving
– 151 (2009-2010) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 70

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Jurgen Verstrepen tot besluit van de op 6 oktober 2009 door de heer Carl Decaluwe in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de verspreiding van nieuwsbeelden via diverse operatoren
– 148 (2009-2010) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 72

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Johan Deckmyn tot besluit van de op 8 oktober 2009 door de heer Johan Deckmyn in commissie gehouden interpellatie tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de aanstelling van een nieuwe topsportmanager
– 149 (2009-2010) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 72

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Dirk Van Mechelen, de dames Mercedes Van Volcem en Gwenny De Vroe en de heer Karlos Callens tot besluit van de op 7 oktober 2009 door de heer Dirk Van Mechelen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de verdere uitvoering van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en de verdere afhandeling van de uitvoeringsbesluiten
– 153 (2009-2010) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 73

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de dames Marleen Van den Eynde en Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt en de heren Pieter Huybrechts en Stefaan Sintobin tot besluit van de op 7 oktober 2009 door de heer Dirk Van Mechelen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de verdere uitvoering van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en de verdere afhandeling van de uitvoeringsbesluiten
– 143 (2009-2010) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 73

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Wilfried Vandaele, de dames Liesbeth Homans en Valerie Taeldeman, de heren Lode Ceyssens en Bart Martens en mevrouw Michèle Hostekint tot besluit van de op 7 oktober 2009 door de heer Dirk Van Mechelen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de verdere uitvoering van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en de verdere afhandeling van de uitvoeringsbesluiten
– 152 (2009-2010) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 74

ACTUALITEITSMOTIE van mevrouw Annick De Ridder en de heren Dirk Van Mechelen, Marino Keulen, Sas van Rouveroij en Sven Gatz tot besluit van het op 21 oktober 2009 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de gevolgen van de Antwerpse volksraadpleging van 18 oktober 2009 voor de verdere aanpak van de mobiliteitsproblematiek in en rond Antwerpen
– 175 (2009-2010) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 75

ACTUALITEITSMOTIE van de heren Filip Dewinter, Jan Penris en Wim Wienen en mevrouw Marijke Dillen tot besluit van het op 21 oktober 2009 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de gevolgen van de Antwerpse volksraadpleging van 18 oktober 2009 voor de verdere aanpak van de mobiliteitsproblematiek in en rond Antwerpen
– 178 (2009-2010) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 76

MEDEDELING VAN DE VOORZITTER 77

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN 77

BIJLAGEN
Aanwezigheden 80
Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers 80

■

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Jan Peumans

– *De vergadering wordt geopend om 14.03 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

■

VERWELKOMING

De voorzitter: Ik wil van de gelegenheid gebruik maken om een afvaardiging van de Nederlandse Tweede Kamer te verwelkomen, namelijk de vaste commissie voor Verkeer en Waterstaat, onder leiding van de heer Jager. Deze middag hebben we een drietal onderwerpen besproken en ook opgelost. *(Gelach)*

Over de IJzeren Rijn werd een uiteenzetting gegeven door de heer Penris. De bespreking over de Westerschelde, die nog beter verliep, werd ingeleid door de heer Caluwé. Ten slotte was er een uiteenzetting door de heer Martens over de kilometerheffing en wegenvignetten.

We hebben afgesproken dat we in de loop van februari 2010 een tegenbezoek zullen brengen. Ik wil de afvaardiging nogmaals van harte welkom heten. *(Applaus)*

Ik vind het geweldig dat Vlaanderen en niet België rechtstreeks contact met u heeft over een aantal toch wel zeer boeiende dossiers.

■

VERONTSCHULDIGINGEN

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er verontschuldigingen zijn ingekomen van de volgende leden:

Erik Arckens, Jean-Jacques De Gucht, Gwenny De Vroe, Sophie De Wit, Helga Stevens: gezondheidsredenen;

Ivan Sabbe, Sas van Rouveroij: ambtsverplichtingen;

Yamila Idrissi.

■

BOODSCHAPPEN

De voorzitter: Dames en heren, bij brief van 13 oktober 2009 deelt de voorzitter van de Kamer van Volksvertegenwoordigers mee dat de Kamer ter vergadering van die dag voor wettig en voltallig verklaard is.

Bij brief van 13 oktober 2009 deelt de voorzitter van de Senaat mee dat de Senaat zich ter vergadering van die dag heeft geconstitueerd.

■

INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met ingekomen stukken en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl. St.* Vl. Parl. 2009-10, nr. 60/4)

■

MOTIE VAN ORDE

Voorstel tot aanvulling van de agenda

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Caluwé bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé: Mijnheer de voorzitter, vorige vrijdag is de procedure afgelopen inzake het belangenconflict met betrekking tot het voorstel van decreet van de heer Van Dijck, mevrouw Helsen en de heer Gatz houdende interpretatie van de artikelen 44, 44bis en 62, §1, 7°, 9° en 10°, van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997. De schorsing is dus verstreken. We kunnen dan ook opnieuw overgaan tot de behandeling daarvan. Ik stel voor dat voorstel op de agenda te zetten en over te gaan tot de onmiddellijke behandeling en stemming ervan. Ik stel voor dat de heer Van Dijck het voorstel onmiddellijk toelicht.

De voorzitter: Is het parlement het eens met dat voorstel tot aanvulling van de agenda? *(Instemming)*

Dan stel ik voor dat het voorstel van decreet onmiddellijk wordt behandeld.

Het incident is gesloten.

■

MOTIES VAN ORDE

Voorstellen tot spoedbehandeling en tot aanvulling van de agenda

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Vereeck bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Mijnheer de voorzitter, de LDD-fractie vraagt bij motie van orde een aanvulling van de agenda en een spoedbehandeling.

Ten eerste is er de motie van de heer Bouckaert, mevrouw De Waele, de heer Reekmans, mevrouw Werbrouck, de heer Verstrepen en mezelf tot uitoefening van het recht van onderzoek met betrekking tot de Beheersmaatschappij Antwerpen Mobiel (BAM). Er moet nu maar eens snel gereageerd worden door het Vlaams Parlement.

Ten tweede is er het voorstel van resolutie van de heer Bouckaert, mevrouw De Waele, de heer Reekmans, mevrouw Werbrouck, de heer Verstrepen en mezelf betreffende de beslissingsbevoegdheid over de bouwvergunning(en) in verband met de Oosterweelverbinding. We stellen voor om de besluitvorming over de Oosterweelverbinding naar het Vlaams Parlement te halen en niet langer bij de Vlaamse Regering – die het dossier volledig misbeheerd heeft – te laten.

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Mijnheer de voorzitter, wij hebben ook zelf al een motie tot uitoefening van het recht van onderzoek ingediend. Als op de vraag van de heer Vereeck wordt ingegaan, stel ik voor dat onze motie ook onmiddellijk wordt behandeld.

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Mijnheer de voorzitter, ook wij hebben een motie tot uitoefening van het recht van onderzoek ingediend. Als de motie van Groen! vanmiddag wordt besproken, willen we natuurlijk dat onze motie ook wordt behandeld.

De voorzitter: Kunnen we ons daarover tijdens de loop van de vergadering uitspreken? *(Instemming)*

Het incident is gesloten.

■

VOORSTEL VAN DECREET van de heer Kris Van Dijck, mevrouw Kathleen Helsen en de heer Sven Gatz houdende interpretatie van de artikelen 44, 44bis en 62, §1, 7°, 9° en 10°, van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997
– 107 (2009) – Nrs. 1 tot 8

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de algemene bespreking van het voorstel van decreet.

Mevrouw Anissa Temsamani en de heer Hans Schoofs, verslaggevers, hebben geen zitting meer in het Vlaams Parlement.

De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, geachte collega's, sta me toe om zeer kort dit voorstel van decreet te duiden. Collega's van de Tweede Kamer, ik weet dat mijn collega-fractievoorzitter tijdens de middagpauze getracht heeft om het u uit te leggen en dat het niet zo eenvoudig was.

In ieder geval, u zult zich herinneren dat wij in het begin van deze legislatuur beslist hebben om een voorstel van decreet dat door mezelf, de collega's Voorhamme, Kathleen Helsen, Sven Gatz en Dirk De Cock niet alleen is ingediend maar dat ook werd goedgekeurd in de commissie voor Onderwijs op 13 december 2007 maar dat de voorgeschreven termijn dreigde te overschrijden, uit de kaduciteit te halen. Deze beslissing hebt u allen genomen.

Dit voorstel van decreet is het onderwerp geweest van drie belangenconflicten. Eerst was er een belangenconflict van de Franse Gemeenschap, vervolgens van de Franse Gemeenschapscommissie (COCOF) en ten slotte van het Waalse Gewest.

U weet allen wat de bedoeling is van dit voorstel van decreet: de Vlaamse overheid ten volle haar verantwoordelijkheid voor het onderwijs in de Vlaamse Gemeenschap laten nemen. Hierover bestond er bij onze collega's van de Franse Gemeenschap nog wat onduidelijkheid. Daarom werd dit decreet ook het decreet Faciliteitenonderwijs genoemd.

Ik wil nogmaals benadrukken dat wij met dit voorstel van decreet enkel en alleen de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap willen benutten. We willen dat die scholen kunnen blijven bestaan, maar dat ze wel onderworpen zijn aan de decreetgeving van de Vlaamse Gemeenschap. Het zijn met andere woorden Vlaamse scholen waar in het Frans wordt les gegeven.

Hoogdringendheid is hier wel degelijk vereist. Na een tijdspad van bijna twee jaar mogen we deze beslissing met recht en reden nemen zodat de minister van Onderwijs en het departement Onderwijs alles in het werk kunnen stellen om dit decreet, dat een interpretatief decreet is, op het terrein uit te voeren.

Ik wil alle fracties die dit decreet de vorige legislatuur hebben gesteund, hebben goedgekeurd in de commissie en hebben aangedrongen op een spoedbehandeling van dit voorstel van decreet, oproepen om dit voorstel van decreet goed te keuren. Ik dank iedereen die hieraan heeft meegewerkt.

De boodschap blijft nog altijd dat het niet tegen iemand is gericht, maar dat het gaat om het implementeren van onze sterke decreten zodat ze kunnen worden toegepast en zodat alle

kinderen die in Vlaanderen wonen, ten volle de vruchten kunnen plukken van al wat de Vlaamse Gemeenschap voor het onderwijs uitbouwt.

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Mijnheer de voorzitter, ik wil me aansluiten bij de heer Van Dijck. Ik denk niet dat het nodig is om het hele debat nog eens over te doen. We hebben er de vorige legislatuur al vele vergaderingen aan gewijd. De essentie is dat de Franstalige scholen in de faciliteitengemeenten voortaan aan de Vlaamse onderwijsinspectie kunnen worden onderworpen.

Ik wil twee dingen benadrukken. We hebben dit juridisch zeer grondig onderzocht. Het is geen voorstel van decreet dat over één nacht ijs is gegaan. Dit is zeer belangrijk om weten. Als we het nu goedkeuren om te verhinderen dat er nog andere procedures om de goedkeuring van dit voorstel te vertragen, worden ingeroepen, dan kan er later nog altijd een beslissing komen van het Grondwettelijk Hof. Niet dat ik er op aandring, maar als men het echt wil, dan is het hof de ultieme scheidsrechter die kan oordelen. Wij hebben in ieder geval als ondersteunende fracties van dit voorstel van decreet ons huiswerk grondig gemaakt.

We hebben ook alle mogelijke moeite gedaan om de gevoeligheden die hierover bestonden, weg te nemen. Ik herinner me nog een zeer productieve en zeer constructieve commissievergadering met Franstalige onderwijsdirecties uit de faciliteitengemeenten. Het was een zeer goed gesprek, waarin we veel van de angst die er over dit decreet bestond, hebben kunnen wegnemen.

Dit voorstel van decreet is zeker niet gericht tegen wie dan ook. Het is alleen normaal dat de inspectie in scholen op Vlaams grondgebied ook door de Vlaamse administratie zou gebeuren.

De voorzitter: De heer Van Eyken heeft het woord.

De heer Christian Van Eyken: Mijnheer de voorzitter, ik wil het debat over dit onderwerp niet onnodig rekken. Indien ik me niet vergis, kunnen we hier echter niet over dit voorstel van decreet stemmen vooraleer het verslag van het Overlegcomité aan het Vlaams Parlement is betekend. Is dit al gebeurd?

Ik wil benadrukken dat na de vorige vergadering van het Overlegcomité is besloten de Raad van State om advies over een bevoegdheidsconflict te vragen. De Raad van State heeft eigenlijk geen advies gegeven, maar verwezen naar het eigen advies van oktober 2007. In dat advies staat te lezen dat de Raad van State twijfelt of het al dan niet om een bevoegdheidsconflict gaat. Dit betekent dat de Raad van State zich niet over een eventueel bevoegdheidsconflict heeft uitgesproken.

De heer Gatz vindt dat het Grondwettelijk Hof dan maar moet beslissen. Indien dit voorstel van decreet vandaag wordt goedgekeurd, kan ik me voorstellen dat vanuit Franstalige hoek waarschijnlijk een beroep bij het Grondwettelijk Hof zal worden ingesteld. Ik kan daar niet op vooruitlopen, maar het is in elk geval een mogelijkheid.

Aangezien de minister van Onderwijs hier aanwezig is, zou ik hem een paar vragen willen stellen. Ik heb hem een paar dagen geleden in de commissie Onderwijs trouwens al soortgelijke vragen gesteld. Hij heeft toen geantwoord dat hij niet op hypothetische vragen wilde antwoorden.

Indien dit voorstel van decreet effectief wordt goedgekeurd, vraag ik me af in welke taal het contact tussen de pedagogische inspectie en de leerkrachten in het Franstalig onderwijs zal verlopen. Ik kan me moeilijk voorstellen dat die contacten uitsluitend in het Nederlands zullen verlopen. Indien het Frans zou worden gebruikt, zou ik me op dat vlak al gerustgesteld voelen.

Iedereen weet dat de Franse Gemeenschap en de Vlaamse Gemeenschap verschillende eindtermen hebben. Dat is een gevolg van het feit dat elke gemeenschap over eigen bevoegdheden beschikt. Ik zou dan ook een bijkomende essentiële vraag willen stellen. Tijdens de vorige legislatuur hebben we immers vernomen dat 95 tot 98 percent van de kinderen in dat Franstalig onderwijs naar het secundair onderwijs van de Franse Gemeenschap doorstromen. Het lijkt me dan ook logisch de eindtermen en de gevolgde pedagogische methodieken van de Franse Gemeenschap te volgen.

Mijnheer de minister, kunt u me met betrekking tot deze beide punten geruststellen?

De voorzitter: De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé: Mijnheer de voorzitter, we steunen dit voorstel van decreet uiteraard volkomen. We hebben hier van de eerste minuut aan meegewerkt. We hebben ook steeds gesteld dat bepaalde punten in het voorstel van decreet niet als een belangenconflict, maar als een bevoegdheidsconflict kunnen worden geïnterpreteerd. We hebben de Franse Gemeenschap steeds uitgenodigd hierover gesprekken te voeren.

De Raad van State heeft toen geen advies verstrekt. Nu de procedure bij het Overlegcomité in gang is gezet, wil de Raad van State al evenmin een advies geven. Als antwoord op de vraag van het Vlaams Parlement om een advies over deze kwestie, heeft de Raad van State zelf uitdrukkelijk naar het Grondwettelijk Hof verwezen.

Het Grondwettelijk Hof kan enkel bij deze zaak worden betrokken op het ogenblik dat het voorstel van decreet effectief is goedgekeurd. Ik betreur dan ook dat de verschillende Franstalige parlementen telkens een belangenconflict hebben ingeroepen. Hierdoor is de mogelijkheid om naar het Grondwettelijk Hof te stappen steeds uitgesteld.

Ik weet niet hoe het Grondwettelijk Hof zal reageren of welk standpunt het Grondwettelijk Hof finaal zal innemen.

Alleen begrijp ik niet dat dit punt geen aanleiding geeft tot protest vanuit de Franse Gemeenschap: het Franstalige onderwijs in de Duitstalige Gemeenschap valt integraal onder de bevoegdheid van de Duitstalige Gemeenschap. Het is bij wijze van spreken Duitstalig onderwijs, maar gegeven in het Frans. Er is zelfs een school waar in sommige klassen les wordt gegeven in het Frans en in andere in het Duits. Wanneer wij hier ook de regeling willen doorvoeren dat het Franstalige onderwijs begrepen moet worden als onderwijs dat valt onder de Vlaamse Gemeenschap maar in het Frans gegeven wordt, ontstaat er veel protest vanuit de Franse Gemeenschap. Waarom is dat er niet tegenover de Duitstalige Gemeenschap?

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Net voor 14 uur hebben wij vernomen dat het de bedoeling was om dit decreet nu eens eindelijk in de plenaire vergadering van het Vlaams Parlement te stemmen. We hebben het in de commissie gestemd. De heer Van Dijck weet zeer goed dat wij bij de belangenconflicten altijd de inhoud en de filosofie van dat decreet verdedigd hebben. Ik betreur enkel dat men ons niet op voorhand verwittigd heeft. Men had zich deze seance kunnen besparen door ons voorstel enkele weken geleden al in de plenaire vergadering goed te keuren. Nu moeten we blijkbaar heel snel voor het Brussels Parlement zijn. Ons niet gelaten, mijnheer Van Dijck.

Mijnheer de voorzitter, uiteraard zullen wij dit decreet goedkeuren. Aan wie een cordon sanitaire legt rond onze partij: blijkbaar zijn we nu wel nodig om de stemmen te leveren. We doen dit met zeer veel plezier zodat men aan Franstalige kant ziet wie hier uiteindelijk de doorslag geeft. Dank u. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De heer Tack heeft het woord.

De heer Erik Tack: Mijnheer Van Eyken, u vraagt dat de eindtermen van de Franse Gemeenschap van toepassing zouden zijn. Ik meen me te herinneren dat het

faciliteitenonderwijs in de faciliteitengemeenten destijds ingericht is om de kinderen de kans te geven voldoende Nederlands te leren om naar het Nederlandstalig middelbaar onderwijs over te stappen. U keert de zaken om, mijnheer Van Eyken. Als mensen de intentie hebben om hun kinderen uiteindelijk toch naar het Franstalige middelbaar onderwijs te sturen, is dat hun zaak. Maar daarom moeten wij de zaken hier nog niet naar uw zin veranderen.

De heer Christian Van Eyken: Mijnheer Tack, u was misschien niet aanwezig bij de hoorzittingen de vorige legislatuur over dit decreet. Anders had u misschien kunnen horen van de directies van die scholen dat 95 tot 98 percent van die leerlingen doorstroomt naar de Franse Gemeenschap. Zet de zaken niet op hun kop. Het is niet de bedoeling dat de kinderen gebrekkig onderwijs zouden volgen. In het belang van de kinderen uit de faciliteitenscholen vraag ik dat men rekening houdt met de eindtermen van de Franse Gemeenschap.

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Wat willen wij? Dat onze inspectie die scholen inspecteert om de kwaliteit te waarborgen. Dat betekent dat we, zodra het decreet gestemd is, zullen vragen om aan mijn departement een leerplan voor te leggen waarin de eindtermen verwerkt zijn. Op basis daarvan zullen we beoordelen of de ontwikkelingsdoelen en eindtermen bereikt worden. Er is enige flexibiliteit mogelijk. Uiteraard tellen de eindtermen en ontwikkelingsdoelen waarvan wij vinden dat ze bereikt moeten worden om kwaliteitsvol Nederlandstalig onderwijs te krijgen. Het onderwijs in de faciliteitengemeenten, ook al wordt het in het Frans gegeven, zal daarop worden beoordeeld. Voor het taalgebruik geldt, ook in de contacten met onze inspectie, de normale regeling voor de faciliteitengemeenten.

Zodra dit decreet goedgekeurd is, neem ik me voor om met mijn Franstalige collega aan tafel te zitten om te zien hoe we die overgang op een correcte manier kunnen uitvoeren. Dat is in het belang van de kinderen die daar naar school gaan. Niemand is erbij gebaat om een conflictueuze situatie te hebben. De regelgeving zal dan duidelijk zijn. Ik zal met een normale houding naar mijn Franstalige collega gaan om te vragen die wetgeving toe te passen en te bekijken hoe we het in de overgangsperiode kunnen aanpakken.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen. (Zie *Parl. St.* Vl. Parl. 2009, nr. 107/5)

– *De artikelen 1 tot en met 3 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

Dan gaan we nu meteen over tot de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

108 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
107 leden hebben ja geantwoord;
1 lid heeft neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden. *(Applaus)*

■

MOTIE VAN ORDE

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Van Hauthem bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de voorzitter, bij motie van orde vraag ik het woord om de spoedbehandeling te vragen van een voorstel van resolutie over een ander belangenconflict, dat al even lang duurt, namelijk het voorstel van resolutie van de heer Dewinter, mevrouw Michiels en mezelf betreffende de splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde. Ik neem aan dat de meerderheidspartijen, in het kader van het assertieve beleid dat ze voorstaan, ongetwijfeld dat voorstel van resolutie zullen steunen. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

Ik zal het stuk nu laten ronddelen.

De voorzitter: De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé: Het vorige stuk was heel lang geleden, veel te lang geleden rondgedeeld. Dit stuk is nieuw. We willen het eerst bekijken, dus ik stel voor het niet onmiddellijk te behandelen.

De voorzitter: We zullen ons in de loop van de vergadering uitspreken over de spoedbehandeling van dit voorstel van resolutie.

Het incident is gesloten.

■

ACTUALITEITSDEBAT

Actualiteitsdebat over de gevolgen van de Antwerpse volksraadpleging van 18 oktober 2009 voor de verdere aanpak van de mobiliteitsproblematiek in en rond Antwerpen

De voorzitter: Dames en heren, het debat is geopend.

De minister-president heeft me deze ochtend gevraagd eerst een toelichting te kunnen geven. De Vlaamse Regering heeft deze ochtend immers een extra ministerraad gehouden. Hij wil dat even toelichten.

■

MOTIE VAN ORDE

Opheldering over de stand van zaken

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Watteeuw bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Mijnheer de voorzitter, ik was wat verrast door uw verklaringen in De Standaard van gisteren. U hebt bij uw aantreden gesteld dat u het debat in dit parlement wilt versterken. U hebt ook gesteld de voorzitter van alle parlementsleden te willen zijn. Ik vind het eigenlijk vreemd dat u als voorzitter een voorafname hebt gedaan op dit debat,

terwijl u wist dat er twee fracties waren die op dat moment al een actualiteitsdebat hadden gevraagd, en dat er een actuele interpellatie was ingediend door onze fractie.

Ik vind het nog erger dat u in dat interview een sneer hebt gegeven naar een aantal parlementsleden. U stelde dat het u opvalt dat diegenen die nu zeggen dat de BAM weg moet, haast nooit aanwezig waren bij de voortgangsrapportages. Misschien moet u man en paard noemen. Het is wat onduidelijk op wie dat betrekking heeft. Ik vind het in ieder geval ongepast, en geen goede zaak voor het debat. Ik vraag me af of u dit debat nog op een serene manier kunt leiden. We hebben zes ondervoorzitters. Misschien kunnen zij ook eens actief worden.

De voorzitter: De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Mijnheer de voorzitter, mijn opmerkingen zijn van een andere orde. Ik heb er mijn bedenkingen bij dat de regering naar aanleiding van een actualiteitsdebat vóór het debat al een verklaring aflegt.

Ik dacht dat een minimum aan respect van de regering voor het parlement erin zou bestaan dat men de interpellanten aan bod laat komen en dat daarna, op basis van de door de interpellanten gestelde vragen, de regering antwoordt. We zijn in een andere logica terechtgekomen, waarbij de regering, wanneer ze verneemt dat er een actualiteitsdebat is over een bepaald thema, het gras voor de voeten van de interpellanten wegmaait en al antwoordt voordat de vragen worden gesteld. Ik heb mijn bedenkingen bij deze praktijk, die hopelijk eenmalig is en wat mij betreft niet voor herhaling vatbaar is. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Mijnheer de minister-president, ik heb zo een bleekblauw vermoeden dat er ook na uw verklaring nog voldoende stof tot discussie zal zijn. De regering heeft natuurlijk altijd het recht om een verklaring af te leggen in het parlement, maar voor de oppositie is het leuker en productiever om eerst een aantal pertinente, snijdende, interessante, kritische vragen te kunnen stellen en u vervolgens de gelegenheid te geven om te antwoorden. De rollen worden nu omgedraaid, en dat is betreurenswaardig. Maar goed, we hopen dat uw verklaring straks ook pertinent, snijdend en dergelijke zal zijn. *(Applaus bij Open Vld)*

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Mijnheer de voorzitter, collega's, ik sluit me aan bij de vorige sprekers. Ook wij van LDD hebben op dit ogenblik geen behoefte aan een oktoberverklaring.

De voorzitter: Collega's, artikel 45, punt 9, van het reglement zegt: "Leden van de Regering en verslaggevers worden gehoord wanneer zij daarom vragen. De voorzitter kan hun vragen te besluiten als hij oordeelt dat de plenaire vergadering voldoende is ingelicht." Door het feit dat de regering vanmorgen een aantal beslissingen heeft genomen in het BAM-dossier, kan dit het verhaal alleen maar in een juiste context plaatsen.

Mijnheer Watteeuw, ik ga nu geen gebruik maken van het spreekgestoelte. Dat hoort ook niet. Maar ik zal u wel de juiste context en toelichting geven bij dit verhaal. Ik weet ook niet of het ideaal is dat ik in het debat over BAM aan die kant van de tafel ga zitten. Dan is het aan Marijke Dillen om mijn plaats in te nemen.

Het incident is gesloten.

■

ACTUALITEITSDEBAT

Actualiteitsdebat over de gevolgen van de Antwerpse volksraadpleging van 18 oktober 2009 voor de verdere aanpak van de mobiliteitsproblematiek in en rond Antwerpen *(Voortzetting)*

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de voortzetting van het actualiteitsdebat.

Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, collega's, uit respect voor dit parlement en om het debat nog sneller te laten worden, wil ik u graag vooraf inlichten over de beslissing van de ministerraad van vanmorgen. Dat zal iedereen alleen maar ten goede komen. Het zal sommige vragen wellicht zonder voorwerp maken, al weet ik natuurlijk niet welke vragen u straks zult stellen. Ik zal ze in elk geval allemaal beantwoorden.

Collega's, de volksraadpleging in Antwerpen heeft de afgelopen weken heel wat in beweging gebracht. Er is campagne gevoerd door de actiegroepen en door iedereen die er een mening over had. De Vlaamse Regering heeft mijns inziens heel wijs gehandeld door het debat op een serene manier te laten plaatsvinden en ervoor te zorgen dat die volksraadpleging ook zijn uitslag kon krijgen.

Die uitslag is heel duidelijk: 59,24 percent stemde neen, 40,76 percent stemde ja. In een volksraadpleging zijn er natuurlijk altijd winnaars en verliezers. De eerste zorg van deze Vlaamse Regering is dat de duurzame mobiliteit in en rond Antwerpen niet de grote verliezer wordt. Daarom hebben wij daar vanmorgen over gesproken. Wij zullen er alles aan doen om dit mobiliteitsprobleem op te lossen.

Wij hebben kennis genomen van de resolutie van de Antwerpse gemeenteraad van 19 oktober. Wij kijken ook uit naar het advies dat ons wellicht komende vrijdag zal worden overgemaakt. Daarnaast komt er nog een arrest van de Raad van State met betrekking tot het GRUP Oosterweelverbinding.

Het is heel belangrijk dat we deze morgen in de Vlaamse Regering hebben beslist om dit dossier in handen te nemen en te komen tot een duurzame mobiliteit in en rond Antwerpen, en dat we daarbij geen enkele oplossing uitsluiten. De verdere aanpak zal natuurlijk ook kaderen in wat we in het Vlaamse regeerakkoord hebben herbevestigd, met name de beslissing van 28 maart 2009.

Het is overduidelijk dat uit de volksraadpleging is gebleken dat een oplossing voor de Scheldekruising een maatschappelijk draagvlak moet hebben, vanzelfsprekend in Antwerpen, maar ook in de rest van Vlaanderen. De uiteindelijke oplossing en de te realiseren initiatieven kunnen met overleg worden verkregen. Het is vanzelfsprekend dat de stad in dat overleg een belangrijke gesprekspartner moet en zal zijn om te komen tot resultaten.

De ministerraad heeft vanmorgen beslist om een ministerieel comité Duurzame Antwerpse Mobiliteit op te richten, waar de viceministers-presidenten, de bevoegde vakministers van Openbare Werken, Financiën en Ruimtelijke Ordening, en ikzelf deel van zullen uitmaken. Dit ministerieel comité zal de komende dagen en weken een aantal werkgroepen oprichten om de problemen en vragen grondig voor te bereiden en de zaak met de nodige expertise aan te pakken.

Ik zal, zonder in detail te treden, deze zeven werkgroepen even overlopen. Ten eerste, de werkgroep 'reorganisatie van de nv BAM en de nv Liefkenshoektunnel'. Die werkgroep zal nagaan op welke manier de mobiliteitsprojecten kunnen worden gerealiseerd met inachtneming van de gevraagde ESR-neutraliteit. Die werkgroep onderzoekt ook de noodzakelijke reorganisatie van de diverse juridische entiteiten en onder meer hun relatie tot de Vlaamse overheid om het welslagen van dit project mogelijk te maken.

De tweede werkgroep ‘financiering projecten masterplan en Scheldeverbinding’ zal onder meer de tolheffing Scheldeverbinding, conform de Tunnelrichtlijn van de Europese Commissie en ook de wijze van financiering van alle projecten van het masterplan, bediscussiëren.

De derde werkgroep zal de DBFM-overeenkomst met het aannemersconsortium, de stand van zaken van de aanbestedingsprocedure en de contractsluiting bespreken.

De vierde werkgroep ‘vergunningsprocedure en -proces’ zal enerzijds de bestaande vergunningen en hangende vergunningsaanvragen bekijken, en anderzijds de nieuwe, aangepaste vergunningen verder onderzoeken. Specifiek gaat het over de derde Scheldekruising, inclusief het arrest van de Raad van State, andere projecten in het masterplan en ook andere projecten in de regio die verband houden met dit dossier, onder meer de ontsluiting vanuit Frankrijk, Waasland, E17, project E313, E34, ENA en de R4.

De vijfde werkgroep wordt opgericht om mobiliteitsoplossingen voor Antwerpen te zoeken: uitvoering van de projecten van het masterplan, verbetering van het gebruik van de Liefkenshoektunnel inclusief congestieproblematiek van de Tijsmanstunnel en de ontsluiting, de veiligheid van de Kennedytunnel, de locatie van een bijkomende Scheldekruising ter ontlasting van de mobiliteitsknelpunten in en rond Antwerpen, rekeningrijden, tolheffing, dynamisch verkeersmanagement, consequenties op het onderliggend wegennet. Al deze elementen worden in die werkgroep besproken.

De zesde werkgroep zal zich, samen met de nodige deskundigen, buigen over de communicatie.

De zevende werkgroep behandelt de leefbaarheid. Dat heeft te maken met de ruimtelijke inpasbaarheid, noodzakelijke milderende maatregelen, leefbaarheid en omgevingskwaliteit in de stad Antwerpen.

De Vlaamse Regering is overtuigd van deze werkwijze: na het advies van de stad Antwerpen, oprichten van het ministerieel comité, laten functioneren van de werkgroepen, uitzetten van de nodige krijtlijnen, de nodige voorstellen doen en conclusies trekken. Dit dossier vereist doortastendheid, niet alleen voor Antwerpen, maar voor heel Vlaanderen, dat het in handen wordt genomen door de Vlaamse Regering, in overleg met een van de belangrijkste gesprekspartners, de stad Antwerpen. Dit is de enige manier om dit heel belangrijke dossier goed aan te pakken en te laten landen. Dat is mijn overtuiging en de overtuiging van heel de Vlaamse Regering. Ik kijk uit naar de bijkomende vragen van het parlement. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: Mevrouw De Ridder heeft het woord.

Mevrouw Annick De Ridder: Geachte voorzitter, beste collega’s, mijnheer de minister-president, mevrouw en heren ministers, ik vind dit compleet ongepast. Deze toelichting is een blaam voor de oppositie. De oppositie wordt hier volledig gepasseerd. Het is een uiting van dedain ten aanzien van bijna de helft van het parlement dat op die kant van de banken zit. *(Applaus bij Open VLD)*

Ik dacht dat het de bedoeling was om hier een debat te voeren op basis van het referendum dat we in Antwerpen hebben gekregen en op basis van de uitslag daarvan. Elke partij, zowel de oppositie als de meerderheid, kon haar pijnpunten, suggesties en bezorgdheden naar voren brengen. U kon daar uw antwoord op geven. Ik veronderstel dat uw voorafname niet betekent dat u zo dadelijk op de vragen die ongetwijfeld nog uit het halfrond naar voren zullen komen niet zult antwoorden.

De Antwerpenaren hebben hun stem kunnen laten horen in een van de belangrijkste mobiliteitsdossiers van de afgelopen jaren. Het resultaat was duidelijk, daar moeten we eerlijk over zijn: bijna 60 percent van de kiezers heeft zich uitgesproken tegen de voorliggende bouwaanvraag, 40 percent was voor. Nog nooit was de Antwerpenaar zo nauw

betrokken bij de besluitvoering van haar of zijn stad. Dat mag ook wel eens worden benadrukt. Het dossier leefde bij iedereen. Het leefde op straat, in de huizen, in de scholen, enzovoort. Open VLD blijft dan ook geloven dat referenda een zeer goed instrument zijn om de betrokkenheid van de burger bij het beleid te vergroten en het democratisch gehalte van onze besluitvorming te verhogen. Ik neem er nota van dat CD&V, bij monde van schepen Van Peel, daar de grootste bedenkingen bij heeft en het instrument van de referenda volledig tracht te minimaliseren. *(Opmerkingen)*

Open VLD en ikzelf hebben altijd gezegd dat een ja een ja is en een neen een neen. U mag proberen uitspraken die ik zou hebben gedaan voor of na afloop van het referendum te quoten, waar ik zou hebben gezegd dat dat niet zo is.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Mijnheer de voorzitter, ik wil dat het debat niet gaat over wat mevrouw De Ridder al dan niet heeft gezegd. Mevrouw De Ridder, ook u hebt voor het referendum duidelijk gesteld dat ongeacht de uitslag de door u uitgetekende lijn de uwe zou blijven. Ik heb daar toen ook alleen maar akte van genomen. Het debat zal nu uitwijzen dat de stem die gesproken heeft zeer duidelijk is en dat we nu met die gegevens verder moeten.

Mevrouw Annick De Ridder: Mijnheer Van Dijck, u moet er misschien de citaten eens op nalezen. Ik heb gezegd dat een nee-stem tegen de brug niet automatisch een ja-stem voor de tunnel is. Wij hebben niet over een dubbele vraag gestemd. Wij hebben gestemd over de vraag "Vindt u dat het schepencollege een positief advies moet geven op de voorliggende bouwvergunning?".

De heer Kris Van Dijck: Ik meen te weten, mevrouw De Ridder, dat u ook hebt gezegd dat een neen niet d'office betekent dat de brug weg is.

Mevrouw Annick De Ridder: Mijnheer Van Dijck, ik nodig u uit om de citaten daarover te nemen. Ik heb gezegd dat een neen op de brug niet automatisch een ja op de tunnel is.

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Mijnheer de voorzitter, we zijn nu eigenlijk aan het debatteren over de interpretatie van het 'ja' en het 'neen'. Wat de essentie van de zaak is, is dat er een goed referendum, of beter gezegd een volksraadpleging, is geweest. Met 'goed' bedoel ik dat de uitkomst voor sommigen misschien ongelukkig was en voor anderen goed, maar het feit van de mobilisatie en van het voeren van het breed debat, maakt het tot een goede volksraadpleging. Ik betreur het dan ook dat wanneer mevrouw De Ridder zegt dat we in die richting verder moeten gaan, hier op de banken net geen hoongelach losbreekt bij sommigen.

Collega's, wij willen nog een stap verder gaan.

Mijnheer de minister-president, we hebben daarnet van u gehoord hoe u het zal aanpakken, over het wat en het wanneer blijft u nog wat in het ongewisse, dat moet u zelf ook toegeven. Wij willen dat er snel een aantal nieuwe voorstellen komen en u bent zich daarvan bewust. Op het ogenblik dat die nieuwe voorstellen komen, aanpassingen, volledig nieuwe of herwerkte voorstellen, in elk geval niet de voorstellen waarover de volksraadpleging zondag ging, op het ogenblik dus dat er een nieuw project komt van deze Vlaamse Regering, dan lijkt het ons raadzaam, nuttig en zelfs noodzakelijk dat daarover opnieuw een volksraadpleging komt. Ik herhaal: opnieuw een volksraadpleging.

Ik verwijs naar het Ierse referendum. Het is perfect mogelijk in een normaal land, in een democratische maatschappij om een volksraadpleging te hebben die op het eerste zicht niet geeft wat sommigen willen, wat de meerderheid wil – dit hangt ervan af, dit is allemaal interpretatie van het 'ja' en het 'neen' –, waarna men een nieuwe volksraadpleging houdt. Wat heeft dat tot gevolg? Het breed maatschappelijk debat is gevoerd, de participatie van de burger is groter geworden en op het einde is de legitimiteit van de beslissing versterkt.

Wij zouden dus willen, maar dit is niet uw bevoegdheid, maar die van de stad Antwerpen, dat op het ogenblik dat u met een nieuw project komt – en hopelijk is dat snel – de Antwerpse gemeenteraad zijn verantwoordelijkheid neemt en zelf, want we kunnen dit geen tweede keer aan de bevolking overlaten, een tweede, nieuwe volksraadpleging met een breed maatschappelijk debat tot gevolg, inricht.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer de voorzitter, ik heb een simpele vraag: is een lokaal referendum goed voor een belangrijk Vlaams dossier?

Mijn tweede vraag is of het zomaar kan dat na bijna tien jaar studie en 70 miljoen euro studiekosten voor de Oosterweelbrug of Lange Wapperbrug alleen, alles door een paar tienduizend Antwerpenaars simpelweg kan worden weggegooid.

Mijn derde vraag is of men over eenzelfde thema een tweede referendum kan organiseren, tenzij men een aanpassing doet.

Dit zijn drie pertinente vragen. Het voornaamste is dat de cruciale fout gebeurd is door een lokaal bestuur uitspraak te laten doen over een groot Vlaams dossier.

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Mijnheer de voorzitter, ik stel vast dat de heer Van Dijck mevrouw De Ridder een aantal verwijten maakt. Mevrouw De Ridder is groot en sterk genoeg om zichzelf te verdedigen, ik ga dat niet doen. De heer Van Dijck verwijt in feite de traditionele politieke partijen in dit halfrond dat ze zich bezondigen aan nogal scherp bochtenwerk, de ene nog scherper dan de andere.

Er is hier in dit halfrond één fractie die consequent van in het begin tegen is geweest, die mee een volksbeweging op gang heeft gekregen en vandaag heeft geoogst wat al jaren geleden werd gezaaid – en ik denk met recht en reden! *(Rumoer)*

Ik vind het bijzonder flauw van dezelfde heer Van Dijck om anderen bochtenwerk te verwijten, daar zijn fractie in dit dossier, in dit debat, bijzonder onduidelijk is geweest. Hun voorzitter ging van een ‘ja, misschien’ naar een ‘neen, tenzij’, maar een duidelijk ‘ja’ of een duidelijk ‘neen’ kregen ze niet over hun lippen! Vandaag worden ze geconfronteerd met een duidelijk ‘neen’!

De Antwerpenaren, en dan mogen het er maar 20.000 zijn, mijnheer Decaluwe, hebben gezegd dat ze tegen de brug, tegen het viaduct stemmen, dat ze zich uitspreken. En als u niet meer gelooft in het instrument van het referendum, schaft u het dan af, maar zolang het bestaat, hebt u het te respecteren! *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Mijnheer de voorzitter, ik zal niet zo hard roepen als de heer Penris, maar ik zou graag hebben dat het debat hier gaat over de essentie en niet over wie wat ooit heeft gezegd. *(Opmerkingen van de heer Carl Decaluwe. Gelach)*

Mijnheer Decaluwe, ik zal het nog eens zeggen: ik vond het een heel mooie brug, maar ze moet over het water liggen en niet over de stad.

Wat mij vandaag interesseert, is het volgende. Ik wil inspelen op wat de heer Van Dijck heeft gezegd, want, mijnheer Van Dijck, in plaats van mevrouw De Ridder te wijzen op een eventuele onduidelijkheid, zou ik graag van uw partij willen weten wat het betekent als de minister-president hier vooraan komt zeggen: “We gaan geen enkele oplossing uitsluiten.” Ik zou graag van u, die in de meerderheid zit, willen weten wat u daarvan denkt.

Betekent dit ook dat het BAM-tracé, dat afgelopen zondag door de Antwerpenaren is weggestemd, tot de mogelijkheden behoort? Het interesseert me ook wat mevrouw De Ridder daarvan denkt, maar het interesseert me vooral wat u daarvan denkt.

Mijnheer Decaluwe, ik zou u willen vragen om eindelijk op te houden met te zeggen dat er al tien jaar studiewerk is verricht. Als ik vandaag verneem dat de minister-president niet minder dan zeven werkgroepen nodig heeft om alles uit te klaren, dan vraag ik me af wat de BAM de afgelopen tien jaar heeft gedaan. Als goed parlementslid hebt u dan alle redenen om ons voorstel voor de oprichting van een onderzoekscommissie te steunen. Laat ons nu maar eens de BAM 'fileren', zoals dat tegenwoordig in de pers heet. Wat is de afgelopen jaren in de achterkamertjes bedisseld? Wie schoof daar mee aan tafel? De gewone Antwerpenaar was dat niet.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Minder dan tweehonderd dagen geleden – ik zeg het bewust in dagen – was de N-VA voor, was LDD voor, was de Open Vld voor, was sp.a voor, was CD&V voor. Er was toen – minder dan tweehonderd dagen geleden – een breed maatschappelijk draagvlak voor de Lange Wapper. En enkele jaren geleden was u ook voor.

Wat de onderzoekscommissie betreft, sluit ik niets uit. Vandaag zeg ik niet neen of ja. Maar ik weet goed dat één van uw leden van de raad van bestuur van de BAM systematisch lekte naar de heer Rudi Daems, een voormalig parlementslid van uw fractie, zodat hij hier pertinente vragen kon stellen. Dat is de harde waarheid. Als er ooit een onderzoekscommissie komt, dan zal dat goed worden onderzocht.

Mevrouw Mieke Vogels: CD&V wordt natuurlijk nooit geïnformeerd door mensen die in raden van bestuur zetelen!

De voorzitter: Mevrouw De Ridder heeft het woord.

Mevrouw Annick De Ridder: Men blijft hier maar doorgaan met het minimaliseren van de uitslag. Alle Antwerpenaren waren opgeroepen. Ze hadden het recht en eigenlijk ook de plicht om hun stem te laten horen. U kunt betreuren dat een aantal dat niet hebben gedaan, maar u moet nu stoppen met het minimaliseren van de uitslag. Dat siert u niet! En u zou moeten weten dat men slechts een referendum kan organiseren over een materie waarvoor men bevoegd is. Dat staat zo in het decreet.

Mevrouw Vogels, u stond zelf mee aan de wieg van dit project. U hebt zelf nog staan dansen rond de maquette! Tijdens de gemeenteraadszitting zei uw partijgenoot dat jullie 'consequent' tegen zijn. Laat dat woordje 'consequent' maar vallen. U had de hele tijd uw vertegenwoordigers in de raad van bestuur van de BAM. Dat geldt overigens voor heel veel van de aanwezigen hier. Stop met de spelletjes.

Mevrouw Mieke Vogels: De waarheid heeft haar rechten: onze vertegenwoordiger is twee of drie jaar geleden uit de raad van bestuur gestapt omdat hij het niet meer eens was met de manier waarop de BAM de Oosterweelverbinding uitwerkte, onder meer de aansluiting aan het Sportpaleis.

De voorzitter: Mevrouw De Ridder heeft het woord.

Mevrouw Annick De Ridder: Men blijft de uitslag interpreteren. De stem van de Antwerpenaren is duidelijk: het is een stem tegen de voorliggende bouwvergunning. Stop toch met allerlei interpretaties in functie van het eigenbelang te bedenken, want het slaat werkelijk nergens op.

Ik richt me opnieuw tot de regering en de minister-president. Dat is ook de bedoeling, denk ik. Vandaag heb ik voor u drie cruciale vragen. U hebt een plan. U komt met een ministerieel comité en zeven werkgroepen op de proppen. Op die manier koopt u tijd. Daar komt het toch op neer, en ik begrijp dat ook. U zegt dat u geen beslissing kan nemen en dat u allerlei instrumenten creëert om tot op het bod na te gaan wat er te gebeuren staat. Mijn fractie verwacht niet dat u ons hier op een bierviltje neerschrijft hoe dat allemaal in zijn werk zal gaan. Laat dat duidelijk zijn.

Wat ik daarnet bedoelde, was dat u minstens mocht wachten op de bekommernissen vanuit dit halfrond. Onze eerste en grote vraag is: wat zal uw regering – die volledig verdeeld is – doen? *(Opmerkingen van de heer Carl Decaluwe)*

Mijn partij heeft steeds achter het Oosterweelproject gestaan en zal dat blijven doen. Wij respecteren de stem van de Antwerpenaar. *(Opmerkingen)*

Wij sluiten ons aan bij het negatieve advies van de burger.

De voorzitter: Mevrouw De Ridder, laat u niet van de wijs brengen en stel uw vragen aan de minister-president.

Mevrouw Annick De Ridder: Zult u het advies van de Antwerpenaren en van het Antwerpse college volgen of niet? Ik hoorde mevrouw Gennez, voorzitter van een van uw coalitiepartners, gisteren duidelijk stellen dat "de volksraadpleging een duidelijk neen was tegen een viaduct over de stad". Ook een Wapper light met grondige aanpassing van de grootste pijnpunten is voor sp.a onbespreekbaar.

De dag voordien hoorde ik de heer Van Peel, uw partijgenoot, zeggen dat er "een oplossing moet komen die wellicht verbeteringen aanbrengt aan het bestaande project want een nieuw project brengt ons tien jaar verder". Mijnheer de minister-president, u zit met een groot probleem, en in de komende weken en maanden, in het ergste geval jaren, zult u met dit probleem blijven zitten. U zult met de Vlaamse Regering de Antwerpse mobiliteitsknoop moeten ontwarren.

De voorzitter: Mevrouw Gennez heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Mijnheer de voorzitter, u kunt niet zomaar de spreker onderbreken om telkens iemand anders het woord te geven. Ik vroeg daarnet het woord en ik kreeg het niet. Een lid van de meerderheid krijgt wel direct het woord.

De voorzitter: Mijnheer Tommelein, ik leid de vergadering. Meerderheid of minderheid maakt voor mij geen verschil.

Mevrouw Gennez heeft het woord.

Mevrouw Caroline Gennez: Vooraleer nog andere sprekers proberen een wig in de meerderheid te drijven: ik wil correct geciteerd worden. Ik heb inderdaad gezegd, mevrouw De Ridder, net zoals u aan het begin van uw uiteenzetting, dat de uitslag van het referendum in Antwerpen nogal klaar en duidelijk was. 60 percent heeft tegen de voorliggende bouwaanvraag gestemd. Dat is een niet te negeren signaal vanuit de stad, aangevuld overigens met de beslissing van de gemeenteraad van maandagavond, die ook vraagt om een alternatief voorstel te onderzoeken.

Ik veeg niet meteen elk aangepast voorstel van tafel. Ik kies voor een onderzoek met open geest van alle mogelijke alternatieven die een oplossing bieden voor de mobiliteit en die de leefbaarheid van de stad garanderen. Ik kies voor een goede en snelle ontsluiting van de haven. Dat betekent dus niet: overgaan naar de orde van de dag met enkele nieuwe accenten. Dat lijkt mij onvoldoende. Dat zou van een zekere minachting voor de stem van de Antwerpenaar getuigen. Volgens mij is dit een zeer gezonde ingesteldheid. Ik heb naar de Antwerpenaar en naar de gemeenteraad geluisterd. Ik ben van plan de Vlaamse Regering in haar werkzaamheden zoals hier uiteengezet door de minister-president te respecteren.

Mevrouw Annick De Ridder: Maar u zegt duidelijk 'neen' tegen het viaduct, mevrouw Gennez. Citeer ik dat correct?

Mevrouw Caroline Gennez: Het is een duidelijk 'neen' zoals in het referendum tot uiting kwam. Dat citeert u zeer correct. Maak verder vooral geen veronderstellingen. Ik heb eraan toegevoegd dat een lightversie niet zo evident is en dat het 'neen' gelezen moet worden zoals het gelezen moet worden. Ik heb van de minister-president gelezen dat er een deftig onderzoek komt met zeven werkgroepen; die zullen alle aspecten van het dossier op korte

termijn onder de loep nemen. Ik vind dat een prima, verstandige en doordachte houding van de Vlaamse Regering.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Ik volg dit debat zeer aandachtig. Ik wil nog eens herhalen, mevrouw De Ridder, dat de Vlaamse Regering vanmorgen unaniem heeft beslist over de verdere stappen. U hebt misschien nog vragen in die richting. De Vlaamse Regering is eendrachtig en staat achter deze aanpak. Dat wou ik nogmaals onderstrepen.

De voorzitter: De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Mijnheer de voorzitter, ik herhaal wat ik daarnet heb gezegd. Het is niet omdat u voorzitter bent dat u willekeurig het woord kunt geven aan wie u wilt. Er zijn leden van de oppositie die al verschillende keren het woord hebben gevraagd en het van u niet krijgen.

De voorzitter: Mijnheer Tommelein, ik dacht dat u iets wilde zeggen over het onderwerp van gesprek. U wilde daarstraks iets zeggen.

De heer Bart Tommelein: Ik matig me niet aan hierover het woord te vragen, maar ik denk dat er leden uit Antwerpen wel het woord willen.

De voorzitter: Als u echt denkt dat ik daarin discrimineer, is dat voor uw eigen rekening.

De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Ik heb de repliek van mevrouw Gennez goed gehoord. Ik denk dat die positief kan worden bekeken. Als ik het goed begrijp, is een grondige aanpassing ter hoogte van onder meer Merksem mogelijk bespreekbaar. Ik geef die interpretatie daaraan. Het is niet ja of neen, het is belangrijk dat er op dat vlak een opening is.

Mevrouw Annick De Ridder: Ik blijf nog wel op mijn honger, mevrouw Gennez, over of u het eens bent met de noodzaak van een derde Scheldeoeververbinding. Dat was het uitgangspunt van zowel de vorige als de huidige Vlaamse Regering. Ook Arup-Sum heeft trouwens in een rapport dat ik eergisteren in de Antwerpse gemeenteraad heb geciteerd, gesteld: “Het is evident dat de optimalisering van de Liefkenshoektunnel cruciaal en noodzakelijk is, maar op haar eentje de acute verkeersproblematiek in Antwerpen nooit kan oplossen. Daarvoor is veel meer nodig.” Ik ga ervan uit dat dat ook uw houding is binnen de Vlaamse Regering, namelijk dat er absoluut nog een noodzaak is voor een derde Scheldeoeververbinding.

Mijnheer de minister-president, u hebt ons een lijst van geplande werkgroepen gegeven, liefst zeven, waarbij u tijd koopt. Wat daarin ontbreekt, is een opsomming van alle mogelijke maatregelen die waarschijnlijk door uw drie coalitiepartners in de Vlaamse Regering allemaal naar boven zijn gebracht. Ik kan me inbeelden dat u vanochtend op de ministerraad hebt gevraagd wie waarvan wakker ligt, dat u daar een lijst van hebt gemaakt en die in zeven werkgroepen hebt gestoken. U bent er blijkbaar in geslaagd om daarvan een lijst te maken. Wat daarin ontbreekt voor mij is de timing. Voor Open Vld is het duidelijk dat er op korte termijn een duurzame oplossing moet komen, en dat is de tweede bekommernis die ik vandaag naar voren wil brengen. Het is niet alleen Antwerpen-stad maar ook de inwoners, onze bedrijven en niet in het minst onze haven die smeken om een snelle oplossing voor onze mobiliteitsproblematiek. Elke dag, mijnheer de minister-president, slibt die ring verder dicht en verliest de hele Vlaamse regio miljoenen euro’s door het fileleed.

Daarom mijn tweede vraag: wanneer en met welke timing mogen we van u een duurzame oplossing verwachten? Welke timing ent u op die zeven werkgroepen die, als ik het goed heb begrepen, vanaf volgende week bijeenkomen? Ik vind het een mooi signaal dat u zegt dat ze dat zullen doen binnen het kader van de beslissing van de Vlaamse Regering van 28 maart 2009. Ik noteer dat in die werkgroepen zal worden gepraat binnen een kader waarbij er geen

vrachtwagens in de Kennedytunnel komen, geen tol in de Kennedytunnel en een derde Scheldeoeververbinding. Maar wat is daarvan de timing?

De voorzitter: De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé: Mevrouw De Ridder, u volgt het dossier al jarenlang. Nu vraagt u aan de Vlaamse Regering naar de snelle oplossing. Wat is uw voorstel van snelle oplossing?

Mevrouw Annick De Ridder: Mijnheer Caluwé, wij hebben jaren aan een stuk, zeer consequent het Oosterweeldossier getrokken, met op kop onze toenmalige viceminister-president Dirk Van Mechelen. Wij zijn nu op een punt gekomen dat we een negatief advies hebben van de Antwerpenaren op de voorliggende bouwvergunning. Ik ben geen ingenieur, ik ben geen architect, maar ik stel wel vast dat er een pak in de zaal zitten.

De bal ligt nu in het kamp van de Vlaamse Regering. Ik vraag geen timing, zelfs niet voor een derde Scheldeoeververbinding, ik vraag een timing naar de zeven werkgroepen die volgende week bijeenkomen. Mijnheer de minister-president, wanneer zullen die moeten rapporteren? Zullen die voor Kerstmis met een totaalplan voor de mobiliteit in Antwerpen naar voren komen? Of, als we de periode van 1995 tot 2009 bekijken, plant u ergens te landen in 2021? Dat is een duidelijke vraag.

Mijn partij blijft er rotsvast van overtuigd dat het Masterplan Antwerpen de huidige situatie kan en moet verbeteren, maar dan enkel op voorwaarde dat het als totaalpakket aan maatregelen wordt gerealiseerd. Ik zie de bevoegde minister knikken, dat stemt me toch al minstens hoopvol. Het is dus een en-enverhaal.

Voor alle duidelijkheid, de investeringen in openbaar vervoer zijn voor ons broodnodig. Ook de investeringen in de heraanleg van de leien, de Groene Singel en de binnenvaart zijn broodnodig. Zij hangen echter onlosmakelijk vast met een derde Scheldeoeververbinding en met een stedelijke ringweg in Antwerpen. Met andere woorden, het Masterplan Antwerpen is voor ons een en ondeelbaar. Kunt u bevestigen dat die een- en ondeelbaarheid vervat zit in uw verdere plannen? Ik stel immers vast dat sommigen die Antwerpse nee-stemmen vandaag misbruiken om de derde Scheldeoeververbinding definitief te begraven en allerlei ballonnetjes op te laten om bijvoorbeeld te beginnen met de geoptimaliseerde Liefkenshoektunnel en de aanleg van de tramverlengingen. Dat is niet alleen ongepast maar ook nog volledig verkeerd.

Een Liefkenshoektunnel met een grotere capaciteit en de toeleiding daarvoor, want om eerlijk te zijn moet dan ook de Tijsmanstunnel heraangelegd worden, en een betere aansluiting op het wegennet is een deel van de oplossing maar zeker geen oplossing an sich. Ik heb nog een tweede citaat uit het rapport van Arup-Sum: “Deze sluiting is geen nec plus ultra maar zonder een mogelijkheid voor een bijkomende sluiting is geen enkele duurzame en juiste oplossing mogelijk.” Dit wordt ook nogmaals bevestigd in het standpunt van de Vlaamse Regering van 28 maart.

Mijnheer de minister-president, blijft u en met u de hele Vlaamse Regering bij het standpunt dat de Liefkenshoektunnel misschien in eerste instantie een verlichting van de problematiek tot stand kan brengen maar dat een bijkomende Scheldeoeververbinding op korte termijn noodzakelijk blijft? Onze partij heeft dit dossier jarenlang getrokken, steevast met het doel voor ogen dat we een Antwerps verkeersinfarct absoluut moeten vermijden. We kunnen nu niet opnieuw vijftien jaar aan de tekentafel doorbrengen. Vandaar mijn warme oproep aan u, mijnheer de minister-president, om uw mouwen op te stropen, haast te maken en zo spoedig mogelijk terug te komen naar dit halfrond met een oplossing. *(Applaus bij Open Vld)*

De voorzitter: De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Mijnheer de minister-president, u had zich uw verklaring voor het debat kunnen besparen. Na vijftien jaar discussie, geruzie en studies, na 100 miljoen euro te hebben uitgegeven aan studies allerhande en 15 miljoen euro aan Slangencommunicatie, en

na een duidelijk referendum afgelopen zondag, komen we terecht bij een interministeriële conferentie en zeven werkgroepen.

Ik zou dat interministerieel comité voor duurzame mobiliteit al onmiddellijk willen omdopen tot een interministerieel comité voor duurzaam immobilisme. Want uiteindelijk doet u niets anders dan de vis verdrinken, tijd kopen en uitstel organiseren voor dit dossier. Er wordt niets beslist zoals dat evenmin de voorbije maanden het geval is geweest.

Mijnheer de minister-president, de Lange Wapper is dood en begraven. Hij ligt er goed en hopelijk voor lange tijd. Het zijn bijzonder slechte verliezers die zich vandaag bezondigen aan Hollandse rekenkunde om toch maar uit te leggen dat ze eigenlijk niet hebben verloren maar gewonnen, en dat die Lange Wapperbrug er toch moet komen mits een aantal cosmetica-aanpassingen. Zo'n 60 percent van de Antwerpenaren heeft neen gestemd en daar moeten we ons bij neerleggen.

Dat bepaalde politici van de huidige en van de gewezen meerderheid zich beklagen dat het de Antwerpse kiezers zijn geworden die uiteindelijk hebben gedaan wat de politici niet wilden of konden doen, hebt u enkel aan uzelf te danken.

Het referendum in Antwerpen is er alleen maar gekomen omdat de vorige, en in feite ook deze Vlaamse meerderheid niet in staat waren om te beslissen en collectief verstek hebben laten gaan. U hebt besloten om het volk niet te leiden, maar u te laten leiden door het volk. Wees dan ook niet boos op dat volk omwille van zijn beslissing, huil hier nu geen krokodillentranen over lange files en gebrekkige mobiliteit. Eigen schuld, dikke bult, zou ik zeggen.

Mijnheer de minister-president, in het korte tijdsbestek dat me is toegemeten, zal ik kort een schets maken van alles wat er de afgelopen vijftien jaar fout is gelopen. Vanaf het begin stond de kostprijs van het project ter discussie, de beslissingsprocedure stond ter discussie, de efficiëntie van de werken van BAM stond ter discussie, de 'Slangencommunicatie' van BAM was niet alleen slecht, ze was zelfs onbestaande. Er waren allerlei malversaties: de affaire-Slangen, de bonussen voor de topkaders van BAM, het niet ernstig onderzoeken van het tunneltracé, wat u uiteindelijk zeer zuur is opgebroken, de verwarring over het advies van de kwaliteitskamer enzovoort. Om de burgemeester van Antwerpen te citeren toen hij het had over een ander dossier: "Was dit onkunde, malversatie of erger? Dat zal mogelijk een onderzoekscommissie uitwijzen."

De voorzitter: De heer Van Mechelen heeft het woord.

De heer Dirk Van Mechelen: Mijnheer Dewinter, u doet wat u wilt en u gooit op een hoopje wat u op een hoopje wilt gooien. Over dit dossier zullen we altijd van mening verschillen omdat ik er altijd van ben uitgegaan dat wat Antwerpen en Vlaanderen nodig heeft, een duurzame mobiliteit is. Die vraagt dat men de zaken aanpakt en oplost.

U zegt hier nu vrijblijvend dat de tunnelvariant nooit ernstig is onderzocht. Ik wil er u toch aan herinneren dat de Vlaamse Regering, met de heer Peeters als minister van Openbare Werken, mevrouw Van Brempt als minister van Mobiliteit en ikzelf als minister van Ruimtelijke Ordening, Financiën en Begroting, BAM op vraag van de stad Antwerpen on hold hebben gezet om een studie te laten maken over het tunneltracé, de welbekende Horvatstudie. Toen bleek dat er geen alternatief was. Daarna heeft de Vlaamse Regering het licht opnieuw op groen gezet.

De heer Filip Dewinter: Dat klopt allemaal. Dat is echter pas gebeurd nadat de verdeeldheid in de Vlaamse Regering was geslopen, nadat de burgemeester van Antwerpen zijn historische bocht had genomen en men niet meer anders kon dan een dergelijke studie te laten uitvoeren. *(Opmerkingen)*

Naar aanleiding van dit referendum zijn er ongetwijfeld winnaars en verliezers. De winnaars zijn bekend: de actiecomités, de democratie. Er zijn echter meer verliezers dan winnaars.

BAM is ongetwijfeld de grootste verliezer. De politici, die uiteindelijk verantwoordelijk zijn voor de nv BAM, horen ook in dat kamp. De geloofwaardigheid en autoriteit van het BAM-vehikel staat vandaag meer dan ooit op het spel. Het is duidelijk dat de rol van BAM definitief uitgespeeld is. De geloofwaardigheid en autoriteit van BAM zijn na alle incidenten waar ik het over heb gehad op dit moment, en zeker na het referendum, tot nul herleid. BAM moet niet alleen even aan de kant gaan staan. Nee, BAM moet ontbonden worden. Desnoods moet een nieuwe structuur worden opgericht om de Antwerpse mobiliteitsplannen gestalte te geven. Hoe dan ook moet er nu dringend een onderzoekscommissie worden opgericht om de mogelijke wanpraktijken bij BAM tot op het bot uit te spitten.

Wie zondagavond eveneens tot het kamp van de verliezers behoorden, waren deze regering, uw meerderheid en u als minister-president. De politieke overheden zijn er immers niet in geslaagd om leiding te geven en een gemeenschappelijk mobiliteitsproject voor Antwerpen tot een goed einde te brengen. Van een politieke meerderheid zou men nochtans mogen verwachten dat ze in staat is om een consensus over een belangrijk thema zoals dit naar voren te schuiven, om enthousiasme te creëren en het project ook te realiseren. Dat is niet het geval geweest, wel integendeel.

Wie helemaal verweesd achterblijft, is de Antwerpenaar die moet vaststellen dat na vijftien jaar en na heel veel gespendeerd belastinggeld, er nog altijd geen spade in de grond werd gestoken om dit project te realiseren of om om het even welk project te realiseren.

De voorbije dagen heb ik van Marc Van Peel, Karel Vinck en Dirk Van Mechelen gehoord dat het afwijzen van de Lange Wapper voor een jarenlang immobilisme zal zorgen. Ik ben ervan overtuigd dat dat niet het geval zal zijn. Ik denk dat er dringend maatregelen, die we al jarenlang voorstellen, kunnen worden genomen. Ik noem er enkele: aansluiting via de bestaande wegen van de E17 op de Liefkenshoektunnel, tolvrij maken van de Liefkenshoektunnel die via omwegen door BAM wordt beheerd, verbreden van de Tijsmanstunnel, betere aansluiting van de E313 op de ring, efficiënt Traffic Management Systeem, sluiten van de Singel, ondertunnelen van de Singel. Dat kunnen we nu doen, zelfs binnen de eerstvolgende drie jaren. We hoeven daarmee geen tien jaar te wachten.

Mijnheer de minister-president, het is zeer de vraag welke richting deze Vlaamse Regering uit wil. De richting uit van zeven werkgroepen en interministeriële comités om de vis te verdrinken? Een commissie Uitstel? Uitstel is er wel, maar duidelijkheid over de inhoud is er op geen enkel moment. Waarom niet? Omdat deze meerderheid intern verdeeld is, anders had u dit allemaal in uw regeerakkoord neergeschreven. Wat u nu doet, is de verdeeldheid binnen uw meerderheid toedekken met commissies en comités en werkgroepen die vooral uitstel van executie moeten bedingen.

Ik stel vast dat mevrouw Gennez – ze heeft er daarnet halvelings, wellicht onder druk, afstand van genomen – al wel een standpunt inneemt, iets wat de Vlaamse Regering blijkbaar niet doet. Ze hult zich in stilzwijgen of men speelt, na de democratische burgeroorlog van Bart De Wever, nu de grote staatsman en doet alsof men het allemaal gaat oplossen, terwijl men de voorbije weken elkaar verrot heeft gescholden en elkaar onderuit heeft gehaald op een soms platvloerse manier.

Mijnheer de minister-president, ik hoop dat u zich er in uw antwoord niet van afmaakt met de mededeling dat u akte neemt van het referendum en de uitslag en dat u nogmaals bevestigt dat in die comités goed werk zal worden geleverd en dat we zullen zien wat we zullen zien binnen afzienbare tijd. We willen duidelijkheid over de inhoud. We willen duidelijkheid over de timing. We willen duidelijkheid over de opties die zullen moeten worden genomen.

Mijn vragen zijn simpel. Houdt u vast aan de gammele BAM-constructie die nul geloofwaardigheid, nul autoriteit meer heeft, die zich ten volle heeft geëngageerd in het eigen project en zich helemaal heeft vastgereden? Of ontbindt u BAM en komt er een andere organisatie, met een frisse wind en nieuwe ideeën, die het werk van BAM eventueel

overneemt? Gaat u voor een aangepaste Oosterweelverbinding met enkele cosmetica-ingrepen ter hoogte van het Sportpaleis? Of kiest u voor de tunneloptie als u vasthoudt aan de oeververbinding? Gaat u voor het snel werk maken van de opties die ik net naar voren heb geschoven? Binnen welke termijn denkt u deze concreet te realiseren?

Die vragen moeten niet in werkgroepen worden besproken, die vragen kunnen hier en nu worden besproken, als deze meerderheid tenminste eendrachtig is. Dat is ze niet, en dat is het grootste probleem. U bent intern totaal en volledig verdeeld over dit thema. "Wat we in Vlaanderen doen, doen we sneller en beter en efficiënter", maar u doet het niet beter. Het is nog erger dan in de federale regering. U hebt de ziekte overgenomen om alles te in commissies, comités en werkgroepen te begraven. U doet in Vlaanderen net hetzelfde met dit belangrijke mobiliteitsdossier.

De Antwerpenaren hebben zondag niet alleen de Lange Wapper weggestemd, ze hebben vooral de arrogantie van de macht afgestraft. En het domste wat u en uw meerderheid kunnen doen, is hautain de mening van de Antwerpenaar naast u neerleggen, zoals sommige politici dat nu al doen: de Van Peels van deze wereld, de Vincken van deze wereld – die geen politicus is, maar het scheelde niet veel de laatste weken.

Door die werkgroepen en die interministeriële conferenties op te richten, zegt de minister-president in feite foert tegen de Antwerpenaren. Ze kunnen hun plan trekken. Het interesseert hem niet. Indien dit niet zou kloppen, zou hij vandaag beslissingen durven voorstellen. Nu probeert hij alles op de lange baan te schuiven. Na dit referendum moet de politiek de hand in eigen boezem durven steken.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Dewinter, u mag hier zeggen wat u wilt. Dat is uw volste recht. U mag echter niet beweren dat ik daarnet op het spreekgestoelte heb verklaard dat we er ons niets van aantrekken. Ik heb geen foert tegen de Antwerpenaren gezegd. U hebt niet goed geluisterd. Dat blijkt trouwens ook uit uw andere toespraken. U herhaalt gewoon de speeches van enkele dagen geleden.

De heer Filip Dewinter: Mijnheer de minister-president, u zegt wel foert. Indien dit niet het geval zou zijn, zou u vandaag niet tekenen voor het verdrinken van de vis. U zou niet voor een commissie van uitstel kiezen. U zou vandaag concrete en duidelijke opties naar voren durven schuiven. U zou, zoals mevrouw Gennez heeft gedaan, met oplossingen voor de dag durven te komen.

Concreet betekent dit dat de BAM moet worden ontbonden en dat de bouwaanvraag van de BAM niet kan worden vergund. Verder moeten de spoedmaatregelen die ik daarnet heb opgesomd onmiddellijk worden genomen. Het betekent dat we de Antwerpse mobiliteit moeten vrijwaren. Het betekent ook dat we, hopelijk met de hulp van de oppositiepartij Open Vld, maar het is niet duidelijk of de liberalen hiertoe de politieke moed zullen hebben, een onderzoekscommissie met betrekking tot de BAM moeten oprichten. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De heer Peeters heeft het woord.

De heer Dirk Peeters: Mijnheer de voorzitter, ik wil allereerst namens Groen! opmerken dat we de stijl waarin dit debat is begonnen, met een openingswoord van de minister-president, in feite niet kunnen appreciëren. Dit lijkt te fel op de manieren van de BAM. De minister-president stemt zijn communicatie op een strategisch moment af. Hierdoor maakt hij het Vlaams Parlement gedeeltelijk monddood. Wij kunnen dit niet appreciëren.

De voorzitter: Mijnheer Peeters, ik heb gebruikgemaakt van het Reglement van het Vlaams Parlement, dat door het Vlaams Parlement is goedgekeurd. Indien een lid van de Vlaamse Regering of een verslaggever het woord vraagt, krijgt hij het woord. Ik heb daarnet aan de

voltallige vergadering gevraagd of ze het hiermee eens was. Niemand heeft enig bezwaar geuit. Bijgevolg heb ik de minister-president het woord gegeven.

Ik houd me aan de spelregels. Het maakt me niet uit of het om de oppositie of om de meerderheid gaat.

De heer Dirk Peeters: Het gaat hier niet enkel om de spelregels, het gaat om de politieke appreciatie door het Vlaams Parlement. We willen het debat ten volle voeren. Dat lijkt me het na te streven doel. Een voorafname door de minister-president past hier niet in.

Ik wil nog enkele elementen aanhalen om het dossier te duiden. Ik was vorige zondag in Antwerpen. Indien mensen over mobiliteit spreken, blijkt dit vaak zeer dicht op hun huid te zitten.

Iedereen die langs de A12 de Boomsesteenweg passeert, rijdt ter hoogte van de slaapkamers van de mensen. We weten dat de leefkwaliteit van de mensen die daar wonen ernstig is geschaad. Deskundigen zijn het erover eens dat de mensen die in de omgeving van Merksem en Deurne wonen met de draak van de automobiliteit worden geconfronteerd. Daar is immers een historische fout gemaakt. Het autoverkeer is omhoog gebracht in plaats van onder de grond geleid. BAM tracht dit op te lossen met een weg van honderd meter breed. Dit zou de leerbaarheid in de buurt duur te staan komen. Mijn laatste voorbeeld is heel recent. Op de Leopold II-laan in Brussel stond vroeger een viaduct. Nu is die weg in de vorm van een tunnel onder de grond gestoken. Sindsdien is de buurt rond deze laan heel wat leefbaarder geworden.

Ik haal deze voorbeelden aan om duidelijk te maken dat we tijdens gesprekken over mobiliteit steeds de impact op de leefbaarheid voor de betrokkenen in de gaten moeten houden. De Antwerpse huisartsen hebben duidelijk gezegd dat, naast het fijn stof, vooral de geluidshinder een probleem voor de gezondheidszorg vormt. Deze problemen, samen met de optie het verkeer boven de grond te houden, dwingen ons een goede oplossing op langere termijn voor de mobiliteit te zoeken.

Wij begrijpen echt niet dat het referendum in Antwerpen beperkt bleef tot één vraag en dat de tunneloptie niet is opgenomen in de vraagstelling. Het is een gemiste kans. Voor ons is het duidelijk dat het feit dat de Antwerpenaren de Lange Wapper zondag hebben verworpen, neerkomt op een voorkeur voor de tunneloptie. Wij willen onze tijd niet steken in discussies over de Lange Wapper bis of light. Wij willen zonder veel tijdverlies doorgaan op het spoor van de tunnel. Daar moet de oplossing voor het mobiliteitsprobleem en de bijkomende Scheldekruising worden gezocht.

We willen niet dat de oplossing voor de ene de andere tot slachtoffer maakt. Zoals de discussie nu in het Antwerpse gevoerd is, is het altijd iets ten koste van iets anders. Op lange termijn biedt dat zeker geen oplossing op het vlak van mobiliteit en zeker niet op het vlak van draagvlak.

Wat BAM gezaaid heeft, heeft BAM zondag geoogst. Ik zal de hele tirade van alle fouten en mislukkingen die wij BAM toedichten niet overlopen, maar laat ons snel even de hoofdlijnen schetsen. BAM heeft veel geld uitgegeven aan een strategische communicatie, maar is er niet in geslaagd een draagvlak te creëren. De diarree van de laatste maanden stond in schril contrast tot het communicatiebeleid dat vooraf gevoerd werd en synoniem was voor niets zeggen en de potjes dicht houden.

Pas de laatste maanden ontstonden de wildemansverhalen over dat de tunnel onveilig zou zijn. Tot we de brandweercommandant hoorden. De laatste maand werd er gezegd dat de vrachtwagens niet omhoog zouden kunnen, omdat de hellingsgraad te groot is. Tot bleek dat de hellingsgraad van Arup-Sum identiek is aan die van BAM. De cijfers van het Vlaams Verkeerscentrum over de verkeersstromen op de Antwerpse ring waren in juli al bekend. Pas twee weken geleden hebben we er kennis van kunnen nemen in de commissie Openbare

Werken. Zeggen dat de projecten in het Antwerpse een en ondeelbaar zijn en verbonden zijn met de Lange Wapper is ook niet waar. We kunnen perfect werken aan het verhogen van de bruggen op het Albertkanaal. We kunnen perfect werken aan het binnenstedelijk vervoer. We kunnen perfect werken aan tramverbindingen, zonder dat we met de Lange Wapper bezig hoeven te zijn.

Ik richt me tot CD&V als voorstanders van het BAM-tracé. Wij denken dat een intellectueel eerlijke analyse van uw kant toch moet leiden tot het toegeven dat dit geen voorbeeld was van goed projectmanagement. Het heeft ontzettend lang geduurd, veel geld gekost en geen zoden aan de dijk gezet.

Of er nu zeven werkgroepen komen of niet. Wij stellen vast dat er een verdeeldheid is binnen de Vlaamse Regering. Mevrouw Gennez en minister Lieten hebben andere verklaringen afgelegd dan u, mijnheer de minister-president. Zondag zei u dat er een oplossing komt. We hebben net gehoord over de zeven werkgroepen. Maar wat is de timing? Wat met de terugkoppeling?

Zullen we de randvoorwaarden die vroeger werden bepaald door de Vlaamse Regering en blijkbaar opnieuw worden bevestigd, namelijk de vrachtvrije en tolvrije Kennedytunnel en de Oosterweelknoop, blijven handhaven? Het is gebleken dat die randvoorwaarden een hypotheek hebben gelegd op creatief denken over het mobiliteitsprobleem in het Antwerpse. Daaraan vasthouden brengt ons weer in het discours waarin BAM zat. Daar moet een openheid worden gecreëerd om andere pistes te onderzoeken.

Groen! vraagt heel duidelijk dat we BAM on hold zetten en de constructie financieel herbekijken en ontmantelen. Onze vraag naar een onderzoekscommissie komt later aan bod. We denken wel, en daarmee wil ik besluiten, dat een oplossing voor het mobiliteitsprobleem in Antwerpen enkel een goede oplossing kan zijn als het ook een oplossing is voor de Antwerpenaar zelf. Het conflict dat gecreëerd is tussen de stad en de Vlaamse Gemeenschap is overbodig en contraproductief.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Mijnheer de voorzitter, ministers, collega's, ik moet toegeven dat er, toen er werd aangekondigd dat er een verklaring kwam, een beetje stress was bij ons. We dachten: hij heeft een wit konijn.

Toen ik uw verklaring hoorde, dacht ik dat het wel goed zat: het was immers publieksopwarming, de sfeer er een klein beetje in brengen. Als publieksopwarmer bent u vandaag geslaagd.

Ik heb hier het magische woord niet gehoord, namelijk het woordje 'oplossing'. U verklaarde daarnet dat de Vlaamse Regering het debat sereen heeft laten verlopen. Op zo'n moment val ik bijna van mijn stoel. Dan vraag ik me af op welke planeet u hebt gezeten. Niet in Antwerpen alleszins. Is sp.a geen onderdeel van de Vlaamse Regering, of kan ik niet meer volgen? Ik kom daar straks nog op terug, maar sp.a heeft niets anders gedaan dan stokken in de wielen steken en verklaringen afleggen die ingingen tegen wat u wilde. Dan vraag ik me af: hoeveel keer moeten ze nog vreemdgaan?

Antwerpen is verdeeld, en Antwerpen staat stil. U komt dan met uw oplossing van zeven ministeriële comités, lees: werkgroepen. Ik kan ze nog anders noemen. 'Therapeutische groepen' is ook een mooie. 'Koffiekransjes' zou ook kunnen. Misschien is er hoofdzakelijk sprake van tijdwinners. U bent er nog een achtste vergeten, namelijk het comité voor boetedoening en schuldbepaling – dat is een tip die ik u geef.

Antwerpen staat stil, en men vraagt zich af hoe het zover is kunnen komen. Het is duidelijk waarom. Ik wil daar de parlementsleden nog eens aan herinneren. Het is zover gekomen omdat de Vlaamse overheid en het Antwerpse gemeentebestuur niet de kracht, visie en standvastigheid hadden om een plan waar meer dan tien jaar aan is gewerkt, daadwerkelijk uit

te voeren. Dat is een politieke buis. Dan moet men de hand in eigen boezem steken en dat vaststellen. De politiek is hier de verliezer. Door het geknoei bij BAM kreeg de burger het op de zenuwen. Uit die politieke onkunde is dan de volksraadpleging ontstaan. Dat verhaal kennen we. Dat was de ideale politieke schaamlap: laat de burger maar beslissen, dan moeten wij het niet doen. We steken de handen in de lucht. Het komt terug van Antwerpen. Wij, politici hebben dit niet gewild. Neen, het komt door de volksraadpleging.

We kennen het resultaat. We weten waar Antwerpen tegen is, maar met alle respect, ik weet niet waar Antwerpen voor is. Zo ver is het gekomen. Antwerpen zal u een negatief advies geven. Dat vermoed ik toch. Ik heb daar niet van harte voor gestemd, maar heb het wel gedaan, uit collegialiteit met het gemeentebestuur. Antwerpen heeft de Vlaamse Regering een hand afgehakt en in de Schelde gegooid. Het signaal is ‘neen’ en vermoedelijk zal dat ‘neen’ blijven.

Ik geloof niet dat uw regering samenhangt, hoe u ook duidelijk probeert te maken dat alles peis en vree is, dat de liefde er opnieuw is, met die paringsdans van deze ochtend, dat alles oké is. Ik verwijt u onrechtstreeks, maar vooral sp.a, medeschuldig te zijn, medeplichtig voor de polarisatie en verdeeldheid in Antwerpen. Ik verwijt sp.a het mislukken van de Oosterweelverbinding en populistische bangmakerij van de burger, dat heeft geleid tot deze uitslag. Het zijn uw partners, die behoren tot uw ploeg. Zij zitten hier al jarenlang. Ze waren de hoeders, de voorstanders en wat nog allemaal van BAM en van het hele project. De bochten kan ik niet meer tellen.

Ik vind de verklaringen die ministers de voorbije maanden hebben afgelegd, onvoorstelbaar. Een minister die verantwoordelijk was voor BAM, stelde daarna dat men wel eens van mening kan veranderen, dat dat allemaal geen kwaad kon. Dat vind ik sterk. Dan vind ik het niet vreemd dat de politiek het vertrouwen van de burger kwijt is.

De voorzitter: Mevrouw Gennez heeft het woord.

Mevrouw Caroline Gennez: Mijnheer Verstrepen, ik vraag me ondertussen wel af wat het standpunt is van uw partij, want dat is helemaal om het vertrouwen in de politiek te verliezen. Sommige partijen komen via een voortschrijdend inzicht tot een eensgezind standpunt. Dat kan van uw partij alvast niet worden gezegd.

U zegt dat de politiek een tweede adem nodig heeft. Dan wil ik vanaf deze banken ook alle actiegroepen feliciteren die dit referendum hebben afgedwongen. Ik denk dat dit correct is. Nu is het aan de verkozenen, zowel in Antwerpen als in de Vlaamse Regering, om een oplossing te formuleren, voor de mobiliteitsproblemen en voor de leefbaarheid van Antwerpen, die hand in hand gaan.

Weet u wat populisme is, mijnheer Verstrepen? De mensen angst aanjagen dat er niets zal gebeuren. Dat is wat u doet. Daar bent u verantwoordelijk voor. *(Applaus bij sp.a)*

De heer Jurgen Verstrepen: Mevrouw Gennez, terwijl anderen voortschrijdend inzicht hebben, lijdt u blijkbaar aan achteruitschrijdend inzicht, als we zien welke bochten u gemaakt hebt. U was verantwoordelijk in dit dossier. Uw partij heeft een verdeelde stad achtergelaten. *(Applaus bij LDD)*

Mevrouw Caroline Gennez: Wij hebben respect voor de mening van de Antwerpenaar en vragen dat de Vlaamse Regering beslissingen neemt. U probeert alleen maar alles in de war te sturen. Daar hebben u en de antipolitiek belang bij, maar niet de Antwerpenaar, noch de Vlaamse economie.

De voorzitter: De heer de Kort heeft het woord.

De heer Dirk de Kort: Mijnheer de voorzitter, collega’s, wij hebben in de randgemeenten altijd al een randgevoel gehad bij de discussie die er binnen de stad Antwerpen heeft plaatsgevonden. Maar ik moet me aansluiten bij de laatste analyse van de heer Verstrepen dat men binnen de stad Antwerpen de wijken tegen elkaar heeft uitgespeeld. Je voelt goed

genoeg dat Wilrijk tegenover Merksem en Berendrecht staat. Van zo'n stad zou ik geen burgemeester willen zijn. Ik zou verlegen zijn mocht ik op die manier wijken en mensen tegenover elkaar hebben uitgespeeld. *(Applaus bij CD&V, Open Vld en LDD)*

De heer Jurgen Verstrepen: Mevrouw Gennez, u zegt dat u constructief hebt samengewerkt, terwijl uw plakploegen met sp.a-logo's "Stem tegen de brug" afficheerden. Hoe legt u dat uit? Hoe ziet u dat als constructieve oppositie voor het mobiliteitsprobleem in Antwerpen? U hebt actief campagne gevoerd tegen de Oosterweelverbinding. Of bent u dat vergeten? Was u er niet bij in Antwerpen? Zat u in Mechelen?

Mevrouw Caroline Gennez: U weet dat ik in Mechelen woon, mijnheer Verstrepen. Ik heb respect voor de actievoerders en voor iedereen die campagne heeft gevoerd voor het referendum, zowel de voor- als de tegenstanders. Dat is democratie, mijnheer Verstrepen. Ik heb ook respect voor het resultaat en roep vanaf nu alle betrokkenen – dus ook u, als u bezorgd bent over de mobiliteit en de leefbaarheid in uw stad – op om tot een oplossing te komen. Ik feliciteer de Vlaamse Regering dat ze meteen de hand aan de ploeg slaat. Ik neem aan dat u dat verder zult steunen.

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Mijnheer Verstrepen, u verwijt ons dat we een verdeelde stad zouden hebben achtergelaten. Ik stel vast dat u in dezen een verdeelde partij bent. U bent zelf pro viaduct, uw partijgenoot Sabbe stelt andere alternatieven voor, senator Lieve Van Ermen is ronduit tegen de Lange Wapper. U bent een verdeelde partij, dus moet u ons geen lessen komen geven over het feit dat wij mensen zouden verdelen rond de oplossing voor de mobiliteitsproblematiek in en rond Antwerpen. Er is mijns inziens niets mis met een goed maatschappelijk debat rond de manier waarop oplossingen moeten worden gevonden, niet alleen door Antwerpen, maar ook voor Antwerpen. Oplossingen die ten koste gaan van de leefbaarheid van Antwerpen moeten absoluut gemeden worden.

We hebben de stem van de Antwerpenaar gehoord. U stelt dat we verschillende districten tegen elkaar hebben uitgespeeld. Dat is helemaal niet het geval. De stemming was in alle districten even duidelijk. Nu kunnen we opnieuw de rangen sluiten en werken aan een toekomstvisie op de mobiliteit van Antwerpen die gedeeld wordt door heel Antwerpen en door heel de Vlaamse Regering. En dat is perfect mogelijk. Ik verwijs naar het voorbeeld van de zogeheten 'primaries', de voorverkiezingen voor de presidentsverkiezingen in de Verenigde Staten. Binnen het democratische kamp namen Obama en Clinton het toen tegen elkaar op. Na die strijd hebben ze de handen in elkaar geslagen en vandaag zitten ze samen in het Witte Huis om samen een eendrachtig beleid te voeren.

Het traject dat hiervoor is afgelegd, is heel leerrijk geweest, zowel voor de publieke opinie als voor de politiek. Dat hoeft helemaal niet te betekenen dat er een verdeelde samenleving achterblijft. *(Applaus bij sp.a)*

Mevrouw Annick De Ridder: Mijnheer Martens, u spreekt over een toekomstvisie. Past volgens u binnen die toekomstvisie voor de mobiliteit in Antwerpen een derde Scheldeoeververbinding met de stedelijke ringweg of niet?

De heer Jurgen Verstrepen: Mijnheer Martens, wij hebben van u geen lessen te leren over hoe wij een partij moeten organiseren. U hebt congressen en diepte-interviews op televisie nodig om alles weer in orde te krijgen.

Als u goed had geluisterd, dan zou u weten dat wij een duidelijk standpunt hadden in deze zaak. We hebben altijd gekozen voor de snelste oplossing voor de mobiliteitsproblemen van Antwerpen, en dat was het BAM-tracé. Dat hebben we in de gemeenteraad gedaan, dat hebben we hier gedaan. Als u zegt dat u het niet weet, dan liegt u. *(Applaus bij LDD)*

Minister Lieten is nu heel stilletjes, maar zij heeft vanuit de sp.a gezegd dat de uitslag in Antwerpen moet worden aanvaard. Vorige week heeft de sp.a onze resolutie om die uitslag

bindend te maken massaal weggestemd. Daar kan ik niet aan uit. Er zit een overspelige windhaan in het kamp van de minister-president.

Ik hoor ook dat we het stof moeten laten zakken. Ik stel voor dat we het mondmasker bovenhalen, het is tijd om de handen vuil te maken. Ik heb veel vragen en bedenkingen, die ik hier waarschijnlijk niet allemaal kwijt kan. Mijnheer de minister-president, waar moet het heen met de mobiliteit? Waar staat het magistrale Masterplan? Ligt alles stil? De werken zijn begonnen, maar voor hoe lang? Welk tijdsplan hebt u? Of gaat dit door tot in het oneindige? Wat zijn de financiële gevolgen? Wat nu?

Mijnheer de minister-president, in uw inleiding van dit debat hebt u niet gezegd welke opties u hebt. Gaat u de uitslag links laten liggen? Ik wil een duidelijk antwoord horen. Zult u de Oosterweelverbinding uitvoeren zoals gepland? Ik zou dat niet doen als ik u was, zodat u kunt zeggen tegen de kiezer: we hebben u gehoord en begrepen. Het geloof in de politiek is al niet groot, en zeker niet na deze uitslag. Bent u van plan om schoonheidscorrecties toe te passen? Dat is een vraag die bij iedereen rijst. Is dat de reden waarom de BAM sommige zaken misschien niet mocht communiceren tijdens de campagne, namelijk die out-of-the-box-oefeningen? Misschien komt dat ook eens aan het licht. Misschien komt dat binnenkort als oplossing naar boven.

Blijft de brug, of is ze nu weg? Dat is een heel eenvoudig vraagje na alle heisa van de afgelopen weken en de stemming in Antwerpen. Is ze weg of is ze er nog? Is het plan weg? Is het ingekaderd? Ligt het in een schuif of niet? Kan iemand mij zeggen of de brug weg is of niet? Heel wat burgers willen dat nu wel weten. Als u het vertrouwen in de politiek wilt herstellen, hebben we graag duidelijkheid.

Misschien kunt u ook nog dat andere tracé naar boven halen, het Arup-Sumdossier, een virtuele tunnel, een spooktunnel die niet bestaat, alleen in een schets. Misschien de Liefkenshoektunnel, maar dat zal dan wel een en ander kosten. Zonder de ontsluiting van de E17 haalt dat ook niets uit. Wie heeft de ontsluiting altijd tegengehouden? Helaas moet ik weer naar de sp.a kijken. Jarenlang hebben ze die ontsluiting tegengehouden in het Waasland. Nu is dat plots het ei van Columbus en gaan we die tunnel ontsluiten. Aan dat soort politiek krijg ik kop noch staart.

Mijnheer de minister-president, misschien hebt u nog één optie. U doet niets, u wacht, pappen en nathouden. U denkt misschien: de files zijn er vanzelf gekomen, ze zullen vanzelf wel weer verdwijnen met de crisis. Of u zult moeten terugkomen op uw aanvankelijke randvoorwaarden, een bocht meer of minder, wat maakt het uit? Ik heb geen medelijden met u, nu u deze moeilijke beslissingen binnenkort of wellicht wat later zult moeten nemen.

Uiteindelijk heeft de politiek het aan zichzelf te danken. Gebrek aan daadkracht, gebrek aan moed en standvastigheid. Vlaanderen had de Oosterweelverbinding kunnen gebruiken voor degelijk bestuur, met visie en daadkracht. Het had iets moois kunnen zijn. Die kans heeft Vlaanderen gemist. Na tien jaar slaagt men er nog niet in om een brug of een tunnel – ik laat dat nog in het midden – te bouwen in het centrum van de Vlaamse economie, in de grootregio Antwerpen, waar de mensen dagelijks letterlijk staan te stikken in de file.

Mijnheer de minister-president, ik weet dat u alle vragen die ik hier heb gesteld, zeer gedetailleerd en uitgebreid zult beantwoorden. Maar ik heb nog de belangrijkste vraag: welke onmiddellijke stappen neemt u na het negatief advies – dat onderweg is, u moet niet wachten op die brief, dat spaart u een postzegel uit – en de nee-stemmen voor het oorspronkelijke BAM-tracé? Die comités, dat zijn geen stappen. Dat zijn praatbarakken. Wij hebben de oplossingen wel. Zij worden zo dadelijk door onze fractieleider toegelicht en we hebben ze hier al op de banken gelegd. Wij weten hoe het moet en ik hoop dat u daar oren naar hebt. *(Applaus bij LDD)*

De voorzitter: De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé: Mijnheer de voorzitter, leden van de regering, waarde collega's, dit debat gaat over de gevolgen van de Antwerpse volksraadpleging voor de verdere aanpak van de mobiliteitsproblematiek in en rond Antwerpen. Laten we eerst, voor een goede situering van het debat, nog even opmerken in welk decretaal kader we ons bevinden. Op 28 maart 2009 heeft de Vlaamse Regering de BAM verzocht een bouwvergunning aan te vragen voor de bouw van de Oosterweelverbinding. Hierdoor loopt er een procedure van ruimtelijke ordening. Naast andere instanties zijn twee gemeenten op decretale grond gevraagd om een advies te formuleren. Het advies van de gemeente Zwijndrecht is binnen. Het luidt positief. Het schepencollege van de stad Antwerpen zal vrijdag zijn advies formuleren. Aangezien er zestigduizend handtekeningen verzameld waren, werd er voorafgaand aan dit advies een adviserende volksraadpleging gehouden.

Het is voor het eerst dat er een volksraadpleging wordt gehouden door één bepaalde gemeente, de grootste stad van ons land, ten aanzien van een beslissing die definitief wordt genomen door een andere overheid. We moeten dat in de toekomst, wanneer het stof zal zijn neergedaald, eens grondig evalueren, want dit zal in de toekomst door andere gemeenten worden nagevolgd. Ik zie de minister van Binnenlands Bestuur ja knikken. Dit is een precedent. Wij moeten er eens goed over nadenken hoe we daar in de toekomst mee zullen omgaan. Dat is echter niet het bestek van dit debat. Het lijkt mij wijs dat nu niet tot voorwerp van het debat te maken en het daar eens op een rustiger moment over te hebben.

Decretaal gaat het dus over een advies voor een advies. Uiteraard kan de politiek niet om het feit heen dat een op vijf inwoners een nee-stem heeft gegeven ten aanzien van de bouwvergunning. Nadat er zestigduizend een volksraadpleging hadden gevraagd, hebben er 78.955 mensen een deel van hun zondag besteed om naar het stemhokje te komen om daar te komen zeggen dat ze geen voorstander zijn van de voorliggende bouwvergunning. Ik had, zoals velen, een hogere opkomst verwacht, maar dat doet niets af van de indrukwekkendheid van dit aantal. Er wordt binnenkort een nieuw voetbalstadion in Antwerpen gebouwd. Als je alle nee-stemmers bij elkaar wilt krijgen, moet je twee voetbalstadions bouwen. Misschien is dat ook een oplossing voor de discussie die in dit moment in Antwerpen wordt gevoerd. Maar goed, dit om aan te geven dat het gaat om een groot aantal.

Die 79.000 nee-stemmen zijn een noodkreet waarmee hoe dan ook rekening moet worden gehouden. Ongetwijfeld heeft deze nee-stem vooral te maken met de uitwerking van de plannen in Merksem en Deurne. De opkomst bij de volksraadpleging lag daar hoger. Het vormde ook het voornaamste punt van kritiek van Arup-Sum op het BAM-tracé. Het is mijn aanvoelen dat dit niet alleen een reactie is ten aanzien van de plannen maar dat dit ook in grote mate te maken heeft met de huidige situatie van de leefbaarheid. Er werd gesproken over de achttien rijstroken ter hoogte van Merksem. Wie vandaag kijkt naar het gebied tussen Schijnpoort en Sportpaleis, ziet eerst de afrit, vervolgens de twee keer vier rijstroken van het viaduct, dan de afrit, dan de twee keer twee rijstroken van de Singel en de Slachthuislaan, en daarbovenop nog eens het viaduct van het ringspoor. Dat is ook al veertien rijstroken. Deze situatie kun je moeilijk leefbaar noemen.

Ik begrijp dan ook ten volle dat men vreesde dat het nog erger zou worden. En het is niet voldoende duidelijk geworden dat het BAM-tracé ook sluipverkeer uit Merksem weghaalt, dat de voorziene geluidsschermen de geluidsoverlast zullen doen dalen, dat het alternatief voor het Oosterweeltracé, namelijk de tunnel van Arup-Sum, de aanleg van de A102 noodzakelijk maakt waardoor het laatste stukje groen in Merksem zou verdwijnen en Merksem en Deurne-Noord gekneld zouden zitten in een vierkant van autowegen. Dat heeft allemaal niet opgewogen tegen de vrees in Merksem en Deurne dat de leefbaarheid niet zou verbeteren, maar zou verslechteren.

Ik ga hier nu niet improviseren, maar we hebben krantenartikels gelezen over mogelijke verbeteringen, over mogelijke plannen. Ze moeten grondig worden bekeken, en ik denk dat

de regering zich daaraan zal wijden. Als we de buurt Schijnpoort, Sportpaleis, Lobroekdok en het Albertkanaal kunnen saneren, dan is dat een belangrijke verbetering.

Ik wil dus gerust zeggen dat als we het Masterplan uitvoeren – en dit betekent een belangrijke verbetering voor de leefbaarheid en de mobiliteit in heel Antwerpen –, er ook overduidelijk een verbetering moet zijn in de buurt van de huidige ring.

Maar ik betreur dat die noodkreet nu pas komt. Nu, na jaren van studiewerk. Nu, nadat er al ettelijke miljoenen werden uitgegeven aan voorbereidingen. Nu, op het moment dat de onderhandelingen met een aannemer zijn afgerond en er een bouwaanvraag voorligt. Waarom hebben we dat niet eerder gehoord? De beslissing om dit tracé te volgen, het sluiten van de ring, werd genomen op 15 december 2000. We hebben daarover onmiddellijk hier in het parlement gediscussieerd nadat er duidelijke bezwaren kwamen uit Linkeroever en Zwijndrecht met betrekking tot het voorliggende tracé. We deden dat samen met de regering, met het gemeentebestuur van Zwijndrecht en met de actiecomités op Linkeroever en in Zwijndrecht. Men heeft toen, op een tijdig moment, het tracé aangepast. Men is toen, op het juiste moment, overgegaan op het middentracé. Waarom hebben we toen niets van de andere zijde gehoord?

Mijnheer de voorzitter, ik denk dat het best is om mevrouw Vogels nu het woord te geven.

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Omdat, mijnheer Caluwé, voor de andere kant de plannen nooit duidelijk zijn geweest. Dit parlement en de actiegroepen hebben jarenlang gevraagd hoe het zat ter hoogte van het Sportpaleis. BAM heeft daarover nooit gecommuniceerd. Pas te elfder ure werd met mondjesmaat duidelijk welk ‘disaster’ men daar aan het aanrichten was. Komt daar nog bij dat nog niet zo lang geleden Noriant heel fijntjes kwam zeggen dat daarvoor eigenlijk geen oplossing was. Hoe zou het dan komen dat een aantal mensen zo laat hebben gereageerd?

Het gaat erom dat BAM veel geld verspeeld heeft. Het zou inderdaad interessant zijn – anderen hebben dit ook al gezegd – om te weten wie allemaal in de loop van de ontwikkeling van het dossier in die achterkamertjes is geweest om het dossier aan te passen. Ik denk dat bijvoorbeeld het Havenbedrijf daar een aantal keer is langs geweest en dat dat een van de redenen is waarom het zo lang heeft geduurd om het knooppunt aan het Sportpaleis naar buiten te brengen. Iedereen wist dat het onmogelijk was. Vroeger was het meer ten noorden gepland, maar dat was niet naar de zin van de haven en niet naar de zin van het Eilandje.

Dat, mijnheer Caluwé, is de reden. Komt u ons dus niet verwijten dat we te laat gereageerd hebben, maar steekt u eens de hand in eigen boezem: hoe komt het dat BAM zo lang heeft gewacht om duidelijkheid te creëren?

En nogmaals: ik zou echt graag hebben dat ook u, als echte democraat, die onderzoekscommissie steunt zodat we eens kunnen bekijken wat er de voorbije tien jaar met belastinggeld gebeurd is om te komen tot wat we hier vandaag vinden, namelijk een draak van een oplossing.

De heer Ludwig Caluwé: Mevrouw Vogels, u was op het ogenblik van de beslissing over het tracé de vertegenwoordiger van de stad in de Vlaamse Regering, u kwam uit het schepencollege en u bent in 1999 minister geworden. *(Opmerkingen van mevrouw Mieke Vogels)*

U was de vertegenwoordiger van de stad in de Vlaamse Regering! U had, zoals uw collega die ik ten zeerste waardeer, de burgemeester van Zwijndrecht, aan de noodrem moeten trekken. U had op dat ogenblik moeten reageren, toen u deel uitmaakte van de regering en toen iedereen kon zien waar het tracé liep en waar de aantakking zou gebeuren!

U had dat op dat ogenblik moeten aankaarten. Wat u hebt gedaan, is schuldig verzuim. *(Applaus bij CD&V en het Vlaams Belang)*

Mevrouw Mieke Vogels: Mijnheer Caluwé, ik ben absoluut niet onder de indruk van uw betoog. Ik ben in 2003 uit de Vlaamse Regering gestapt.

De heer Ludwig Caluwé: Toen waren de discussies met Zwijndrecht al afgelopen.

Mevrouw Mieke Vogels: Neen, die waren toen nog niet afgelopen. Toen was er al wel duidelijkheid over hoe het er op Linkeroever zou uitzien. Er was toen nog sprake van drie tracés. Pas veel later, ongeveer negen maanden geleden, is duidelijk geworden welke draak men voor Rechteroever naar voor schuift. Kom me dus niet steeds opnieuw zeggen dat ik erbij was. Het is juist: ik was erbij. Maar is het niet bij uitstek democratisch dat men van idee verandert als mensen argumenten aanbrengen die duidelijk maken dat men slecht bezig is? Dat is toch het wezen van de democratie? Mijn inzichten zijn er al lang: ik ben al vier jaar heel consequent tegen het voorstel van de BAM.

Mijnheer de voorzitter, ik zet een beetje recht wat u in de krant hebt gesteld. Mijn collega Rudi Daems, was de afgelopen vier jaar een van de meest actieve en kritische volksvertegenwoordigers om de BAM onder de aandacht te houden. Houd dus alstublieft op met te verwijzen naar wat wij in het verleden hebben gedaan. Ik vraag u wat uw oplossing is. U en ook de minister-president willen gaan van de BAM naar de DAM; dan gaan we naar Duurzame Antwerpse Mobiliteit. Maar als ik u goed bezig hoor, dan komt de DAM neer op enkele kleine correcties: bloemetjes onder de brug, wat schilderwerk, en misschien ook een geluidspaneel. Als u dat wilt, dan zeg ik: nee, bedankt daarvoor. Dat heeft de Antwerpenaar niet gewild.

Ik wacht ook op de uitleg van de vertegenwoordiger van sp.a. Ik wil vernemen wat de betekenis is van de woorden “Het huidige BAM-tracé is niet zo evident.” Ik vind dat allesbehalve duidelijk. Ik hoop voor de Antwerpenaren dat er vandaag duidelijkheid komt. Het BAM-tracé is verworpen; er moeten andere oplossingen komen.

De heer Jurgen Verstrepen: Ik volg dit debat en het is waanzinnig boeiend om mevrouw Vogels bezig te horen. Ik stel vast dat er geen sprake is van 'vooruitschrijdend inzicht' maar wel van 'achteruitschrijdende geheugencapaciteit'. Groen! en sp.a waren jarenlang voorstanders van het hele verhaal. Jarenlang pleitten ze voor de uitvoering van het project. Om dan nu plotseling voor het referendum van mening te veranderen en na het referendum te zeggen dat het allemaal slecht is, is toch erg goedkoop.

De heer Ludwig Caluwé: Ik blijf erbij, mevrouw Vogels, u had tijdig moeten reageren. Op dat ogenblik kwamen vanuit Rechteroever enkel stemmen die pleitten voor een tracé dat meer naar het noorden ligt, zo ver mogelijk weg van het Eilandje. Dat laatste is trouwens terecht. Maar dat laatste was de enige bedenking die men had, naast opmerkingen over de esthetiek van de brug. Over de aansluiting in Merksem en Deurne is nooit gesproken, en dat had u op dat ogenblik wel moeten doen.

Ondertussen is er verschrikkelijk veel werk gepresteerd. Wij willen dat al dat werk en die geïnvesteerde miljoenen niet zomaar in de vuilnisbak terechtkomen. Dat laatste zou getuigen van onbehoorlijk bestuur. Dat is niet wat de 54.000 ja-stemmers – die vorige zondag net zo goed uit hun bed zijn gekomen – willen. Dat is niet wat volgens peilingen 61 percent van de Vlamingen wil. Dat is ook niet wat een belangrijk gedeelte van de nee-stemmers wil. Elk jaar dat we wachten, is een jaar dat we in de files tijd verliezen.

Als Geert Noels na gesprekken met het management van General Motors tot de conclusie komt dat Open Antwerpen punten verliest wegens het probleem van de files, dan weten we het wel. Het BAM-tracé realiseren betekent volgens Arup-Sum 6,8 miljoen voertuiguren minder file.

Mevrouw Mieke Vogels: U moet de heer Noels correct citeren. Hij zegt ook dat het geen zin heeft om almaar verder te gaan met de uitbreiding van de containertrafiek rond Antwerpen. Dat betekent immers alleen maar meer verkeer. We rijden onze wegen zodanig dicht dat we riskeren om de basisindustrie te verliezen. We riskeren bijvoorbeeld dat Opel Antwerpen auto's blijft produceren, maar ze niet meer kan transporteren.

Als u nu aan Vlaanderen zegt dat de Oosterweelverbinding alle fileproblemen rond Antwerpen gaat oplossen, dan is dat op zijn minst oneerlijk, maar het is eigenlijk een brute leugen. De laatste weken heb ik mensen gehoord die dagelijks met de auto over de E19 naar Brussel rijden. Zij denken dat de Oosterweelverbinding die files gaat oplossen. Dat is dus niet waar! Als u nog meer containertrafiek en vrachtwagenverkeer naar Vlaanderen blijft trekken, dan zal de ring rond Antwerpen binnen de kortste keren opnieuw dichtslibben. De eerlijkheid gebiedt om die nuance ook aan de rest van Vlaanderen mee te delen. Ik zeg hier aan de rest van Vlaanderen: beste mensen, als de Oosterweelverbinding er ligt, zal het fileprobleem rond Antwerpen niet opgelost zijn. Het zal wat beter zijn voor diegenen die van de kust komen en onder de Schelde door moeten, maar voor de rest blijft het fileprobleem hetzelfde. Zolang we niet fundamenteel durven nadenken over mobiliteit, komen we er nooit. Misschien moet de regering daarover eens een werkgroep oprichten. We gaan ringen blijven verbreden en meer rijstroken aanleggen en we gaan ons permanent vastrijden.

De heer Dirk Van Mechelen: Mevrouw Vogels, in 2007 heeft de Vlaamse Regering het gewestelijke RUP goedgekeurd voor de bouw van de spoortunnel Liefkenshoek. Die wordt momenteel geboord en kan binnen een jaar geopend worden. Zo krijgen we voor de afvoer van containers in de Antwerpse haven een volledig nieuwe infrastructuur, namelijk een spoorinfrastructuur.

De heer Ludwig Caluwé: Ik citeerde alleen maar uit de cijfers van Arup-Sum. Misschien liegt het bureau volgens mevrouw Vogels. Dat is op sommige punten misschien wel het geval, maar niet op dit punt. 6,8 miljoen voertuiguren minder file betekent 57 miljoen euro. Daarom willen wij doorgaan met het masterplan en de beslissing van 28 maart.

Dat betekent inderdaad, mevrouw Vogels, niet alleen bijkomende wegen. Dat betekent ook verbetering van de sluizen, verhoging van de bruggen aan het Albertkanaal en tramverlengingen. Dat betekent de aanleg van de stedelijke ringweg en de groene Singel. Dit houdt in – en dat is al beslist op 28 maart – dat we ook het voorstel van de Wase burgemeesters uitvoeren. Dat voorstel helpt een beetje, maar het is geen mirakeloplossing. Dat zegt burgemeester Willockx trouwens ook niet. Ik heb gisteren goed naar hem geluisterd. Dat kan volgens hem de verkeersproblematiek een beetje milderen, maar een oplossing is het niet.

De capaciteit van de Liefkenshoektunnel is hoe dan ook beperkt door de capaciteit van de Tijsmanstunnel. Bovendien kan de Liefkenshoektunnel maar een beperkt gedeelte van het doorgaand verkeer aantrekken. Dat zal iets toenemen – we hebben nog met onze collega's uit Nederland gepraat – als men tussen Rotterdam en Antwerpen de A4 die uitkomt op de A12, helemaal sluit. Dat is rond in 2013. Hoe dan ook trekt men met de Liefkenshoektunnel alleen maar het verkeer uit de onmiddellijke omgeving van Rotterdam aan dat naar het zuidwesten moet. Dat helpt iets, maar dat is geen oplossing. Naast al deze maatregelen blijft er een grote nood bestaan aan bijkomende rijvakken om de Schelde te kruisen. Vandaag zijn er drie in de Kennedytunnel en twee in de Liefkenshoektunnel, of beter gezegd één door de Tijsmanstunnel, en nog eens één in de Waaslandtunnel waarvan we er 's morgens en 's avonds telkens twee maken. Wat men in en om Antwerpen ook doet aan verkeersmaatregelen, zonder bijkomende capaciteit om de Schelde te kruisen, dat zal geen oplossing zijn.

Ik geef u één citaat: "De nieuwe Scheldekruising vormt een belangrijk onderdeel van de ontwikkeling van het Antwerpse wegennetwerk waarbij de kruisingscapaciteit met 35 percent toeneemt. Deze capaciteitstoename is nodig, laat daarover geen twijfel bestaan." Dit citaat

komt niet uit een document van de BAM of van Noriant, nee, dit citaat komt uit de vervolgstudie die de stad heeft gevraagd aan Arup-Sum. Men zegt overduidelijk dat er dringend nood is aan bijkomende capaciteit om de Schelde te kruisen. Voor ons – en we zijn daarin gesterkt door de hoorzittingen die we de voorbije weken in de commissie ad hoc en de Commissie voor Openbare Werken hebben gehouden – gebeurt dit het best door de aanleg van het Oosterweelknooppunt. Dat is vorige week nog eens uitdrukkelijk bevestigd door de vertegenwoordiger van het Vlaams Verkeerscentrum. Het is de beste manier om de haven een bijkomende ontsluiting te geven, het is ook de beste manier om de binnenstad een bijkomende ontsluiting te geven zodat we de binnenstad verder autoluw en toch bereikbaar kunnen maken.

Wij horen dat de regering hier verder aan werkt, dat ze geen enkele oplossing uitsluit. Wij weten dat men vandaag niet onmiddellijk kan beslissen, dat er gewacht moet worden op de procedure die loopt bij de Raad van State met betrekking tot het GRUP, dat er moet gewerkt worden aan de omwerking van de BAM omwille van de ESR-neutraliteit. De regering werkt hieraan. Ze heeft onze steun. *(Applaus bij CD&V en de N-VA)*

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

De heer Patrick Janssens: Mijnheer de minister-president, dames en heren van de regering, collega's, er is al een paar keer verwezen naar het dubbelbesluit van 28 maart 2009 van de Vlaamse Regering, waarin enerzijds is besloten dat de bouwaanvraag voor het BAM-tracé kon worden ingediend en anderzijds de stad Antwerpen de nodige tijd kreeg om verder onderzoek te doen, wat we ondertussen hebben gedaan met de Arup-Sum-vervolgstudie, en ook om het noodzakelijke draagvlak te zoeken voor mobiliteitsoplossingen voor Antwerpen en dat dan allemaal mee te nemen in ons advies.

U zult zich herinneren dat, toen we debatteerden over dat dubbelbesluit hier in het Vlaams Parlement, ik heb gezegd: "De wedstrijd is nog niet gespeeld. De wedstrijd zal beslist worden op strafschoppen en die worden in oktober in Antwerpen getrapt." Dat is vorige zondag gebeurd.

Ik zal niet beginnen met allerlei statistische oefeningen om uit te leggen waarom die volksraadpleging wel of niet ernstig is, maar ik wil er toch één ding over zeggen. Er zijn vorige zondag 135.000 mensen naar de stembus gekomen en er zijn in Vlaanderen welgeteld twee steden die meer inwoners tellen dan er vorige zondag in Antwerpen naar de stembus zijn gekomen. Daarmee wil ik niet zeggen dat ik die andere gemeenten minder belangrijk vind, maar ik wil benadrukken dat het niet over een klein aantal gaat. *(Rumoer)*

Vorige maandag hebben we in de stad Antwerpen een gemeenteraadszitting gehouden waarop ook een aantal leden van dit parlement aanwezig waren. De stad Antwerpen zal een negatief advies geven op de voorliggende bouwaanvraag.

Ik moet echter wel zeggen dat dit negatief advies niet enkel gebaseerd zal zijn op de resultaten van het referendum – dat zou trouwens ook maar jammer zijn. We hebben de voorbije 120 dagen goed gebruikt om ook andere adviezen in te winnen. Er zijn deeladviezen op het vlak van milieu, ruimtelijke ordening, openbaar domein, mobiliteit, archeologie, monumentenzorg, brandweer, verkeerspolitie en haven. Die zijn uiteraard niet allemaal negatief. Het merendeel van die adviezen is echter bijzonder kritisch. Als we die adviezen ernstig nemen, zouden we ook zonder het referendum een negatief advies hebben gegeven, ook al ben ik me ervan bewust dat dit politiek veel minder evident zou zijn geweest dan nu met het referendum. Wie de deeladviezen leest, zal merken dat het politieke niveau niet de kans krijgt om die naast zich neer te leggen.

Het dossier komt nu op de tafel van de Vlaamse Regering. Mijnheer de minister-president, u hebt daarnet al een idee gegeven van hoe het nu verder moet. De Vlaamse Regering sluit geen enkele oplossing uit. Dat kan een verstandige opstelling zijn, op voorwaarde dat we elkaar goed verstaan. Ik begrijp daaruit dat we zowel voor de oplossingen op korte termijn als voor

de fundamentele oplossingen op lange termijn breed en lateraal gaan denken. Ik denk dat in dit dossier in het verleden te weinig naar alternatieven is gekeken. Men is misschien veel te snel in een bepaalde richting blijven kijken. Sinds de eerste Arup-Sumstudie is daar verandering in gekomen. Er kwam veel meer debat over alternatieve maatregelen.

De Vlaamse Regering zegt vandaag dat ze geen enkele oplossing uitsluit. Als dat betekent dat ze ruim gaat kijken, dan vind ik dat een zeer verstandige oplossing. Als dat betekent dat ze nog altijd overweegt de voorliggende bouwaanvraag goed te keuren, dan vind ik dat heel wat minder verstandig. Mijnheer de minister-president, dat zult u zelf ook wel toegeven als u bekijkt welke uitspraken u in het verleden hebt gedaan, toen de resultaten van de volksraadpleging nog niet bekend waren.

Ik begrijp dat u vandaag geen definitieve uitspraak gaat doen. Ik begrijp dat u wilt wachten op het advies van de stad, ook al is dat al aangekondigd. Verder begrijp ik ook dat u wilt wachten op de uitspraak van de Raad van State. Voor mijn fractie is het verlenen van de bouwvergunning zoals die nu voorligt, echter geen realistische optie meer. Wij blijven desondanks heel bezorgd over het feit dat nog heel wat mensen hopen dat dit project onveranderd kan doorgaan en dat het referendum en het advies van de stad Antwerpen maar een lastige hindernis zijn geweest. Ik begrijp die houding. Ik begrijp dat psychologisch van al die mensen die de voorbije jaren zo fel en professioneel aan dit dossier hebben gewerkt. Ik begrijp dat ook economisch van de mensen die hopen aan dit dossier mee te werken en daarvoor te kunnen factureren. Maatschappelijk gezien zou het echter onbegrijpelijk zijn indien men daar toch mee zou doorgaan.

Hoe moet het nu verder? Ik heb begrepen dat de Vlaamse Regering van plan is om in een volwaardig partnership verder te werken aan de realisatie van het Masterplan Antwerpen, inclusief aan een oplossing voor de derde Scheldekruising waarover hier gesproken is.

De heer Dirk Van Mechelen: Mijnheer Janssens, u zegt dat de bouwvergunning zoals die voorligt, voor sp.a onbespreekbaar is.

De heer Patrick Janssens: Ik heb dat woord niet in de mond genomen. Ik heb gezegd dat die onrealistisch is.

De heer Dirk Van Mechelen: Ik heb het misschien wat sterker vertaald dan u het hebt gezegd, maar voor mij is het wel duidelijk.

Is een gedeeltelijke aflevering van de bouwvergunning voor u bespreekbaar of niet?

Zowel de vorige als de huidige Vlaamse Regering hebben ernstig gewaakt over de samenwerking met de stad. Het was trouwens uw eigen kabinetsmedewerker, de heer Jan Verhaert, die is toegevoegd als adviseur aan de raad van bestuur van BAM. Hij heeft alle vergaderingen van de raad van bestuur als waarnemer bijgewoond. Ik pik het als gewezen bevoegd minister dan ook niet dat men laat uitschijnen dat de Vlaamse Regering nooit heeft overlegd met de stad Antwerpen over dit dossier. Dit lijkt me een brug te ver.

Ik zou ten slotte graag weten of u daaronder verstaat dat de stad Antwerpen structureel wordt opgenomen of betrokken bij die werkgroepen. Ook voor mij zou het goed zijn dat daarover duidelijkheid wordt gecreëerd in dit parlement.

De heer Patrick Janssens: Mijnheer Van Mechelen, ik zal daar op terugkomen. Voor alle duidelijk, ik heb niet gezegd, zelfs niet gesuggereerd, dat de stad Antwerpen daar in het verleden niet bij betrokken werd en dat daarover geen vergaderingen zijn gehouden. Dat zou ook wat lachwekkend zijn. We hebben een aantal van die vergaderingen samen meegemaakt. U verwijst naar de positie van de heer Verhaert. U weet net zo goed als ik dat, toen de stad Antwerpen jaren geleden gevraagd heeft om ook opgenomen te worden in de raad van bestuur, dat enkel in een raadgevende hoedanigheid kon. U had het daarnet over een waarnemer. De heer Verhaert heeft als waarnemer in die raad van bestuur trouwens een confidentialiteitsclausule moeten ondertekenen. Ik begrijp dat ook. Hij heeft die trouwens

scrupuleus gerespecteerd. Dat betekent dat het stadsbestuur niet altijd op de hoogte is over hoe het dossier voortschrijdt.

Voor alle duidelijkheid, het gaat me hier niet over het verleden. We hebben zeker samen gezeten inzake dit dossier. Wat ik belangrijk vind, is hoe het verder gaat. Uit de toespraak van minister-president Peeters heb ik begrepen dat hij de stad Antwerpen daar ernstig bij wil betrekken. Ik ken niet de exacte woorden. Die staan ongetwijfeld in de tekst.

Minister-president Kris Peeters: De stad Antwerpen is een belangrijke gesprekspartner. In een aantal werkgroepen waar de stad Antwerpen een belangrijke inbreng kan en moet hebben, zal ze bij het dossier betrokken worden. Mijnheer Van Mechelen, Ik ga ervan uit dat de financiering voornamelijk door de Vlaamse Regering wordt behandeld. Vanuit de stad is daar geen vraag naar.

De stad wordt als een belangrijke gesprekspartner betrokken. Ik denk dat een oplossing enkel een oplossing kan zijn na een goed overleg met de stad Antwerpen. Dat was ook zo in het verleden. Ik wil het nu niet hebben over het statuut van de waarnemer. Net zoals de heer Van Mechelen heb ik de indruk, of toch de ervaring dat door zijn opname de stad volwaardig werd betrokken en dat er steeds goed is geluisterd naar de inbreng van de betrokkenen.

Collega's, de stad is een belangrijke partner. Ik zal er ook over waken dat er een goed overleg is met de stad. Dat is in het belang van de Vlaamse Regering, maar ook van de stad.

De heer Patrick Janssens: Mijnheer de minister-president, daarmee hebt u ook impliciet op een aantal bedenkingen geantwoord. Ik ben in alle geval blij dat vandaag werd aangekondigd hoe we daarmee verder gaan. Uiteraard kunt u hier niet zeggen wat de uitkomst zal zijn. Als burgemeester van Antwerpen, en dus niet enkel als parlementslid, kan ik u verzekeren dat we met open vizier en met het volste vertrouwen zullen deelnemen aan de werkgroepen waarop we worden uitgenodigd. Ik ga ervan uit dat het ministerieel comité ook het college van de stad Antwerpen als een belangrijke gesprekspartner ziet.

Mevrouw Annick De Ridder: Mijnheer Janssens, ik hoor u graag zeggen dat u met open vizier naar die werkgroepen zult gaan. In de wandelgangen bestaat nogal wat commotie over de houding van sp.a met betrekking tot de derde Scheldeoeververbinding. U bent hier de woordvoerder en vertegenwoordiger van sp.a. Ik had graag van u geweten of u, samen met de Vlaamse Regering, samen met de mensen van Arup-Sum, bij uw standpunt uit het verleden blijft, dat de verkeersproblematiek maar ten dele kan worden opgelost door de Liefkenshoektunnel te optimaliseren en dat er voor de werkelijke oplossing van het fileprobleem een bijkomende Scheldeoeververbinding noodzakelijk blijft.

De heer Patrick Janssens: Mevrouw De Ridder, minister-president Peeters heeft in zijn verklaring verwezen naar de beslissing van 28 maart. Ik ben mijn uiteenzetting begonnen met daarnaar te verwijzen. Ik denk dat dat een duidelijk impliciet antwoord is. Ik weet niet waar die commotie vandaan komt. Ik begrijp ook niet dat men de hele tijd blijft zeggen dat daarover grote onduidelijkheid en verdeeldheid bestaat. Wat ik nu zeg, zal niet iedereen graag horen. Ik zal het toch doen. De afgelopen weken en maanden was er naar aanleiding van het referendum in Antwerpen veel discussie binnen de meerderheid en binnen de gemeenteraad over dat tracé en het project. Samen met u heb ik vorige maandagavond gemerkt dat er na de uitspraak van de Antwerpenaars grote eensgezindheid was, niet alleen in het college, maar bij de hele Antwerpse gemeenteraad. Ik ben er ook van overtuigd dat er nu meer eensgezindheid zal zijn in de Vlaamse Regering, nu die uitspraak is gevallen. Men zal gedwongen zijn er rekening mee te houden. Minister-president Peeters heeft dat daarnet ook impliciet gezegd.

Het is dus belangrijk om het samen met een open vizier te doen. Het is ook in het belang van het Vlaams Parlement en de Vlaamse Regering want elk vervolg, in welke richting ook, dat niet op een voldoende draagvlak zou kunnen rekenen in Vlaanderen en zeker in Antwerpen, is gedoemd te eindigen zoals het BAM-tracé vorige zondag is geëindigd. Er is een open samenwerking nodig. Ik heb er het volste vertrouwen in dat die samenwerking er kan zijn,

rekening houdend met een moderne vorm van participatie van de burger. Ik kan het iedereen aanraden om het interview met professor Huyse, die aan veel mensen hier nog les zal hebben gegeven, te lezen. *(Applaus bij sp.a)*

De heer Sven Gatz: Mijnheer Janssens, u hebt nu de positieve kracht van een volksraadpleging ondervonden en gezien welke mobilisatie dit in uw stad heeft teweeggebracht. Het is een goede zaak voor de democratie. Maar nogmaals, ik spreek me niet uit over uitslagen.

Hoe staat u tegenover ons voorstel om op het ogenblik dat de Vlaamse Regering een nieuw voorstel zal doen – hopelijk binnen afzienbare tijd – vanuit de stad Antwerpen mee aan de kar te trekken om dit ook legitimiteit te geven met een nieuwe volksraadpleging?

De heer Patrick Janssens: Er is op een aantal plaatsen, zowel hier als in de media, een soort verwijt gemaakt aan Antwerpen alsof wij als stad een referendum zouden gebruikt hebben om de besluitvorming van de Vlaamse Regering bij te sturen en tegen te houden. Er is zelfs gezegd dat op die manier elk lokaal bestuur eender welk bovenlokaal project zou kunnen tegenhouden.

Ik wil voor de duidelijkheid zeggen dat wij als stadsbestuur dat referendum niet hebben georganiseerd. Dat is afgedwongen door een actiegroep, wat bijzonder veel respect verdient. Ik moet in alle eerlijkheid zeggen dat ik nooit had gedacht dat ze voldoende handtekeningen zouden kunnen verzamelen. Het moesten er meer dan 47.000 zijn en dat is niet weinig. Het is ze gelukt.

Voor een eventueel vervolg moet ik u verwijzen naar het decreet, dat niet toelaat dat in eenzelfde legislatuur een tweede referendum over eenzelfde onderwerp wordt georganiseerd door een lokaal bestuur. Dat wil niet zeggen dat ik er een tegenstander van zou zijn. U hebt verwezen naar Ierland. Ik ben er ook niet noodzakelijk een voorstander van. Ik stel alleen vast dat het decretaal kader dit niet toelaat, tenzij iedereen ervan uitgaat dat we minstens nog drie jaar en twee maanden nodig hebben vooraleer we opnieuw iets kunnen voorleggen aan de Antwerpenaar. Dat zou betekenen dat de werkgroepen bijzonder traag zouden werken. Mijnheer de minister-president, ik denk niet dat dit uw intentie is.

De heer Sven Gatz: Ik heb het decreet nagelezen en er is wel degelijk een mogelijkheid. In eenzelfde legislatuur mag men niet over identiek hetzelfde onderwerp een volksraadpleging organiseren, maar men mag dat wel over een ander onderwerp. Als we de stem van de Antwerpenaren au sérieux nemen, nemen we aan dat het voorstel van de Vlaamse Regering een ander voorstel zal zijn. Er moet alleen een tijdspanne van zes maanden zijn tussen de twee volksraadplegingen. Laten we nu aannemen dat, zelfs als de Vlaamse Regering snel werkt en alles over zes maanden klaar is, alles in gereedheid kan worden gebracht voor een tweede volksraadpleging. Het kan dus juridisch en waar een wil is, is een weg. We zullen hierover later nog van gedachten wisselen.

De voorzitter: De heer de Kort heeft het woord.

De heer Dirk de Kort: Er wordt hier gedaan alsof de volksraadpleging de grote oplossing zou zijn voor alle grote infrastructuurwerken. Gisteren hebben we in de commissie Financiën een stand van zaken gekregen over de aanpak van de crisis. Er was een vergelijkende studie met de ons omringende landen waaruit bleek dat die veel meer maatregelen namen voor infrastructuurwerken. Het ging weliswaar om België, maar we hadden een achterstand. Als we verder gaan op deze weg, dan komt er een vertraging van grote infrastructuurwerken en dan moeten we binnenkort weer met paard en kar rijden.

Ik pleit voor een breed maatschappelijk debat bij het begin van grote infrastructuurwerken, waarna er een politieke keuze wordt gemaakt. Men moet een volksraadpleging niet op het einde organiseren wanneer het project is doorlopen. Dat is de wereld op zijn kop. *(Applaus bij CD&V en N-VA)*

De voorzitter: De heer De Wever heeft het woord.

De heer Bart De Wever: Mijnheer de voorzitter, ik wil een paar bedenkingen kwijt over de volksraadplegingen, over de vraag hoe het nu verder moet en over BAM.

Wat de volksraadpleging betreft, wil ik als Antwerpenaar beginnen. Ik weet dat dit u op de zenuwen werkt, maar de helft van de Antwerpse gemeenteraad zit hier nu eenmaal. De overlapping tussen beide vergaderingen is pertinent.

De volksraadpleging heeft een democratische burgeroorlog met zich meegebracht. De zaken zijn in geen van beide richtingen altijd even fraai verlopen. Ik herhaal dan ook de oproep dit alles achter ons te laten. We moeten dit doen. Dit dreigt ten koste te gaan van een dossier dat ons allen dierbaar zou moeten zijn, namelijk de mobiliteit van Antwerpen en de omliggende regio, ook gekend als Vlaanderen.

De in De Standaard verschenen titel ‘Niets doen is geen optie, maar het zou ervan kunnen komen’ houdt een belangrijke waarschuwing in. Dit mag er niet van komen. Het Vlaams Parlement moet voor elkaar krijgen wat de Antwerpse gemeenteraad heeft bereikt. Het Vlaams Parlement moet op een serene wijze akte nemen van het advies van de Antwerpse bevolking over de voorliggende bouwvergunning voor de Lange Wapper. We moeten de uitslag van de volksraadpleging ernstig nemen en in beleid vertalen. We kunnen niet aan de uitslag voorbijgaan. Dit is geen optie. Ik verwijs in dit verband naar het debat dat we hier vorige week hebben gevoerd. Elke fractie heeft zich geëngageerd om dit te doen.

Alle Antwerpse fracties hebben het signaal opgepikt en hebben het college van burgemeester en schepenen gesteund in de beslissing een negatief advies over de voorliggende bouwvergunning te geven. Dit was tenslotte de inzet van de volksraadpleging.

Ik wil hierover zeer duidelijk zijn. Het is immers mijn bedoeling nu een paar beschouwingen over de volksraadpleging te maken die misschien minder op eensgezindheid zullen kunnen rekenen. Ik kan echter niet anders. Ik moet hier eens op terugblikken. Als historicus is het ‘voortwandelen en niet omzien’, om het in het Nederlands te zeggen, niet aan mij besteed. Ik vind dat we wel eens moeten achteruitkijken. De volksraadpleging roept twee vaststellingen op waarover we misschien eens moeten nadenken.

Mijn eerste vaststelling is dat het weer een negatieve mobilisatie is geworden. Er is nog nooit een volksraadpleging over infrastructuurwerken gewonnen. De uitslag is elke keer negatief geweest. Ik kan alle voorbeelden opsommen. De bekendste voorbeelden zijn de volksraadplegingen in Gent en in Sint-Niklaas, in beide gevallen met betrekking tot de geplande aanleg van een parkeergarage. In beide gevallen heeft meer dan 40 percent van de bevolking gestemd en heeft meer dan 90 percent van de deelnemende kiezers neen geantwoord. Gezien de negatieve mobilisaties, vraag ik me af of het wel mogelijk is een dergelijke volksraadpleging te winnen.

Het klinkt misschien ironisch, maar in feite is de uitslag nog nooit dichter bij ‘ja’ geraakt dan in Antwerpen. Het ja-kamp heeft nog nooit zo hoog gescoord. Hoewel hierover eeuwig kan worden gediscussieerd, moet ik hieraan toevoegen dat ik de opkomst persoonlijk laag vind. Dit was de moeder van alle volksraadplegingen. Ze was gemediatiseerd als nooit voordien. Het ging niet om een parkeergarage. De Lange Wapper is toch nog iets meer dan dat.

Er is een campagne gevoerd die ik zelfs bij gewone verkiezingen nooit heb gezien. Nog nooit is het ja-kamp dichter bij een overwinning geraakt. Zoals steeds heeft het nee-kamp gewonnen. Dit is opnieuw het gevolg van een negatieve mobilisatie. Indien we de uitslag per district zouden bekijken, zou dit nog duidelijker worden. Dit zou ons nog iets over het echte pijnpunt in dit verhaal kunnen leren.

De heer Filip Watteeuw: De heer De Wever gebruikt de volksraadpleging over de Belfortparking in Gent als een argument. Dit is echter geen goed voorbeeld. Voor die volksraadpleging in 1997 hebben de voorstanders van de Belfortparking immers expliciet

opgeroepen niet te komen stemmen. Die oproep is in sterke mate nageleefd. Toch hebben we nog een opkomst van 40 percent van de stemgerechtigden gehaald. Dat is op zich al een prestatie. Het is evident dat uiteindelijk 95 percent tegen heeft gestemd. Dit is echter geen argument om te beweren dat de tegenstanders altijd winnen.

De heer Bart De Wever: De nee-stemmers hebben altijd gewonnen. Dit is geen argument, maar een vaststelling. Ik wil daar niets mee beargumenteren. Dit geeft gewoon wat stof tot nadenken.

Mijn tweede vaststelling geldt ook voor alle volksraadplegingen. Het nee-kamp komt steeds met een wonderlijk alternatief op de proppen. Dit alternatief is beter, goedkoper en efficiënter. Het is typisch dat dit alternatief op de dag waarop de uitslag wordt bekendgemaakt, plots in het niets verdwijnt. Dat is hier ook weer gebeurd.

In Sint-Niklaas is uiteindelijk geen ondergrondse parkeergarage, maar een ondergrondse parkeersleuf aangelegd. Wie het verschil tussen beide wil kennen, moet dit aan de mensen van Sint-Niklaas vragen.

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Ik heb veel waardering voor de pogingen van de heer De Wever ons een geschiedkundig overzicht te geven. Als hij over Sint-Niklaas spreekt, moet hij echter wat bescheidener zijn. Als hij dan toch een analyse wil maken, wil ik even opmerken dat we een ondergrondse parking tot stand hebben gebracht, onder leiding van burgemeester Willockx, die voor het referendum heel sterk tegen deze ondergrondse parking was gekant. Dit is nuttig om weten.

De heer Bart De Wever: Mijnheer De Meyer, ik voel me aangevuld, maar niet terechtgewezen. Dat was misschien ook niet de bedoeling van uw aanvulling.

Feit is dat die wonderlijke alternatieven meestal verdwijnen. Mij is het ook opgevallen. De meest gelezen en verkochte krant van mijn stad zei de dag na het referendum al dat de tunnel absoluut geen prioriteit meer is.

Waar staan we dan? Hoe moet het nu verder? ‘Walk and don’t look back’, daar ben ik geen fan van. Ik zal een ander liedje aanhalen: ‘Tim’ van Wim De Craene. ‘Van hieraf moet je gaan.’ Helaas komt dan de volgende regel: ‘Met vallen en opstaan.’ En dat laatste kunnen we ons niet meer permitteren. Iedereen moet zijn rol opnemen. Dat geldt ook voor de ingenieurs, die best terug achter de tekentafel plaatsnemen en niet meer voor de microfoon komen, zowel die van BAM als die van Noriant. Het geldt ook voor ons, politici. Wij moeten opnieuw doen waarvoor we verkozen zijn en dat is: beslissen, een draagvlak zoeken en uitvoeren. Dat is onze opdracht.

De Vlaamse Regering moet de tijd nu nuttig gebruiken om op zoek te gaan naar een project dat de consensus heeft binnen de meerderheid en, wat mij betreft, liefst ook buiten de meerderheid en bij alle actoren, de stad Antwerpen op de eerste plaats. In welke richting moet dat dan gaan voor mij? Het is verstandig om daarover vandaag niets onherroepelijks te zeggen. Maar we zijn het eens, collega’s, dat deze oefening delicater en moeilijker is geworden dan ooit. Ook dat is eigen aan een volksraadpleging. Ze plegen soms dingen niet op te lossen maar nog veel moeilijker te maken en dat is nu ook het geval.

Wat ons betreft, is het masterplan niet de Lange Wapper, maar een geheel van zestien projecten. Die hangen financieel – ik zie de heer Van Mechelen knikken – en verkeerstechnisch aan elkaar. Dat is een en ondeelbaar. Dat hebben we allemaal jarenlang zo beleden. Als er een oplossing komt waarbij men het bord morgen helemaal wil afvegen, ga ik er niet mee akkoord. Dat vind ik zeer gevaarlijk. Het bord afvegen kan als we het op korte termijn wonderwel eens zijn over een totaalplan dat evenwaardig is, maar dat ligt vandaag niet voor. Ik hoor het nergens en lees het nergens.

Men meldt mij per sms dat een van onze achtbare collega's op Kanaal Z spreekt over een brug over de Schelde. Ik wil nog veel ballonnetjes horen, maar een evenwaardig totaalplan ligt vandaag niet voor. Met die ballonnetjes moet je opletten.

Zijn we het erover eens dat het grote pijnpunt de aansluiting in Merksem was? Mijnheer de voorzitter, u hebt daar in tempore non suspecto, al lang geleden, op gewezen. Net als vele anderen in die commissie die nuttig en ondankbaar werk hebben gedaan, mag ik wel zeggen. Als we het daarover eens zijn, kom dan niet met oplossingen die voor Merksem even pijnlijk zijn. Ik heb er al enkele gehoord. Ik zal er niet op ingaan.

De heer Carl Decaluwe: Uit pure interesse: wie is de collega die op Kanaal Z de brug over de Schelde verdedigt? Ik verneem dat het de heer Janssens is.

De heer Bart De Wever: Dat stond niet in mijn sms-bericht. De uitzendingen op die zender worden voortdurend herhaald, mijnheer Decaluwe. U moet mij geen stoute vragen stellen. U moet maar naar die zender kijken.

De heer Patrick Janssens: Dat soort sms'en zijn gevaarlijk. Zeker als ze zoveel interesse opwekken. Ik vrees dat het over mij gaat. *(Gelach)*

Ik wil dat even situeren. *(Rumoer)*

Wacht even voor u begint te lachen. In de uitzending van Kanaal Z wordt niet geknipt. Ik zal niet zeggen dat ik fout geciteerd ben. Ik kreeg de vraag: "Mijnheer Janssens, kan er ooit een brug komen in Antwerpen?" Daarop heb ik lachend gezegd: "Ja, over de Schelde. Fantastisch!"Dat vinden veel Antwerpenaren, maar dat was geen concreet voorstel om dit probleem op te lossen. Ik moet u danken, mijnheer De Wever, dat u dat hier hebt gezegd want daarmee is dat tegelijk geplaatst en kan het geen eigen leven beginnen leiden. Dat was niet de bedoeling.

De heer Carl Decaluwe: Het was om te lachen, dat interview!

De heer Bart De Wever: Alternatieven mogen er komen. Wij willen alle opties bekijken. Ik wil dat heel duidelijk beklemtonen. We kijken met open vizier. Maar we willen wel dat er rekening wordt gehouden met al het studiewerk dat in het verleden is gebeurd. Dat studiewerk heeft telkens opnieuw uitgewezen, collega's, dat er nood was aan een bijkomende Scheldekruising. Als men mij van iets anders wil overtuigen, zal men argumenten nodig hebben. De randvoorwaarden van de Vlaamse Regering voor de oplossing zijn gekend: geen vrachtwagens door de Kennedytunnel, geen tol in de Kennedytunnel. Wil men die randvoorwaarden schrappen en het regeerakkoord wijzigen, alles kan, maar dan zal men met zeer goede argumenten over de brug of door de tunnel moeten komen.

Tot slot wil ik iets zeggen over BAM. Hier wordt gevraagd om een onderzoekscommissie op te richten. Ik heb persoonlijk geen schrik van wat boven water zou komen. Ik voel me niet zenuwachtig. Maar er moet toch gezegd worden dat BAM nu niet bepaald een ontransparant verhaal is. Zij die het hebben over achterkamertjes en allerlei schimmige dingen, mogen daar vragen over stellen en elementen aanbrengen om dat te bewijzen.

Deze organisatie was bijzonder transparant en werd politiek sterk gecontroleerd. Ze had een raad van bestuur en regeringscommissarissen. Ik kan zo een tijdje doorgaan. Er waren voortgangsrapportages. Ik denk niet dat er ooit een infrastructuurwerk van die orde is geweest dat op een zo transparante manier door dit parlement kon worden gevolgd als dit infrastructuurwerk.

Betekent dit dat we absoluut uitsluiten dat er iets verandert aan BAM? Stel ik nu dat we daar geen vragen over mogen stellen, integendeel, of dat het ondenkbaar is dat er iets verandert aan de manier waarop we dat aanpakken? Neen. Ik wil echter één zorg uiten, en ik wil dat op een zeer krachtige manier doen. Er zijn in dit dossier genoeg reputaties besmeurd. Er zijn genoeg experts en ingenieurs door het slijk gehaald. De vorige Vlaamse Regering, met iedereen die daar deel van uitmaakte, heeft de voorzitter van BAM, Karel Vinck, gesmeekt

om aan boord te komen in dat dossier. Die veranderingen aan BAM moeten er sowieso komen. Het vraagstuk van de ESR-neutraliteit is gekend.

Als die veranderingen er echter komen, dan zal dat geen bijltjesdag zijn, waarbij het bloed van mensen die tien jaar hebben gewerkt, met hart en ziel en ik ga ervan uit op een eerlijke manier, om dat probleem op te lossen, zal worden gebruikt om ons te zuiveren van het politieke falen dat aan dit dossier verbonden is. Dat zal dan zonder ons zijn. Daar wil ik heel, heel duidelijk over zijn. Laten we het kind niet met het badwater weggooien. Er zijn buitenlandse modellen. In de commissie is er al gesproken over de vervoerregio's in Nederland. Er is gewezen op Barcelona. Laten we geen bijltjesdag doen. Laten we een zinnige hervorming doen om dit dossier voort tot een goed einde te brengen. Dat moeten we immers doen. *(Applaus bij N-VA, CD&V en de heer Patrick Janssens)*

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, geachte leden, het is heel belangrijk dat dit debat hier vandaag is gevoerd, ook op basis van de beslissing die de Vlaamse Regering deze ochtend heeft genomen.

Een aantal leden hebben vragen gesteld over de timing. Ik ga ervan uit dat iedereen hier ervan overtuigd is dat een oplossing duurzaam moet zijn. Een snelle oplossing die naderhand opnieuw op losse schroeven wordt gezet, zal het dossier nog meer in de problemen brengen dan dat jammer genoeg nu al het geval is. Mijnheer Gatz, dan verwijs ik bijvoorbeeld naar de uitspraak van de Raad van State. Mochten we een oplossing selecteren, en de Raad van State zou het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan vernietigen, dan zou dat niet goed zijn.

Ik wil samen met mijn collega's de nodige tijd nemen om tot een goede en overlegde oplossing te komen, natuurlijk zonder tijd te verliezen. Elke dag dat we dit dossier niet oplossen, is wat mij betreft een verloren dag. Ik hoop echter dat iedereen in dit parlement ervan overtuigd is dat de oplossing goed in elkaar moet zitten, met alle elementen rekening moet houden en dus duurzaam moet zijn. Daarom hebben we zeven werkgroepen opgericht.

Er wordt hier nogal smalend gewaagd van 'de vis verdrinken' en dergelijke meer. Ik begrijp dat de oppositie die taal gebruikt, maar dit dossier heeft heel wat aspecten. Er is hier verwezen naar BAM, naar de ESR-problematiek, naar het optimaal gebruiken van de Liefkenshoektunnel. Over tal van aspecten is al een en ander in gang gezet. Minister Crevits heeft al stappen gezet met betrekking tot de problematiek van het verkeersmanagement. Op een bepaald ogenblik hebben een aantal Wase burgemeesters terecht verklaard stappen te willen zetten. Dat is al mee in overweging genomen bij de beslissing van 28 maart.

Wie het dossier kent – en tot die categorie behoort u allen – weet dat er verschillende problemen zijn die moeten worden opgelost. Daartoe hebben we die werkgroepen opgericht, met de expertise die aanwezig is. Er zijn vragen gesteld over BAM. Ik zeg u heel duidelijk: BAM zal worden gereorganiseerd. Wat BAM en de nv Liefkenshoektunnel betreft, zullen we de nodige stappen zetten om tot een reorganisatie te komen. De heer De Wever verwees er al naar: onder meer de ESR-problematiek, die we ook al kenden in de vorige regering, willen we daarmee oplossen.

Wij zullen heel zorgvuldig te werk gaan, weliswaar zonder tijd te verliezen. De oplossing moet duurzaam en overlegd zijn en mag nadien niet meer het voorwerp van dit debat uitmaken.

Wat de oplossingen betreft, heb ik duidelijk gezegd dat wij niets uitsluiten. We moeten echter ook de stem van de Antwerpenaar meenemen, met heel veel respect. Het maatschappelijke draagvlak voor dit project is, na de volksraadpleging, een probleem. Het kan niet dat we een oplossing weerhouden die geen maatschappelijk draagvlak heeft in Antwerpen en de rest van Vlaanderen. Ik ga de Antwerpenaar niets door de strot duwen, en daar blijf ik bij. We zullen

met de nodige zorgvuldigheid bekijken wat de beste oplossing is, rekening houdend met de elementen die we nu verder gaan bekijken.

Bepaalde websites en kranten zeggen nu al dat de Oosterweel wordt verdronken in de zeven werkgroepen. Zij vergissen zich. Ik doe niet mee aan populisme. Ik ga de volgende weken niet met een oplossing komen aanzetten waarvan iedereen weet dat ze niet zorgvuldig is aangepakt.

Wij hebben altijd gezegd dat het masterplan een en ondeelbaar is. Er zitten aspecten in van openbaar vervoer, van de binnenvaart, van de Oosterweel enzovoort. Wij hebben altijd onderstreept dat dat een geheel vormt. Dat is ook in de beslissing van 28 maart opgenomen.

De heer Jan Penris: Mijnheer de minister-president, u hebt in het verleden toch al een paar keer toegegeven dat dit verhaal niet een en ondeelbaar is. U hebt bepaalde onderdelen van het vroegere masterplan moeten onderbrengen in aparte pps-vehikels. Ik verwijs naar Brabo I en Brabo II. U hebt – gelukkig voor ons – een aantal onderdelen ondergebracht in uw reguliere begroting. Daarvoor verwijs ik naar wat u doet voor de sluizen in Antwerpen.

U kunt het verhaal dat het masterplan een en ondeelbaar is, te nemen of te laten, niet langer volhouden. U bent er zelf al in gaan snijden, u hebt er zelf al stukjes uitgehaald, u hebt zelf moeten toegeven dat het niet in zijn geheel niet realiseerbaar was. *(Applaus van mevrouw Marijke Dillen)*

Minister-president Kris Peeters: Ik moet u gelijk geven, mijnheer Penris, dus het applaus is terecht. Wij hebben daar ook met de vorige Vlaamse Regering bepaalde delen – u verwijst naar Brabo I en Brabo II – uitgenomen, om ze met hun eigen condities verder uit te voeren. Als je de mobiliteitsproblematiek in en rond Antwerpen wilt oplossen, is er niet alleen het wegprobleem, maar ook de binnenvaart, het spoor, het openbaar vervoer. Het is dus niet juist te zeggen dat alle oplossingen inzake mobiliteit gerealiseerd zijn als die Oosterweel er ligt.

De heer Jan Penris: Dat zegt u nu, maar dat zeiden de voorstanders van de Lange Wapper in het referendum tot vorige week niet. Voor hen was het toverwoord ‘masterplan’. Dat was te nemen of te laten, een en ondeelbaar. Als je één stuk durft af te stoten, ben je alles kwijt, zei men. Ik zeg dat wij niet alles kwijt moeten zijn in Antwerpen. Wij krijgen gelukkig ook al een paar dingen gerealiseerd zonder die verschrikkelijke Lange Wapper.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Penris, ik zeg u ook in alle duidelijkheid dat de derde Scheldekruising absoluut noodzakelijk is om het mobiliteitsprobleem in Antwerpen op te lossen.

Het referendum is gehouden, de argumenten zijn uitgespeeld, iedereen heeft zijn stem uitgebracht. De Vlaamse Regering wil dit heel delicate en moeilijke probleem, waar iedereen zijn mening over heeft geuit, oplossen. Het gaat niet alleen om een oplossing voor de Oosterweel, ook de andere delen van het masterplan moeten verder worden aangepakt.

Ik ga ervan uit dat de Vlaamse Regering, nadat ze het advies krijgt van de stad Antwerpen, start met het ministerieel – geen interministerieel – comité. We zullen de werkgroepen snel opstarten, we zullen er de nodige communicatie aan verbinden, met het nodige respect voor het parlement. In de komende weken en maanden, maar zo snel mogelijk, zullen we komen tot een duurzame oplossing voor een duurzame mobiliteit voor Antwerpen. *(Applaus bij de meerderheid)*

De heer Dirk Van Mechelen: We hebben in dit parlement een goede traditie van voortgangsrapportage. De regering heeft in het verleden altijd correct, misschien niet altijd snel genoeg, geantwoord. Misschien is het aanbevelenswaardig om de minister-president te vragen om maandelijks één keer te rapporteren aan het parlement over de stand van zaken in die zeven werkgroepen, zodat we niet aan nieuwe mystiek doen.

De voorzitter: De commissie voor Mobiliteit en Openbare Werken heeft vorige week eenparig beslist dat we voortgaan met de voortgangsrapportages van de BAM.

De heer Dirk Van Mechelen: Het gaat niet over de voortgangsrapportages van de BAM, maar over de rapportage van de zeven werkgroepen van de regering, want anders moeten we voortdurend vragen stellen en interpelleren. Het zou verstandiger zijn om een maandelijkse rapportage te krijgen over de stand van zaken.

Minister-president Kris Peeters: Dat is geen enkel probleem. We moeten nagaan of dit maandelijks of op een ander ritme moet, maar het Vlaams Parlement moet op gezette tijdstippen worden geïnformeerd over de stand van zaken in dit belangrijke dossier.

De voorzitter: Ik stel voor dat we dat in overleg met de regering doen.

De heer Filip Dewinter: Ik wil nog even ingaan op het antwoord van de minister-president. We hebben nauwelijks antwoord gekregen op de vele vragen. Met uitzondering van de herhaling dat er een ministeriële werkgroep en een ministeriële conferentie komt, zijn we niet veel wijzer geworden. Ik heb vandaag goed geluisterd. Ik heb de burgemeester en de woordvoerder van sp.a Antwerpen horen zeggen dat het goedkeuren van de bouwvergunning geen realistische optie meer is.

Sp.a is een regeringspartij, met drie ministers in de regering. Dit is een belangrijke verklaring, waarin herhaald wordt wat de partijvoorzitter gisteren al heeft verteld. Ik heb de andere regeringspartijen rond de pot horen draaien. Als ik tussen de regels kan en moet lezen – wat in de politiek een nuttige gave is – dan stel ik vast dat ze het plan BAM2, zoals het ook door de heer Vinck de avond van het referendum naar voren werd geschoven, minstens openlaten, om met een min of meer opgesmukte Oosterweelverbinding door te gaan.

Het moet toch mogelijk zijn – voor de minister-president is het blijkbaar onmogelijk – om ons te laten weten wat het standpunt is van de regering. We kennen het standpunt van de drie regeringspartijen, maar wat is het standpunt van de regering? U kunt zich toch niet wegsteken achter het feit dat u nog niet weet wat het advies van het Antwerpse stadsbestuur zal zijn. U weet het wel. De burgemeester van Antwerpen heeft het gezegd: het wordt een negatief advies. U kunt ons vandaag toch perfect zeggen in hoeverre u dat advies gaat volgen, in hoeverre u achter het standpunt van sp.a staat, een van uw regeringspartijen, in hoeverre u staat achter het standpunt van andere regeringspartijen.

Aan sp.a wil ik nog dit zeggen: de stilzwijgendheid waarin de minister-president zich in deze fundamentele zaak hult, is onheilspellend. Patrick Janssens, let op uw zaak. Straks moet u voor de derde keer een bocht maken en plat op de buik gaan wanneer blijkt dat deze regering zou kiezen voor een plan B waarin Oosterweel behouden blijft mits enige cosmetica.

Mijnheer de burgemeester van Antwerpen, ik denk dat vandaag heel cruciaal is, want men wil tijd kopen. Men wil natuurlijk weg uit dat moeilijke, emotioneel-politieke moment, dat veroorzaakt is door dat referendum. 60 percent zegt nee. Als je ooit naar een ‘ja, maar’ wilt evolueren, kan dat niet nu. Dat kan alleen maar binnen x aantal maanden. Daarom die werkgroepen en comités, enzovoort. Om dan, eenmaal het debat geluwd is en niemand nog echt geïnteresseerd, uiteindelijk toch door te gaan waarmee men bezig is. Dat is de strategie van CD&V en N-VA in deze regering. De sp.a laat zich op dit moment, ondanks de spierballenrollerij, rollen als een kerstekind. Dat is duidelijk. Men zal zich op termijn moeten aansluiten bij dat plan B, dat men nu al in het achterhoofd heeft. Men moet dus nu op tafel slaan bij de sp.a, of daarna voor altijd zwijgen.

Mevrouw Annick De Ridder: Mijnheer de minister-president, wat die timing van de werkgroepen betreft, blijf ik op mijn honger. U hebt mij niet overtuigd. Ik stel vast dat we hier gezellig ad infinitum mogen vergaderen. U plakt daar geen data op.

Wij blijven vanuit onze fractie aandringen op een strakke timing. U moet zeggen dat die zeven werkgroepen hun slotrapporten over twee maanden of als kerstcadeau binnenbrengen, ik geef u maar enkele suggesties. Maar zeker niet dat wij ad infinitum moeten vergaderen, dat vinden wij maar zwak.

Hoe zit het met de wisselwerking tussen die zeven werkgroepen? Ze overlappen elkaar in grote mate. Hoe zullen zij onderling rapporteren, hoe is die aflijning? Ik kan me toch niet inbeelden dat u een achtste werkgroep in het leven zult roepen om de zeven andere te coördineren. Dat kan toch niet de bedoeling zijn?

Ik ben wel blij met de bevestiging dat het voor u een en-enverhaal is, mét een derde Scheldeoeververbinding, en ik neem aan dat u als minister-president spreekt, die dit uiteraard namens de volledige regering en dus ook namens uw coalitiepartner sp.a doet. Want laten we het toegeven, collega's: de sp.a blijft rond de pot draaien en weigert dat echt pertinent en uitdrukkelijk te zeggen.

U zegt dat het niet kan dat we kiezen voor een project zonder draagvlak. Ik ben het daar volledig mee eens. Ik geef u volledig gelijk. Onze fractie is er dan ook van overtuigd dat dit draagvlak perfect zal kunnen worden gemeten door een nieuw referendum. We moeten decretaal bekijken wat kan en wat niet kan. In dit nieuwe referendum zullen we het nieuwe plan overleggen en zullen we kijken of er met het nieuwe alternatief, dat er inderdaad spoedig moet komen, dit keer wel een draagvlak onder de Antwerpenaren is gecreëerd.

De voorzitter: Mevrouw De Ridder, door de vraag die werd gesteld door de heer Van Mechelen zullen wij, in overleg met de regering, onderzoeken op welke manier timing, inhoud, enzovoort zullen worden gerapporteerd. Dat was daarnet al even duidelijk naar voren gebracht.

Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, ik wil enkel aan mevrouw De Ridder eens vragen of zij weet wanneer het arrest van de Raad van State komt en, als ze dat al weet, of het verstandig is daarop te wachten. Dat arrest kan een vernietiging van de bouwvergunning uitspreken. Weet u, mevrouw De Ridder, wanneer dat arrest zal komen? Dan zou ik het graag van u weten. Als u het al weet, is het dan verstandig erop te wachten?

De heer Dirk Peeters: Mijnheer de voorzitter, de ene Peeters is de andere niet, zo blijkt. Mijnheer de minister-president, in uw repliek hebt u gezegd dat er gezocht wordt naar een brede oplossing in een brede context op een duurzame wijze. Langs de andere kant zegt u ook dat de Vlaamse Regering respect heeft voor de beslissing van 28 maart 2009, waarin de randvoorwaarden die al vroeger waren bepaald nog eens worden herbevestigd. Een en ander kan niet samengaan. Als u zegt dat u opnieuw breed kijkt en naar een creatieve oplossing zoekt, en u zich tegelijkertijd in het keurslijf van de vroeger bepaalde randvoorwaarden steekt, dan sluiten we toch weer bepaalde creatieve en mogelijk nieuwe oplossingen uit.

Mijn vraag is heel duidelijk: in hoeverre zijn de randvoorwaarden, zoals ze vroeger zijn bepaald en herbevestigd in de beslissing van 28 maart 2009, nog determinerend voor de verdere werking van de werkgroep die nu van start gaat?

De heer Patrick Janssens: Ik wil even heel kort herhalen wat ik daarnet heb gezegd. Ik heb gezegd dat ik heel goed begrijp dat de minister-president zich vandaag niet verder kan engageren dan hij vandaag doet. Ik vraag ook niet meer dan wat ik gevraagd heb. Ik heb daar wat mij betreft een voldoende antwoord op gekregen.

Ik denk dat het belangrijk is dat we op een ogenblik als nu – we zijn nog maar drie dagen na het referendum –, gegeven de delicaatheid van de situatie, naar verschillende opties kijken. Daarom ben ik tevreden dat er staat dat naar alle oplossingen zal worden gekeken, want dat betekent dat lateraal zal moeten worden gedacht aan verschillende mogelijkheden met hun voor- en hun nadelen. Dat betekent dat daar inderdaad wat tijd voor nodig zal zijn, maar dat stelt me veeleer gerust dan op mijn ongemak.

Wat wel belangrijk is, is, wat ook al op 28 maart werd beslist, dat men verder gaat met de maatregelen die kunnen worden genomen om bijvoorbeeld de Liefkenshoektunnel verder te ontsluiten, want daarvoor moet niet gewacht worden. Men heeft zich daar toen ook toe

geëngageerd om dat te doen, ook inzake het 'traffic management' en zo meer, maar ik heb vandaag niets gehoord dat mij dat in twijfel doet trekken.

De heer Jurgen Verstrepen: Ik heb toch goed geluisterd naar de heel korte uitleg van de minister-president, en ik blijf toch een beetje op mijn honger. Ik heb gezegd dat men de Antwerpenaar of de mensen van rond Antwerpen op dit ogenblik verder laat stikken in de file. We kunnen erover discussiëren hoe het in godsnaam mogelijk is dat het zover is gekomen, en ik heb ook geprobeerd om dat aan te tonen. Als ik nu echter nog altijd de opsomming hoor van zeven werkgroepen, en uitspraken zoals 'we nemen onze tijd, we wachten het arrest af,' dan zijn dat makkelijke holle woorden.

Ik merk dat de liefde tussen de regeringspartijen nog altijd niet zo groot is. Als ik hoor wat hier over en weer wordt geslingerd op de banken – maar meestal niet door de microfoon, want zo gaat dat dan –, dan maak ik mij zorgen voor de Antwerpenaar, voor de mensen die rond Antwerpen wonen en toch ook voor de rest van Vlaanderen. Als ik dan hoor van een nieuw referendum, dan vind ik dat heel Vlaanderen er maar eens over moet beslissen.

En ik blijf het zeggen, de verdeeldheid in Antwerpen, die is er. Als we de districten bekijken, dan is daar verdeeldheid en die werd gecreëerd door de politiek, door politieke partijen die jarenlang hebben nagedacht en vergaderd, in andere werkgroepen hebben gezeten met specialisten, mensen die de dossiers de hele tijd hebben opgevolgd. Na die tien jaar, na die miljoenen euro, na al die commissies, na een plan dat op tafel lag en ei zo na realiseerbaar was, komen we tot de conclusie, of dat nu door het referendum of de volksraadpleging is of niet, dat we terug stil staan, letterlijk en figuurlijk. Ik vind dan toch wel dat we enige vorm van urgentie moeten hebben, dat we niet kunnen zeggen dat we eens even afwachten en wat gaan leuteren in praatbarakken.

Minister-president Kris Peeters: Sommigen die nu al zouden willen dat we hier de oplossing op tafel leggen, vergissen zich gezien de complexiteit van het dossier. Ik begrijp de oppositie wel als ze het hebben over leuteren en zo meer. Wij, als Vlaamse Regering, nemen dit dossier in handen, en met de nodige ernst en expertise zullen we tot oplossingen komen. Voor de rest betreur ik dat dit op deze manier wordt bekeken.

Mevrouw Annick De Ridder: Ik kondig een motie aan namens onze fractie, mijnheer de voorzitter.

De heer Dirk Peeters: De minister-president heeft nog geen antwoord gegeven op mijn vraag over de randvoorwaarden.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Peeters, mijn excuus omdat ik uw vraag vergeten ben. De randvoorwaarden van 28 maart kwamen niet uit de lucht gevallen, noch op 28 maart, noch toen we ze in het regeerakkoord hebben opgenomen. De randvoorwaarden blijven overeind, en ze vormen de uitgangspositie en het kader waarbinnen we naar oplossingen zoeken.

De heer Filip Watteeuw: Mijnheer de voorzitter, er liggen een aantal voorstellen voor over een onderzoekscommissie.

De voorzitter: We komen daar straks op terug. Ik heb dat aan het begin van de vergadering gezegd.

Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

Het debat is gesloten.

Actualiteitsmoties

De voorzitter: Door mevrouw De Ridder en de heren Van Mechelen, Keulen en Gatz en door de heren Dewinter, Penris, Wienen en mevrouw Dillen werden tot besluit van dit actualiteitsdebat actualiteitsmoties ingediend. Ze zullen worden gedrukt en rondgedeeld.

Het parlement zal zich daarover straks uitspreken.

Het incident is gesloten.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Collega's, we schorsen even de vergadering.

– *De vergadering wordt geschorst om 16.59 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 17.16 uur.*

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Vera Van der Borght tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de middelen voor toekenning van persoonlijke-assistentiebudgetten aan personen met een handicap en de communicatie hierover

ACTUELE VRAAG van de heer Bart Van Malderen tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de verdeling van extra middelen voor de opvang, begeleiding en zorg van andersvaliden

De voorzitter: Mevrouw Van der Borght heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borght: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, na drie uur discussie over Antwerpen is de aandacht voor personen met een handicap hier niet zo groot, zo stel ik vast. De belangenorganisatie BOL-BUDIV komt op voor personen met een handicap, en meer bepaald voor mensen die willen werken met een persoonlijke-assistentiebudget (PAB). De organisatie waarschuwt in de pers dat slechts 25 percent van de extra uitgetrokken middelen naar het PAB gaat. 25 percent van een totaal van 22,5 miljoen euro is 5,7 miljoen euro.

Een eerste vaststelling is dus dat belangenorganisaties vandaag al beschikken over concrete begrotingscijfers, terwijl het parlement nog het eerste begrotingsdocument moet ontvangen. Een tweede vaststelling is dat toenmalig minister Vanackere in maart 2008 zorggarantie heeft beloofd aan een bepaalde groep van personen met een handicap: aan diegenen die de zwaarste zorggraad is toegekend en voor december 2007 een aanvraag tot het verkrijgen van een PAB hadden ingediend. Vandaag wachten nog 276 mensen op de toekenning van een PAB. Deze cijfers komen van het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH). Tijdens recente infosessies zijn deze cijfers vrijgegeven.

Mijn vraag is: kunt u bevestigen dat deze begrotingscijfers, die bij tal van organisaties al circuleren maar aan het parlement nog niet zijn overgemaakt, aanstaande vrijdag aan de regering worden voorgelegd?

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, in 1999 zijn 50 mensen in een experiment met betrekking tot het PAB betrokken. Het PAB is een enorme innovatie: voor het eerst kunnen mensen met een handicap zelf over hun ontvangen zorg beslissen. Ze zijn niet meer afhankelijk van het aanbod van instellingen en voorzieningen. Sindsdien zijn 1.700 mensen met het systeem aan de slag. Maar, en dat geldt voor de hele gehandicaptensector, de vraag overstijgt ruim het aanbod. Vandaag wachten 5.000 mensen op de invulling van een budget.

In die groep zijn er mensen wier situatie toch wel schrijnend is. Mevrouw Van der Borght had het er ook over. Het gaat over mensen die in categorie 5 zitten en aan wie in maart 2008

een zorggarantie is verzekerd. Ze wachten al sinds mei 2007, en doen dat vandaag nog steeds. Het zijn mensen met de allerzwaarste handicaps; mensen die lichamelijke en verstandelijke handicaps combineren en amper nog mobiel zijn. Ze zijn in extreme mate zorgbehoevend.

Toen uw voorganger aankondigde dat die mensen een zorggarantie kregen, was er de hoop dat het probleem zou worden opgelost. Vandaag echter stellen we vast dat nog altijd 276 mensen in die situatie zijn. Ze moeten nog steeds wachten en ze zullen – als ik de geruchten mag geloven – ook volgend jaar nog moeten wachten. Mijn vragen zijn dus de volgende. Kloppen die geruchten? Is het juist dat 25 percent van die middelen naar het PAB gaan? En wat is de verhouding met de investeringen in de residentiële sector?

De voorzitter: Minister Vandeurzen heeft het woord.

Minister Jo Vandeurzen: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, ik zit nog in mijn leerperiode, ik probeer alles goed te begrijpen. Ik betreur dat de zaken zo gelopen zijn. De regering heeft 22,5 miljoen euro opzijgezet voor uitbreidingsbeleid in 2010. Ik geloof dat iedereen beseft dat die zaken redelijk dringend zijn. We moeten op schema blijven. Ik heb daarom adviezen gevraagd aan de Permanente Cel en aan het Raadgevend Comité met de vraag hoe we dat het best aanpakken. Ik heb dat gedaan in het besef dat er nog een hele cyclus voor ons ligt vooraleer we de resultaten op het terrein kunnen zien. Ik neem aan dat iedereen het ermee eens is dat we dat zo snel mogelijk moeten realiseren.

Deze procedure wordt al jaren gehanteerd. Ik zie het punt van uw vragen niet. Ik heb om die adviezen gevraagd met de mededeling dat de begroting nog moet worden goedgekeurd. Ik heb aan de leden van de adviserende instanties gevraagd om dat met een zekere vertrouwelijkheid te behandelen. Ik stel vast dat één persoon zich daar alvast niet aan gehouden heeft. Dat is erg jammer. Dat legt een hypotheek op de ernst van adviesprocedures.

Als de adviezen binnen zijn, zal ik er bij de eindredactie van een voorstel rekening mee houden. Ik zal mijn bevindingen melden – dat is voor mij een kwestie van hoffelijkheid – aan de regering en wie dat verder behoort te weten. Dan kunnen de procedures starten om de beslissingen te realiseren. U kent het verloop beter dan ik. Ze zullen conform de begroting worden uitgevoerd.

Het is niet meer dan correct dat ik de engagementen van de heer Vanackere probeer uit te voeren en op te volgen. Mijn voorganger wou een zorggarantie voor degenen die een PAB hadden aangevraagd voor een bepaalde periode en die in de hoogste budgetscores zaten. Daar is toen – in 2008 – een bedrag van 10,5 miljoen euro voor uitgetrokken. Nu blijkt dat het om veel meer mensen gaat. Men heeft met dat bedrag in de voorbije periode meer PAB-budgetten gegeven dan men strikt gezien zou kunnen. Men heeft gebruik gemaakt van die 80 percent, ervan uitgaande dat dat eerste jaar maar 80 percent zou zijn. Dat betekent dat we dat nu moeten upgraden tot 100 percent voor de dertiende maand.

Dat betekent eigenlijk dat we – om een goede vergelijking te kunnen maken – de bestedingen van 2008 moeten samentellen met die van 2010, want dat zijn engagementen die genomen zijn ondanks de budgettaire tegenindicatie, en meenemen in onze verrekening. Daarmee komen we uit bij een verdeling van ongeveer 34 percent voor de sector personen met een assistentiebudget en het saldo voor de zorg in natura. Dat is volgens mij een trendbreuk met de cijfers waarvan men mij zegt dat ze gangbaar waren, namelijk een 25/75-verhouding.

Ik zal de adviezen en de procedures respecteren. Als ik denk dat we een goed akkoord kunnen opstellen, gebaseerd op de inzichten van de sector, zal ik dat aan iedereen die het aanbelangt, meedelen.

Mevrouw Vera Van der Borght: Ik dank u voor uw antwoord, mijnheer de minister. Misschien mag het parlement ook nog een advies indienen. Misschien kunnen wij suggereren om de 3,7 miljoen euro die vandaag uitgetrokken is om de randvoorwaarden te verbeteren, te

gebruiken om het tekort aan te vullen om die groep een zorggarantie te geven, zoals toenmalig minister Vanackere beloofde. Kunt u, wilt u zijn belofte gestand houden?

De heer Bart Van Malderen: Ik heb een gelijkaardige bedenking. Op mensen aan wie twee jaar geleden is beloofd dat ze zorggarantie zouden krijgen, namelijk mensen in de zwaarste categorie, moeten we maximaal inzetten. We moeten bijna met de kam door de begrotingsvoorstellen gaan om te proberen die garantie in resultaten om te zetten.

Mijnheer de minister, u hebt verzuimd te antwoorden op de tweede vraag die ik heb gesteld, met name het aandeel van de residentiële sector in de 22 miljoen van het uitbreidingsbeleid. U zegt dat we de gebruikelijke 25 percent optrekken tot ongeveer 34 percent. Ik neem daar akte van. Ik had ook graag geweten hoe zich dat verhoudt tot de investeringen die zullen gebeuren in de residentiële sector. U hebt bij vorige besprekingen in de commissie reeds aangekondigd dat men ook daar zou inzetten op de zwaarstzorgbehoevenden. Ik zou willen zien in hoeverre die twee oriëntaties met elkaar in evenwicht zijn.

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Mijnheer de minister, ik wil u de raad geven niet te veel belang te hechten aan uw vraag van vertrouwelijkheid van de adviezen. Dat is heel naïef, dat hebben de voorbije tien jaar ons in dit dossier zeker geleerd.

Mijnheer de minister, ik wil de bekommernissen die zijn geformuleerd door de twee collega's mee namens onze fractie onderschrijven. Ik ben blij te vernemen dat er bijkomende middelen zullen komen in de begroting 2010. Ik ben benieuwd op welke wijze die zullen worden verdeeld en hoeveel middelen bij wie zullen terechtkomen. Ik hoop vooral dat u voldoende aandacht zult geven aan de echte knelpuntdossiers die er in dezen nog altijd zijn. Ik wil in ieder geval een pleidooi houden voor de correcte verdeling van de middelen, waarbij het recht op zorggarantie absoluut centraal staat zodat iedere persoon met een handicap aan bod kan komen.

Zeer specifiek wat betreft het PAB, is er nood aan een evaluatie en bijsturing van het systeem. Ik hoop dat u ook daar voldoende aandacht aan zult besteden en daar na de begroting werk van zult maken.

De voorzitter: Mevrouw De Vits heeft het woord.

Mevrouw Mia De Vits: Mijnheer de minister, de procedure die nu loopt, is één procedure. Maar als men een bijkomend bedrag heeft, is het belangrijk te weten voor welk type zorg dat dient. Ik denk dat het met de behoefteanalyse mogelijk moet zijn ook dat tegen het einde van het jaar te weten. Ik denk dat dat zeer vlug kan gaan. Ik dring erop aan dat men die twee tegelijkertijd bekijkt.

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Vera Jans: Ik sluit me vanzelfsprekend aan bij een vraag naar een correcte verdeling van de middelen. Als ik de minister in zijn antwoord hoor verwijzen naar een percentage van 34 percent, dan ben ik heel erg benieuwd naar het advies en de definitieve resultaten. In de eerder verspreide documenten en persberichten was er sprake van een heel ander percentage.

Ik hecht belang aan het advies, want het wordt opgemaakt door alle mensen die in het raadgevend comité van het Vlaams Agentschap zetelen, namelijk de voorzieningen en de gebruikersorganisaties. Het is dus de sector die het zal moeten uitvoeren. Wanneer zij hun advies aan u bezorgen, is het dan nog mogelijk dat u op hun aangeven of op eigen initiatief enige bijsturing doet mocht dat een verzoek zijn of mocht dat noodzakelijk blijken?

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Mijnheer de minister, adviezen zijn belangrijk maar de politieke verantwoordelijkheid ligt bij u. Het is goed dat er, ondanks deze moeilijke tijden, een extra

budget wordt ingezet voor de personen met een handicap. Ik zou een oproep willen doen om een absolute prioriteit te geven aan de mensen met een zware zorgbehoefte. Dat is de vraag die kwam bovendrijven, volgens mij. We hebben nog vele jaren werk om die wachtlijsten weg te werken. Ik denk dat velen die droom zelfs hebben opgeborgen, maar laten we tenminste voor de mensen die het echt nodig hebben en aan wie minister Vanackere beloofd heeft dat er een oplossing komt, aan die oplossing te voldoen.

Mijnheer de minister, u hebt het over randvoorwaarden waarvoor 3,7 miljoen euro wordt ingezet. Waar hebt u het dan precies over?

De voorzitter: Minister Vandeurzen heeft het woord.

Minister Jo Vandeurzen: We moeten de zaken niet op hun kop zetten. Ik vraag adviezen. Op een bepaald moment zal ik een beslissing nemen die kan worden getoetst, waarover in het parlement kan worden gediscussieerd, en die is gestoeld op een aantal prioriteiten die ook tijdens de vorige legislatuur aan bod zijn geweest. Het engagement van voormalig minister Vanackere is een belangrijke leidraad in een aantal zaken.

Wanneer we op het vlak van de persoonlijke-assistentiebudgetten de inspanning van 2008 optellen bij de inspanning die we moeten leveren in 2010, en die afzetten tegen de residentiële zorg in natura in zijn geheel, dan komen we tot iets minder dan 34 percent voor wat de PAB's betreft en iets meer dan 66 percent voor wat de andere zorg in natura betreft.

Ik wil een suggestie doen in dit debat. Het gaat hier over het dossier 'uitbreidingsbeleid 2010'. We moeten de discussie daarover kunnen voeren met het oog op de periode daarna. Nu is het een kwestie van snelheid. Ik zou die middelen maximaal willen benutten in de loop van 2010. Het is echter evident dat het parlement en de sector via de permanente cel en het raadgevend comité mee nadenken over wat er moet gebeuren met het meerjarentraject dat daarna komt en waarin de vraaggestuurde financieringsvormen een bepaalde rol moeten krijgen. We zullen de transitie naar meer vraagsturing in dat meerjarentraject moeten opnemen.

Gelet op de urgentie mag u me niet kwalijk nemen dat ik probeer het budget 2010 zo snel mogelijk in werking te doen treden. Uit een screening blijkt dat dit in niets verschilt van de procedures van de vorige jaren.

Wat de raadgevende comités betreft, hoor ik u graag zeggen dat een advies een advies is. Wanneer we een advies vragen, is het de bedoeling daar rekening mee te houden. Wanneer sectoren een vergadering, een permanente cel, een raadgevend comité hebben, dan betaamt het om daar respect voor op te brengen en die mensen te betrekken bij de besluitvorming.

Mevrouw Vera Van der Borght: Mijnheer de minister, uw laatste antwoord stelt me enigszins gerust. Toch wil ik er nog even op wijzen dat we blijven zitten met de belofte van voormalig minister Vanackere. Ik kijk uit naar de begrotingsbesprekingen. Tot slot wil ik erop wijzen dat men moet opletten met het maken van loze beloftes, zeker wanneer het gaat over het wegwerken van wachtlijsten in de gehandicaptensector.

De heer Bart Van Malderen: Mijnheer de minister, ik concludeer uit uw antwoord dat er nog geen beslissing genomen is en dat er dus nog ruimte is om met alle adviezen, inclusief die die hier zijn gemaakt, rekening te houden. Ik ga heel graag het debat aan over een bredere planning waar ook mevrouw De Vits naar verwezen heeft. Deze inspanningen moeten aansluiten bij een breder geheel dan een langetermijnvisie mogelijk zal maken. Feit blijft echter dat 276 mensen intussen 2,5 jaar wachten op het inlossen van een belofte. Ik vind dat schrijnend. Ik vraag dan ook dat u alle zeilen zou bij zetten om zo veel mogelijk mensen, meer dan de 105 waar in het eerste voorstel sprake van was, reëel hulp te bieden.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Vera Jans tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over hulp- en dienstverlening aan de Vlaamse gedetineerden in de Nederlandse gevangenis van Tilburg

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Vera Jans: Mijnheer de minister, afgelopen vrijdag is op federaal niveau beslist om 30 miljoen euro vrij te maken om ongeveer 500 gedetineerden onder te brengen in de gevangenis van Tilburg. Vlaanderen is bevoegd voor het Strategisch Plan Hulp- en Dienstverlening aan Gedetineerden. Dat is een pakket van maatregelen dat in elke Vlaamse gevangenis wordt aangeboden en als doel heeft om de gedetineerden niet alleen voor te bereiden op hun eventuele vrijlating maar ook op hun re-integratie in de samenleving. Dat kan gaan over vorming of opleiding, over het pakket VDAB-maatregelen enzovoort.

Er werd geopteerd om zoveel mogelijk Nederlandstalige gedetineerden over te brengen naar Tilburg. Vlaanderen biedt in al onze gevangenissen dat strategisch plan aan. Kunt en zult u deze vorm van dienstverlening ook in Tilburg aanbieden?

De voorzitter: Minister Vandeurzen heeft het woord.

Minister Jo Vandeurzen: Mevrouw Jans, ik kan dat bevestigen. Het is de bedoeling om ook de dienst- en hulpverlening vanuit Vlaanderen aan te bieden aan de gevangenen die zich in de gevangenis van Tilburg zullen bevinden. Die gevangenis van Tilburg zal een soort bijhuis zijn van Wortel. We zullen ook trachten die dienstverlening vanuit Wortel te organiseren. We moeten dat uiteraard ook doen met respect voor onze bevoegdheden en mogelijkheden.

Die gevangenis zal ook onder het Belgische regime zal vallen, met een Belgische directie. De minister van Justitie maakt daarover uiteraard een aantal afspraken met de Nederlanders. We moeten natuurlijk zien wat type van populatie daar zal terechtkomen. Men zegt me dat men er mensen naartoe zal sturen die over een beperkt sociaal netwerk beschikken en voor wie de aanwezigheid in een bepaald gebied heel belangrijk is. De gedetineerde wordt opgesloten op een plaats die bereikbaar is voor de familie.

Men zegt me ook dat het over mensen zal gaan die niet onmiddellijk in aanmerking komen voor penitentiair verlof. Dat zal ook betekenen dat onze dienstverlening aangepast moet zijn. Wat we op het eerste zicht niet zozeer moeten doen, is trajectbegeleiding voor werk. Het ziet er niet naar uit dat daar een grote behoefte voor zal bestaan. We moeten nagaan welke sociale, culturele en sportieve activiteiten vanuit de gevangenis zelf georganiseerd kunnen worden.

De idee is om te beginnen met een pakket aan hulp- en dienstverlening die we kunnen aanbieden. We zullen kijken naar het type van de populatie. Na een tijdje zullen we met Justitie evalueren of onze inspanningen moeten worden bijgestuurd.

Mevrouw Vera Jans: Mijnheer de minister, ik ben zeer verheugd te vernemen dat dat inderdaad een mogelijkheid is. Dat ligt immers niet voor de hand. Het gaat immers om een ander land.

Het is ook positief dat het pakket aan maatregelen dat wordt aangeboden is afgestemd op de doelgroep. Ik begrijp dat daarover wordt nagedacht. Ik hecht veel waarde aan het strategisch plan. Ik ben blij dat we voor alle Vlaamse gedetineerden het aanbod verder kunnen uitbouwen.

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Mijnheer de minister, het is inderdaad goed dat u zegt dat het strategisch plan naar Tilburg wordt getransponeerd. Het is heel belangrijk vooraf een goede afspraak, een soort convenant te maken. Het verleden leert ons dat Vlaanderen dikwijls heel goede initiatieven neemt, maar dat het pijnpunt vaak is dat cipiers dat als een laatste prioriteit zien.

U zegt dat het waarschijnlijk om gevangenen gaat die weinig sociaal contact hebben en die niet direct in aanmerking komen voor voorlopige invrijheidstelling of voor invrijheidstelling in het weekend. Ik kan me voorstellen dat het dan niet om lichte gevallen gaat en dat de cipiers het niet makkelijk zullen hebben om onze strategische hulp- en dienstverlening toe te laten.

Mijnheer de minister, is daarover al gepraat met het ministerie van Justitie? Is het niet nodig om daarover een speciale convenant te maken om ervoor te zorgen dat de mensen van de Centra voor Algemeen Welzijn (CAW), die waarschijnlijk zullen zorgen voor de dienstverlening, niet met het hoofd tegen de muur zullen lopen?

Minister Jo Vandeurzen: Net als gisteren word ik vandaag geconfronteerd met mijn positie in een vorig leven als ervaringsdeskundige en met het penitentiair stelsel. Het klopt dat we vrij intens de zaak moeten voorbereiden met Justitie. De eerste maanden zullen we ze ook stapsgewijs moeten opvolgen. Het gaat om iets nieuws. We zullen moeten leren. We moeten de bevoegdheden ook respecteren. Dat is allemaal niet zo vanzelfsprekend. Uiteraard plegen we al een hele tijd overleg met Justitie om daarover afspraken te maken.

Het feit dat het om een heel nieuwe context zal gaan, laat ook toe dat van meet af aan de cultuur van het beleid in een gevangenis een bepaalde richting uitgaat. Dat is niet altijd mogelijk als men vanuit een historisch gegroeide situatie moet vertrekken.

Mevrouw Vogels, het is een van mijn ambities om tijdens de volgende jaren de samenwerking met Justitie in een nieuw globaal kader te vatten. Er zijn allerlei redenen om daartoe over te gaan. Maar over de bereidwilligheid, medewerking, inzichten en gedeelde inzichten met degenen die daar gaan werken, ben ik optimistisch. De afspraken worden goed voorbereid. Het feit dat met een nieuwe ploeg kan worden gestart, maakt het ook mogelijk te zorgen voor de juiste toon.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het onderhoud van de minister-president met zijn collega van de Duitstalige Gemeenschap Karl-Heinz Lambertz betreffende een mogelijk nieuw belangenconflict tegen het wetsvoorstel tot splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde

ACTUELE VRAAG van de heer Boudewijn Bouckaert aan de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het onderhoud van de minister-president met zijn collega van de Duitstalige Gemeenschap Karl-Heinz Lambertz betreffende een mogelijk nieuw belangenconflict tegen het wetsvoorstel tot splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, geachte collega's, we hebben deze middag via een spoedbehandeling een voorstel van decreet over het faciliteitenonderwijs goedgekeurd omdat het parlement terecht vond dat het niet kon dat er alsmaar belangenconflicten tegen werden ingediend. Het vierde zat er eventueel aan te komen.

Er is een ander dossier waarover ook nog een belangenconflict loopt en waar ook een vierde belangenconflict dreigt te worden ingeroepen, namelijk het dossier Brussel-Halle-Vilvoorde (BHV)

Mijnheer de minister-president, ik heb in de pers gelezen dat de minister-president van de Duitstalige Gemeenschap blijkbaar is aangezocht om dit te doen om zo de federale regering nog wat tijd te gunnen om een onderhandelde oplossing te vinden. De minister-president van de Duitstalige Gemeenschap heeft gezegd dat hij door iedereen wou worden gevraagd om dat te doen en dat hij niet enkel op bevel van de Franstaligen wou marcheren. Ik denk dat ik het zo min of meer correct samenvat. Als hij wil dat de Vlamingen dit ook vragen, wie zijn dan de Vlamingen? Is het Herman Van Rompuy? *(Opmerkingen van de heer Eric Van Rompuy)*

Het antwoord is al gegeven. Of is het Kris Peeters? Mijnheer de minister-president, u hebt u blijkbaar aangesproken gevoeld en u hebt een gesprek gevoerd. *(Opmerkingen van minister-president Kris Peeters)*

Goed, op zijn vraag. Er is een gesprek geweest. Ik zou u willen vragen wat de uitslag is van dat gesprek. Maar een halfuurtje geleden las ik op Belga dat de Duitstalige minister-president zegt dat hij de indruk heeft dat de Raad van de Duitstalige Gemeenschap de federale overheid nog wat tijd en ruimte wil geven om naar een onderhandelde oplossing inzake BHV te gaan. Als dat zo is, dan is uw demarche – zelfs als u gevraagd werd of niet – voor niets geweest. Het heeft blijkbaar bijzonder weinig gewicht in de schaal gelegd.

Mijnheer de minister-president, wat was de inhoud van het gesprek? Wat is het resultaat geweest? Wij vinden ook dat die splitsingsvoorstellen nu eindelijk eens moeten worden goedgekeurd in de Kamer. Gaat u samen met uw regering en desnoods met dit parlement, ervoor zorgen dat de democratische besluitvorming ook in het federaal parlement zijn beslag gaat krijgen?

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Mijnheer de minister-president, geachte collega's, ik heb ook gelezen dat u op de sofa hebt gezeten met de minister-president van de Duitstalige Gemeenschap. Ik hoop dat het gezellig en gemütlich was. Ik hoop ook dat u hier in volle openheid over dit gesprek wilt spreken. Als u De kanonnen van augustus van Barbara Tuchman hebt gelezen, dan weet u dat geheime diplomatie aanleiding kan geven tot veel onheil en tot oorlog. Het is aangewezen dat u zeer open bent tegen de Vlaamse volksvertegenwoordigers.

Ik vraag vooral de geruststelling dat u als Vlaamse minister-president de mening en de zorg van de absolute meerderheid van de Vlamingen hebt vertolkt: dat ze het inroepen van een belangenconflict door de Duitstalige Gemeenschap niet zouden appreciëren omdat de Vlamingen willen dat dit wetsvoorstel zo snel mogelijk in het federale parlement wordt goedgekeurd. Ik kan me niet inbeelden dat u een agenda van federale regeringspartijen zou volgen die proberen tijd te winnen. Deze gedachte durf ik bijna niet te koesteren.

Mijnheer de minister-president, misschien heeft minister-president Lambertz u verteld welk belang de Duitstalige Gemeenschap zou kunnen hebben dat het inroepen van een belangenconflict rechtvaardigt. De wonderen zijn de wereld niet uit. Het is altijd mogelijk dat een dergelijk belang zou bestaan. Indien u dat zou kunnen toelichten, zou dat veel klaarheid in het debat scheppen.

Indien er geen dergelijk belang is, zou u minister-president Lambertz hebben moeten vertellen dat het inroepen van dit belangenconflict een vorm van rechtsmisbruik, 'un abus de droit' of 'eine rechtswiederige Ausübung einer Befugnis' is. U zou dit kunnen melden in de verschillende talen die ons land rijk is.

Tot slot zou ik u willen vragen of Vlaanderen over hefbomen beschikt om de Duitstalige Gemeenschap ertoe aan te zetten van dit belangenconflict af te zien. Heeft de Duitstalige Gemeenschap in verband met bepaalde beleidsdossiers onze medewerking of onze ondersteuning nodig?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, gisterenavond heeft een gesprek tussen minister-president Lambertz en mezelf plaatsgevonden. Ik wil in de eerste plaats benadrukken dat dit onderhoud op verzoek van minister-president Lambertz heeft plaatsgevonden. Ik ben dus niet op zijn sofa terechtgekomen. Hij heeft me als een collega uitgenodigd. Indien de heer Bouckaert de behoefte voelt ook eens met mij te spreken, moet hij maar eens langskomen. Dat is geen enkel probleem.

Minister-president Lambertz heeft erop aangedrongen de inhoud van dit gesprek vertrouwelijk te houden. Ik begrijp dat het Vlaams Parlement wat duidelijkheid wil. Aangezien ik ten aanzien van het Vlaams Parlement geen onduidelijkheid wil laten bestaan, zal ik die duidelijkheid verschaffen. Ik doe dit natuurlijk ook omdat de heer Bouckaert literatuur over de gevolgen van de geheime diplomatie citeert.

Ik heb uitdrukkelijk benadrukt dat het Vlaams regeerakkoord en alle bijlagen die hierbij horen de leidraad van deze Vlaamse Regering en van haar minister-president vormen. Ik heb er tevens op een passage op pagina 100 van de Octopusnota, een bijlage bij het Vlaams regeerakkoord, gewezen. Ik zal die passage niet voorlezen. Er staat duidelijk dat het om een belangrijke eis gaat.

Daarnaast heb ik benadrukt dat ik ervan uitga dat het belangenconflict door het parlement van de Duitstalige Gemeenschap en niet door de regering van de Duitstalige Gemeenschap zal worden ingeroepen. Als minister-president heb ik hier geen boodschap aan. Ik zal me uitdrukkelijk aan het Vlaams regeerakkoord houden. Ik heb verwezen naar de belangrijke passages. Het Vlaams Parlement mag en kan dit van de minister-president van de Vlaamse Regering verlangen.

Ik heb ons standpunt duidelijk gemaakt. We moeten nu uitkijken naar de beslissing van het Parlement van de Duitstalige Gemeenschap. Ik heb in elk geval geen onduidelijkheid laten bestaan. Ik ga ervan uit dat deze informatie een antwoord op de mij gestelde vragen vormt.

De heer Joris Van Hauthem: In feite weten we niet meer dan voordien. De minister-president heeft enkel verwezen naar een passage in een bijlage bij het Vlaams regeerakkoord. We moeten soms opletten of het nu om het Vlaams regeerakkoord of om een bijlage gaat. Volgens die passage vormt de splitsing een belangrijke eis.

Het zou er nog aan mankeren dat de minister-president op basis van dit regeerakkoord de minister-president van de Duitstalige Gemeenschap een andere boodschap zou overbrengen. Indien het er enkel om ging naar het Vlaams regeerakkoord te verwijzen, had de minister-president de tekst even goed kunnen faxen. Dat had hem tijd bespaard. *(Opmerkingen van minister-president Kris Peeters)*

Ik weet dat u vriendelijk bent. De vraag is: wat is het resultaat? Als ik de verklaringen lees van de minister-president van de Duitstalige Gemeenschap, vrees ik dat er effectief een belangenconflict komt. Dan verwacht ik toch wel enige actie, niet alleen van de minister-president van de Vlaamse Regering op basis van zijn regeerakkoord, maar ook van het Vlaams Parlement.

Ik verwacht iets meer dan de vermelding: “Ik heb aan de heer Lambertz het regeerakkoord voorgelezen. Punt andere lijn. Wat men ermee doet, is mijn zaak niet meer.” Op dat ogenblik moet u als minister-president in actie komen en zeggen dat wij bepaalde samenwerkingsakkoorden die eventueel in de pijplijn zitten, zullen blokkeren.

De voorzitter: Mijnheer Van Hauthem, u krijgt 1 minuut tijd voor uw repliek. We gaan er geen andere dingen bij betrekken.

De heer Joris Van Hauthem: Ook samenwerkingsakkoorden met de federale regering gaan wij op de duur blokkeren. Wij willen dat de democratische besluitvorming ook in de Kamer zijn gang kan gaan. In onze resolutie roepen wij op om de zaak morgen in de Kamer te

agenderen en goed te keuren. Dat stond ook zo in uw regeerakkoord van 2004: ‘onverwijld’, weet u nog, mijnheer de minister-president?

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Ik ben verheugd dat u het regeerakkoord hebt voorgelezen aan Karl-Heinz Lambertz, mijnheer de minister-president. Hij zou het misschien ook eens moeten voorlezen aan de eerste minister van federaal België, Eric Van Rompuy, dat die dat ook weet. *(Gelach)*

Sorry, Herman! Herman! Het wordt al laat en ik verwar de voornamen. Maar goed, dat u aan de eerste minister duidelijk maakt dat het uw wil is, de wil van de Vlaamse Regering, de wil van het Vlaams Parlement, de wil van het Vlaamse volk, dat er niet meer getalmd wordt. Wij appreciëren niet dat er tijdswinst wordt gezocht via die belangenconflicten.

Wat Belga bericht, lijkt erop te wijzen dat de Duitstalige Gemeenschap weldegelijk een belangenconflict zal inroepen. Ik moet vaststellen dat Vlaanderen niet in staat is een kleine maar charmante gemeenschap ertoe te bewegen om geen acties tegen Vlaanderen te ondernemen. De Octopus die als bijlage bij het regeerakkoord is gevoegd, zal wellicht herleid worden tot een ‘Zeropus’: er zal niets van in huis komen.

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Mijnheer de minister-president, ik vraag een kleine toelichting. Vorige week heeft de fractie van het Vlaams Belang een voorstel van resolutie ingediend waarin ze beleefd vraagt dat dit parlement een briefje schrijft bij monde van de voorzitter aan de collega’s van het Duitstalige Parlement waarin wordt gevraagd dat belangenconflict niet in te roepen. Toen heeft de heer Van Dijck of de heer De Wever erop gewezen: “Laten we dat nu niet doen. De minister-president gaat zelf een onderhoud hebben met de heer Lambertz.” Nu zegt u: “Ik heb tegen die brave man gezegd dat ik hem eigenlijk niet veel te zeggen heb, want eigenlijk ligt het belangenconflict bij het parlement.” Daarover had ik graag enige opklaring.

Wat was eigenlijk het belang dat de Duitstalige Gemeenschap bij monde van de minister-president inriep in het gesprek dat hij met u heeft gehad? Dat was ook de tweede vraag van de heer Bouckaert.

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: De minister-president heeft de enige houding aangenomen die mogelijk was, namelijk het Vlaamse regeerakkoord.

Mijnheer Van Hauthem, de Octopusnota is inderdaad een belangrijke bijlage. Ik denk dat die zeer duidelijk is.

In gesprekken die we zelf ook met minister-president Lambertz hebben gevoerd, stelde hij: “Man muss uns fragen.” Met ‘uns’ bedoelt hij de partijen die zijn vertegenwoordigd in het parlement van de Duitstalige Gemeenschap, in grote consensus. Het is mij dus nog altijd niet duidelijk in welke mate de heer Lambertz spreekt namens een mogelijke consensus binnen dat parlement. Met ‘man’ bedoelt hij dat dit ook aan Vlaamse zijde moet worden gevraagd. U verwijst naar het Vlaamse regeerakkoord, dat heel duidelijk is: Vlaanderen is vragende partij voor een snelle verwezenlijking van de splitsing van de kieskring, dus van een snelle afhandeling van het dossier in de Kamer, van het zo snel mogelijk goedkeuren van de Vlaamse wetsvoorstellen in de Kamer. Dat is althans de gevolgtrekking die wij maken. Wij zijn uiteraard geen vragende partij voor een nieuw belangenconflict. Het zou er nog aan ontbreken.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Vereeck, u weet dat het belangenconflict door het parlement van de Duitstalige Gemeenschap moet worden ingeroepen, als ik me niet vergis met een drievierde meerderheid. Ik heb begrepen dat de minister-president van die

gemeenschap een ronde heeft gedaan. Er zijn mensen naar hem gegaan, en hij heeft een aantal mensen gecontacteerd om er met hen over te spreken, waaronder mezelf als minister-president van Vlaanderen. Het is echter het parlement van de Duitstalige Gemeenschap dat daarover moet oordelen. Ik heb begrepen dat hij wat contacten legt om daar het parlement over te informeren, dat daar dan in alle wijsheid een beslissing over zal nemen.

Ik kan alleen herhalen wat de heer Demesmaeker heeft gezegd. Ik kan niet duidelijker zijn. U had van mij niet anders verwacht met betrekking tot het regeerakkoord, met de Octopusnota daaraan toegevoegd, die integraal deel uitmaakt van dat regeerakkoord. Dat doet me plezier. Als minister-president kan ik op dit moment ook niet meer dan dat doen. U zou graag hebben dat ik al een aantal andere dingen opzeg of laat verbreken, maar ik heb hem in alle rust duidelijk gemaakt wat ons standpunt is. Dat onderhoud heeft niet langer dan een kwartiertje geduurd.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de minister-president, u hebt duidelijk gemaakt wat het regeerakkoord inhoudt. Ik zeg het nogmaals: moeten wij nu staan applaudisseren voor het feit dat u gewoon bent gaan zeggen wat daarin staat? Het probleem is dat het daarbij blijft. U zegt dat u niet meer kan doen. U kunt wel meer doen. In het vorige regeerakkoord stelde dat de Vlaamse Regering het coöperatief federalisme, zoals dat dan zo mooi heette, zou gebruiken om een en ander in gang te zetten. Weet u dat nog? Dan is dan weer iets anders. De bijlage telt toch nog? Welnu, wij nemen geen genoegen met een minister-president en een Vlaams Parlement die weliswaar vasthouden aan een Vlaams regeerakkoord, maar als puntje bij paaltje komt, er gewoon naar staan te kijken. Dat heeft niets meer te maken met assertief beleid. *(Opmerkingen van minister-president Kris Peeters)*

De heer Boudewijn Bouckaert: Ik sluit me grotendeels aan bij de heer Van Hauthem. Mijnheer de minister-president, u ontgoochelt me toch wat. Ik heb enigszins de indruk dat u uw rolletje speelt om in orde te zijn met deze vergadering, maar voor de rest mikt op het voort afwerken van de agenda op federaal vlak, wat betekent dat er tijd moet worden gewonnen.

Voor mijn collega's van de N-VA verwijs ik hier even naar de Maddensdoctrine: Vlaanderen moet zijn mogelijkheden assertief invullen. U had die assertiviteit moeten overnemen en de Duitstalige Gemeenschap erop wijzen dat, indien ze een belangenconflict inroept, dat eigenlijk een zeer onvriendelijke daad is ten opzichte van Vlaanderen, en bovendien een misbruik van de juridische mogelijkheden in onze wetgeving. Dat had u heel duidelijk moeten zeggen aan de minister-president van de Duitstalige Gemeenschap. Nu heb ik de indruk dat u gewoon een rolletje hebt gespeeld.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Mieke Vogels tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over het toenemend aantal mensen dat de energiefactuur of huur niet kan betalen

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Mijnheer de voorzitter, vorige week hebben we een actualiteitsdebat gehouden over de btw op sleutel-op-de-deurwoningen en appartementen. Het parlement heeft daar uitgebreid over gediscussieerd. En terecht, want het zou wel eens kunnen dat jonge gezinnen op die manier minder snel een woning kunnen aanschaffen.

Daaronder zit echter nog een steeds groter wordende groep van mensen bij wie het niet gaat over het al dan niet kunnen aanschaffen van een woning, maar over de vraag of ze al dan niet dakloos zullen worden. Het is wellicht toeval dat deze actuele vraag helemaal onderaan de

agenda staat. Er is ook geen actualiteitsdebat, hoewel het nieuws vanmorgen de headlines van nieuwsberichten en een aantal kranten haalde, naar aanleiding van nieuwe cijfers van de VVSG. Die cijfers tonen aan dat 11.000 mensen hun huis dreigen te moeten verlaten, omdat ze hun huur niet meer kunnen betalen. Bovendien zijn al 23 percent meer mensen afgesloten van elektriciteit dan vorig jaar.

Mevrouw de minister, de winter staat voor de deur. We moeten ons in Vlaanderen echt wel zorgen maken over deze cijfers en over deze toestand. Daarom wil ik u vragen om zeer dringend een noodplan op te stellen met kortetermijnmaatregelen, om ervoor te zorgen dat mensen die hun huur niet meer kunnen betalen, niet op de straat terechtkomen.

Toevallig kregen we vandaag ook het rapport van de sociale verhuurkantoren in handen. Die studie werd overigens uitgevaardigd door uw voorganger. Uit dat rapport blijkt dat we op dit moment een vierduizendtal woningen verhuren via de sociale verhuurkantoren. 11.000 mensen dreigen op straat terecht te komen, 70.000 mensen staan op de wachtlijst voor sociale huisvesting. Er moet dringend iets gebeuren, mevrouw de minister. Bent u van plan om een noodplan te maken, opdat mensen deze winter niet dakloos worden?

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Mevrouw Vogels, ik deel uw bezorgdheid. We moeten die problematiek uiteraard niet uit de kranten halen. We kennen de problemen.

Deze Vlaamse Regering staat aan het begin van een traject waarbij er op een aantal vlakken structurele maatregelen zullen worden genomen. Op de eerste plaats wil de regering meer dan 40.000 nieuwe huurwoningen, meer dan 20.000 nieuwe sociale koopwoningen en meer dan 1000 sociale bouwkavels op de markt brengen. Daarnaast is er ook voorzien in een verdere uitbreiding van de werking van de sociale verhuurkantoren. We hebben ook afgesproken dat de procedures om op de wachtlijsten van de sociale huisvestingsmaatschappijen te komen, zullen worden doorgelicht, om zo de doorlooptijd te verkorten.

Met betrekking tot de specifieke noodopvang is er al een initiatief genomen en is er overleg opgestart tussen mijn kabinet en de ministers Vandeurzen en Van den Bossche. Daarin zal bekeken worden hoe we de noodopvang voor daklozen kunnen verbeteren.

Wij zijn niet bevoegd om de energieprijzen te bepalen. We hebben met de Verenigingen waar armen het woord nemen wel afgesproken om te bekijken hoe de procedures die nu gehanteerd worden voor sociale analyse en voor afsluiting, verder kunnen worden verbeterd. Minister Van den Bossche heeft ook al aangekondigd dat ze de energiescans en de energiesnoeiers, die gratis zijn, zal continueren.

Dat is een reeks maatregelen waar we mee bezig zijn, zowel structureel als specifiek gericht op de noodopvang waar u aan refereert.

Mevrouw Mieke Vogels: Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord, maar ben niet helemaal voldaan. Wat de energie betreft, heeft dit parlement in de vorige legislatuur heel goed werk geleverd. De procedure is verfijnd en mensen kunnen niet meer afgesloten worden tijdens de winterperiode. De vraag is natuurlijk wat de mensen die nu afgesloten worden, tijdens de winter zullen doen.

Het probleem van de huisvesting is veel precairder, want je hebt aan de ene kant structurele maatregelen op lange termijn, aan de andere kant heb je mensen die nu dakloos zijn en in de winter extra opvang vragen. Ik wil voorkomen dat het aantal daklozen vergroot. Het zou een schande zijn om de 11.000 mensen die volgens de VVSG nu hun huur niet meer kunnen betalen, in de dakloosheid te laten stromen en daar oplossingen uit te dokteren.

Mevrouw de minister, ik roep de Vlaamse Regering op om concrete maatregelen te nemen, samen met de OCMW's, te investeren opdat OCMW's huurpremies kunnen geven, minstens tot het moment dat uw structurele maatregelen in uitvoering zijn. Ik blijf op mijn honger. Wat zult u doen met die duizenden mensen die dakloos dreigen te worden? Voor hen moeten we

nu ingrijpen. Die mensen hebben absoluut geen boodschap aan het feit dat er over zoveel jaar een aantal sociale koopwoningen zullen bijkomen.

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Mevrouw de minister, u zegt dat u de voorbije dagen de kranten hebt gelezen. U moet daarvoor de kranten niet lezen. Ga eens even langs bij de OCMW's in Vlaanderen en u hebt betere informatie dan uit de krant. De minister-president zegt hier toch altijd: je moet niet geloven wat in de kranten staat.

Ik geloof wel wat de OCMW-besturen in Vlaanderen zeggen. Enerzijds is er het probleem van mensen die hun huur niet kunnen betalen, anderzijds is er het probleem van mensen die hun elektriciteit en energie niet kunnen betalen. Er zijn ongeveer 10.000 mensen die hun huur niet kunnen betalen, maar er zijn ongeveer 70.000 mensen die hun energiefactuur niet kunnen betalen. Dat zijn er zeven keer zoveel.

Mevrouw de minister, ik hoor u graag zeggen dat u gaat investeren in sociale woningen en grote projecten, maar we moeten voor wat energie betreft, beginnen met kleine projecten. Een energiefactuur bestaat uit drie delen. De productkost, de btw – maar dat is federaal –, en de distributiekost. Ik hoor u graag zeggen dat u daarvoor niet bevoegd bent. De Vlaamse Regering is wel degelijk bevoegd voor de intercommunales en de netdistributeurs. We hebben die discussie al gevoerd in de commissie. De Vlaamse Regering kan iets doen aan die grote verschillen. Het verschil tussen de gebieden kan oplopen tot 70 euro.

Ik heb de cijfers vergeleken. Het is geen toeval dat er in de gebieden met een heel hoge distributiekost, een piek is van mensen die hun facturen moeilijker kunnen betalen. U kunt wel degelijk iets doen aan dit probleem door de distributiekost nu te verlagen. Dat zijn verdoken gemeentebelastingen, terwijl de OCMW's moeten bijpassen. Het is uiteindelijk een broekzak-vestzakoperatie, waar de gewone mensen die amper hun factuur kunnen betalen de dupe van zijn.

De voorzitter: De heer Dehaene heeft het woord.

De heer Tom Dehaene: Heel veel lokale besturen doen al grote inspanningen. Een tweetal jaren geleden heb ik zelf een bevraging gedaan. Daaruit blijkt dat er tussen de verschillende lokale besturen veel verschillen zijn. Mevrouw de minister, kunnen we niet hetzelfde doen als we voor het LAC hebben gedaan? Daar hebben we de best practices van Vlaanderen verzameld en ter beschikking gesteld van alle lokale besturen.

Sommige lokale besturen en OCMW's hebben protocols afgesloten met huisvestingsmaatschappijen zodat ze heel snel op de hoogte worden gesteld van eventuele achterstallen. Zo kunnen ze snel worden ingeschakeld en op die manier problemen vermijden.

De voorzitter: De heer De Loor heeft het woord.

De heer Kurt De Loor: Mevrouw de minister, de cijfers hebben ook mij verontwaardigd, maar wat me nog meer verontwaardigt, zijn de mensen achter de cijfers, met wie we in de OCMW's dagelijks worden geconfronteerd. Armoede wint terrein in Vlaanderen. Dat merken we aan het stijgend aantal voedselpakketten, het stijgend aantal budgetmeters, uithuiszettingen, energiefacturen die niet kunnen worden betaald, huurachterstal enzovoort.

Armoede is een draak met vele koppen. Een toverformule bestaat er niet om die van vandaag op morgen te doden.

Mevrouw Vogels en mijnheer Reekmans, een toverformule om dat van vandaag op morgen teniet te doen, bestaat niet. Het is een draak met meerdere koppen: huisvesting, energiearmoede, een minder goede gezondheid enzovoort.

Wat me de voorbije dagen enorm tegen de borst heeft gestuit, is de hardvochtigheid bij de banken. Ik weet dat het federale materie is, maar specifiek voor wat betreft de bankwaarborg, het in schijven terugbetalen van de huurwaarborg, stellen we in de OCMW's vast dat dit

nefast wordt genegeerd door de banken. De gemeenschap is de voorbije periode de banken bijgesprongen, ik vind dat de banken hier hun wettelijke verplichtingen moeten nakomen. Zij kunnen ook eens iets doen voor de gemeenschap.

Mevrouw de minister, in het verleden werden de OCMW's niet altijd direct als partner gezien in de bestrijding van armoede. Ziet u effectief de OCMW's als partner en bent u bereid om daarin, in samenspraak met uw collega van Welzijn, meer te investeren?

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, ik onderschrijf de zorgen van mevrouw Vogels. Ik onderschrijf ook haar opmerking dat ook dit een actualiteitsdebat waard is. Ik vrees, mevrouw Vogels, dat wij de volgende weken hiertoe de gelegenheid zullen krijgen want de grote krantenkoppen hierover die wij bijna dagelijks moeten lezen, zullen niet verdwijnen. Deze ernstige problematiek, waarmee wij hier in dit zogenaamde 'welvarende' Vlaanderen worden geconfronteerd, zal spijtig genoeg blijven.

Mevrouw de minister, wij kunnen een hele lijst geven van feiten waarmee wij de laatste dagen en weken werden geconfronteerd. Deze feiten tonen aan dat het armoedebeleid in Vlaanderen faalt. Ik wil u oproepen om dringend een tandje bij te steken, om ernstig werk te maken van de armoedebestrijding. Onze fractie maakt zich daar ernstige zorgen over. Bent u bereid om hiervan een absolute topprioriteit te maken?

De voorzitter: Mevrouw Schryvers heeft het woord.

Mevrouw Katrien Schryvers: Ik sluit mij aan bij deze bekommernis. Ik wil het hebben over het huren van privéwoningen. Heel wat gezinnen rollen van de ene procedure in de andere. Zij hebben elke keer nieuwe kosten voor een nieuw huis, een nieuwe huurwaarborg, procedurekosten, huurschade enzovoort. Heel wat vrederechters zien keer op keer dezelfde gezinnen voor zich verschijnen. Het is absoluut belangrijk dat we dat doorbreken. De federale wetgever heeft dat geprobeerd door in de huurwetgeving op te nemen dat van die vorderingen tot ontbinding kennis moet worden gegeven aan de OCMW's. Maar we zien dat heel wat OCMW's daar op een heel andere manier mee omgaan. Sommige omdat ze geen woningen ter beschikking hebben, maar ze hebben natuurlijk ook heel wat andere middelen om daarmee om te gaan. Wanneer ze zich gewoon beperken tot een briefje schrijven aan die mensen om hen te zeggen: "Als je problemen hebt, kun je bij ons komen", dan riskeren we dat die briefjes gewoon mee op de stapel van alle schuldvorderingen terechtkomen. Ik onderschrijf absoluut wat de heer Dehaene heeft gezegd: het kan van belang zijn dat we de goedepraktijkvoorbeelden verzamelen en kenbaar maken aan onze OCMW's. Ze hebben daar echt wel een taak.

De voorzitter: Men komt mij hier van alles in mijn oor fluisteren. Volgens het reglement mogen er maximum vijf sprekers tussenkomen. De bedoeling is dat het er één per fractie is. CD&V is hier nu van afgeweken. Ik zal dat aanstrepen. Ik wil al die banbliksems niet over me heen krijgen en ik zal dus vanaf volgende week heel streng het reglement toepassen. Het reglement zal moeten aangepast worden omdat er nu zeven fracties zijn. Het is de bedoeling dat de fractie van diegene die de vraag stelt, niet tussenkomt.

Mevrouw Van der Borght heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borght: Collega's, het toenemende aantal mensen dat de energiefactuur of huur niet kan betalen, gaat natuurlijk gepaard met de stijging van het aantal mensen dat in armoede leeft. Ik stamp hier een open deur in als ik zeg dat mensen zonder werk een grotere kans maken om in de armoede terecht te komen dan mensen die wel werk hebben. De cijfers liegen er niet om: 31 percent van de mensen die vandaag geen job hebben, leeft in de armoede, tegenover 4 percent die wel werk heeft.

Het is inderdaad heel belangrijk dat we actief inzetten op het aan een job helpen van mensen. Ik wil een warm pleidooi houden om naast de maatregelen die er al zijn in de sociale

economie, nog veel meer in te zetten op individuele begeleiding en begeleiding op maat. Uiteraard is hier een cruciale taak weggelegd voor de VDAB.

Ik was trouwens aangenaam verrast toen ik minister Muyters maandagavond hoorde meedelen dat hij hiervan een prioritaire doelstelling zou maken. We mogen in het debat over armoede de individuele begeleiding, de begeleiding op maat door de VDAB, zeker niet uit het oog verliezen, want die is echt nodig.

De voorzitter: De heer Hendrickx heeft het woord.

De heer Marc Hendrickx: Mijnheer de voorzitter, ook ik deel de bekommernis van de collega, maar ik meen dat ze voorbijgaat aan een van de essenties van de problematiek. Ik verklaar me nader. Het is een typisch Belgisch probleem. België, de federale staat, neemt de uitkeringen en de leeflonen voor zijn rekening en heeft daarmee de sleutels tot een efficiënt armoedebeleid in handen, terwijl Vlaanderen, dat verantwoordelijk is voor de regulering van de energiemarkt en de sociale huisvesting, via zijn OCMW's natuurlijk te maken krijgt met energiefacturen die niet betaald kunnen worden, uithuiszettingen, enzovoort. Ik merk dus het tekortschieten van het federale armoedebeleid op en het doorschuiven van België van zijn bestuurlijke en budgettaire onvermogen waardoor Vlaanderen steeds meer in de problemen raakt.

Ik spreek nu nog niet over de verschillen in normering tussen de installatiepremies waardoor men met zijn huursubsidies al dan niet kan aansluiten, maar dat is hier in het verleden ongetwijfeld meermaals aan bod gekomen.

Mijn vraag is ruimer. Wilt u met het oog op de toekomst deze brede problematiek van Vlaams-federale tegenstellingen aan bod laten komen op het Overlegcomité en meer bepaald in de deelgroep over huisvesting?

Minister Ingrid Lieten: Mijnheer Reekmans, u merkt terecht op dat we dit debat deze week al hebben gevoerd in de commissie. Ik heb toen gezegd dat er inderdaad een Vlaamse bevoegdheid zou kunnen zijn inzake de intercommunales, maar veeleer als voogdijoverheid. Minister Bourgeois zal dit dan verder met u bekijken.

Bij de vragen die werden gesteld over het armoedebeleid, hebben meerdere collega's erop gewezen dat armoede door verschillende elementen wordt veroorzaakt en door verschillende hefbomen kan worden verminderd. Huisvesting is daarbij belangrijk, net als onderwijs, werk en welzijn. Dat zijn allemaal zaken die op elkaar inspelen. Daarom werd bij de vorming van deze regering aan mij de specifieke taak gegeven om een coördinerende rol te spelen op het vlak van armoedebeleid. Het is de eerste keer dat Vlaanderen daar op die manier duidelijk in wil investeren. Ik neem die taak met heel veel ernst op mij.

Specifiek voor het huisvestingsbeleid heeft de heer Dehaene er terecht op gewezen dat niet alle gemeentebesturen dezelfde politiek volgen. In het grond- en pandenbeleid werd een hefboom gecreëerd om er toch voor te zorgen dat gemeenten gelijkaardige verantwoordelijkheden op zich nemen, ook voor het creëren van sociale huisvesting en van een verdeling van de lasten en lusten daarbij.

Het is ook een absolute beleidslijn van minister Van den Bossche om de werking van de sociale verhuurkantoren uit te breiden. Daarbij zal heel specifiek gekeken worden naar de manier waarop de huurlast verder kan worden gedragen, zowel structureel als op het vlak van acties op korte termijn.

Het is logisch en vanzelfsprekend dat het armoedebeleid niet van op één stoel wordt gemaakt, maar dat meerdere ministers daar hun schouders onder zetten. Er werd hier ook terecht verwezen naar de OCMW's die hierbij al jaren een belangrijke partner zijn. Deze regering zal in ieder geval die dialoog en het samen de schouders eronder zetten, continueren. Tegelijkertijd zullen we de armen zelf het woord geven in de Vereniging waar armen het woord nemen.

Ik onderschrijf de opmerking dat het leefloon absoluut een belangrijk issue is. Het leefloon bedraagt nu ongeveer 725 euro, en studies hebben uitgewezen dat een minimaal aanvaardbaar leefloon ongeveer 850 euro zou moeten bedragen. We zitten daar dus nog een stuk van af. Het is, zoals terecht werd opgemerkt, een federale bevoegdheid, maar dat neemt niet weg dat we deze problematiek op de nodige plaatsen zullen aankaarten.

Ik neem alle suggesties uit dit debat en ook jullie groot engagement mee. Als de beleidsnota over armoede in de commissie wordt voorgesteld, zullen we daarover ongetwijfeld een grondige dialoog kunnen voeren. Dan kan op alle suggesties worden ingegaan.

Mevrouw Mieke Vogels: Ik ben eigenlijk niet tevreden met dit antwoord. De vis wordt verdronken. Natuurlijk is het zo dat armoede vele gezichten heeft. Natuurlijk is het zo dat armoede ook een federale bevoegdheid is. Wij zijn echter wel verantwoordelijk voor huisvesting. Het recht op wonen is een van de grondrechten. Wie een klein beetje ervaring heeft met OCMW's, weet dat iemand die dakloos wordt en geen adres meer heeft, het ergste meemaakt wat er is. Zo iemand kan zelfs geen leefloon krijgen. Zo iemand verliest zijn sociale zekerheid. Zo iemand kan niet meer bij de VDAB terecht. Dakloos worden is het ergste wat er is.

Mijn vraag is heel duidelijk. Ik vraag dat u hier en nu een concreet plan opmaakt om samen met de OCMW's ervoor te zorgen dat nog voor de winter de 11.000 mensen die dreigen op straat te komen staan niet dakloos worden. Vlaanderen is rijk genoeg om daarvoor te zorgen. *(Applaus bij Groen! en het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Ludwig Caluwé, Peter Vanvelthoven, Kris Van Dijck, Sven Gatz, Lode Vereeck en Filip Watteeuw houdende wijziging van het decreet van 28 januari 1974 betreffende het cultuurpact
– 131 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de algemene bespreking van het voorstel van decreet.

De heer Yüksel, verslaggever, heeft het woord.

De heer Veli Yüksel: Ik verwijs naar het schriftelijke verslag.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet. (Zie *Parl. St.* Vl. Parl. 2009-10, nr. 131/1)

– *De artikelen 1 tot en met 4 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

■

VERZOEKSCHRIFT over het recht op zorg voor personen met een handicap
– 155 (2009-2010) – Nr. 1

Verslag

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebeleid.

Mevrouw Jans, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Vera Jans: Ik wil zeer kort dit verslag toelichten. Het gaat om een collectief verzoekschrift waarvoor de vereiste 15.000 handtekeningen zijn ingezameld. In een hoorzitting hebben we de indiener ervan gehoord. Het verslag van die hoorzitting en het daaruit voortvloeiende voorstel van resolutie is aan de indiener van het verzoek overgemaakt.

De kern van het verzoekschrift gaat over het recht op zorg. Het verzoekschrift verwoordt de bezorgdheid van een groep ouders van personen met een handicap die niet in een vereniging of vzw zijn georganiseerd. De commissie besliste dus om hun de verslagen op te sturen.

De voorzitter: Is het parlement het eens met de conclusies van de commissie? *(Instemming)*

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

■

VERZOEKSCHRIFT over de uitsluiting van grensarbeiders van de Vlaamse zorgverzekering
– 156 (2009-2010) – Nr. 1

Verslag

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebeleid.

Mevrouw Jans, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Vera Jans: We hebben de vorige minister gevraagd een standpunt over dit verzoekschrift mee te delen. De verzoeker stelt vast dat de Vlaamse grensarbeiders niet in aanmerking komen voor de Vlaamse zorgverzekering. De Vlaamse Regering is geen vragende partij om die vrijwillige aansluiting mogelijk te maken. Het antwoord van de Vlaamse Regering is aan de indiener overgemaakt.

De voorzitter: Is het parlement het eens met de conclusies van de commissie? *(Instemming)*

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Lode Vereeck en Boudewijn Bouckaert, mevrouw Patricia De Waele, de heer Peter Reekmans, mevrouw Ulla Werbrouck en de heer Jurgen Verstrepen betreffende de beslissingsbevoegdheid over de bouwvergunning(en) in verband met de Oosterweelverbinding
– 169 (2009-2010) – Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter: Dames en heren, vanmiddag heeft de heer Vereeck bij motie van orde een voorstel tot spoedbehandeling gedaan van het voorstel van resolutie van de heren Vereeck en Bouckaert, mevrouw De Waele, de heer Reekmans, mevrouw Werbrouck en de heer Verstrepen betreffende de beslissingsbevoegdheid over de bouwvergunning(en) in verband met de Oosterweelverbinding.

De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Mijnheer de voorzitter, ik wil het actualiteitsdebat niet overdoen. De Antwerpenaren hebben een krachtig signaal gegeven, en de politieke wereld moet er nu één teruggeven. Wij zijn van mening, en ik hoop daarvoor een meerderheid te vinden, dat het dossier nu het best naar het Vlaams Parlement komt.

Ik roep de hoogdringendheid in omdat er een duidelijk signaal moet worden gegeven. De regering is er niet in geslaagd om hier een duidelijke beslissing te nemen. De procedure van de werkgroepen zal ertoe leiden dat dit opnieuw op de lange baan wordt geschoven. Om de regering wat te beschermen tegen zichzelf stellen wij voor dat we de beslissingsbevoegdheid, zoals dat eerder al is gebeurd, naar het Vlaams Parlement brengen.

De voorzitter: De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé: Ik vind niet dat dit nu hoogdringend moet worden behandeld. Het begint zo'n beetje de gewoonte te worden om alles in plenaire naar voren te brengen. De verleiding is natuurlijk groot om daar meteen op in te gaan.

Maar wat hier in de tekst staat, is niet veel discussie waard. Als u wilt realiseren wat u vraagt, moet u geen voorstel van resolutie indienen, maar een voorstel van decreet. Het decreet van 14 december 2001 ken ik vrij goed, dat is het nooddecreet op het Deurganckdok. Het verwijst uitdrukkelijk en louter en alleen naar het Deurganckdok. Ik wil dat wel breed interpreteren, maar de Lange Wapper gaat echt niet in dat dok liggen.

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: We hebben vandaag ter zake een eerste groot debat gehad. Het was interessant. Het zal worden besloten door verschillende actualiteitsmoties. Ik heb begrepen dat Open Vld een motie indient, mijn partij doet dat ook, misschien zijn er nog meer. Dat kan een mooi besluit van het debat zijn.

Ik heb ook begrepen dat twee fracties vorige week al een motie hebben ingediend met betrekking tot het uitoefenen van het recht van onderzoek. Dat waren Groen! en mijn fractie. Het Bureau heeft aanvaard om die moties volgende week, zoals het betaamt, te bespreken. Ik denk dat dit parlement er baat bij heeft om het debat over de Lange Wapper volgende week voort te zetten naar aanleiding van die moties. Ik zie de hoogdringendheid vandaag niet zitten.

De voorzitter: Ik stel voor dat het voorstel van resolutie wordt verwezen naar de Commissie voor Mobiliteit en Openbare Werken.

Is het parlement het daarmee eens? *(Instemming)*

Het incident is gesloten.

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Joris Van Hauthem en Filip Dewinter en mevrouw An Michiels betreffende de splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde – 172 (2009-2010) – Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter: Dames en heren, vanmiddag heeft de heer Van Hauthem bij motie van orde een voorstel tot spoedbehandeling gedaan van het voorstel van resolutie van de heren Van Hauthem en Dewinter en mevrouw Michiels betreffende de splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de voorzitter, het is al aan bod gekomen bij de actuele vragen, maar ik wil het nog even toelichten.

Vorige week hebben we een voorstel van resolutie ingediend waarmee we zeer vriendelijk vroegen dat het parlement middels u als voorzitter een brief zou schrijven naar de leden van het parlement van de Duitstalige Gemeenschap om te vragen daar niet aan mee te doen. Dat is de korte samenvatting. Dat is toen door iedereen weggestemd. Ik zie dat sommige partijen nu mails sturen naar die parlementsleden. Als het namens het parlement niet kan, kan het blijkbaar wel ten individuelen titel. Tot daar aan toe.

In feite is dit, mijnheer de voorzitter, een ultieme oproep om als parlement, als beleidsniveau, een bepaalde rol te spelen. We hebben in 2004 – ik bedoel de meerderheid heeft – in 2004 een regeerakkoord goedgekeurd waarin men iedereen opriep om onverwijld en zonder prijs de splitsingsvoorstellen over BHV in het federale parlement goed te keuren. Dat staat nu in de bijlage van het regeerakkoord van deze nieuwe regering. Wij doen niets meer dan een beroep doen op het Vlaams regeerakkoord. Het parlement zou moeten oproepen om morgen in de Kamer de splitsingsvoorstellen over BHV te agenderen en onverwijld goed te keuren. Dat is het enige wat wij in dit voorstel van resolutie vragen.

Het is belangrijk dat we dat als parlement doen, en niet als individuele partijvoorzitter of parlementslid. Het Vlaams Parlement moet nu eens eindelijk, na het derde belangenconflict – dat overigens afgelopen is –, zijn verantwoordelijkheid nemen.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Mijnheer de voorzitter, ik heb de indruk dat we sinds een paar weken verzeild zijn in de gewoonte om elke week dergelijke vragen voorgeschoteld te krijgen. Ik wil heel duidelijk namens de N-VA-fractie stellen dat wij in dit parlement moeten doen wat we geacht worden te doen. Ik denk dat het parlement vandaag heeft bewezen in een stemming over het Faciliteitendecreet dat we dat ook doen.

Wat de vraag betreft over een stemming in de Kamer van Volksvertegenwoordigers zal mijn partij haar verantwoordelijkheid nemen. Net zoals we hier doen wat van ons geacht wordt, zullen wij in de Kamer doen wat in de Kamer van ons verwacht wordt.

De voorzitter: We stemmen bij zitten en opstaan over het voorstel tot spoedbehandeling.

De volksvertegenwoordigers die het voorstel wensen aan te nemen, wordt verzocht op te staan.

De tegenproef.

Het voorstel tot spoedbehandeling is niet aangenomen. Derhalve wordt het voorstel van resolutie van de heren Van Hauthem en Dewinter en mevrouw Michiels betreffende de splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde naar de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting verwezen.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de voorzitter, men kan de hypocrisie blijven hanteren en blijven uitspelen. Morgen is er eventueel een stemming mogelijk in de Kamer. Het belangenconflict is afgelopen. *(Opmerkingen van de heer Kris Van Dijck)*

Natuurlijk zult u dat doen, maar u wilt niet dat het Vlaams Parlement erachter staat dat u dat morgen zult doen. Daar gaat het over, mijnheer Van Dijck.

U moet het niet meer naar de commissie verwijzen, mijnheer de voorzitter. Dit voorstel is wat mij betreft ingetrokken.

De voorzitter: Dat betekent dat het voorstel van resolutie niet verwezen wordt naar de commissie? Dan is aldus besloten.

De heer Joris Van Hauthem: Het moest hoogdringend zijn omdat er morgen in de Kamer eventueel een stemming kan komen. Ik vind het jammer dat de N-VA het niet steunt dat het hele parlement erachter staat en morgen waarschijnlijk een grote show zal opvoeren, maar dat kennen we ondertussen al wekenlang. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Mijnheer de voorzitter, ik wil er nog één ding aan toevoegen en het is iets wat de collega's van het Vlaams Belang niet begrijpen en ook niet zullen begrijpen, namelijk dat wij ons hebben geëngageerd in een regeerakkoord met een meerderheid en dat wij hier zaken beslissen samen met die meerderheid of niet.

De heer Joris Van Hauthem: Dan kunnen wij evengoed thuisblijven, mijnheer Van Dijck. Laat ons dan per fax weten wat de beslissingen zijn.

De heer Lode Vereeck: Betekent dat dan dat de N-VA nooit meer belangenconflicten kan of mag indienen, mijnheer Van Dijck?

De heer Kris Van Dijck: Ze begrijpen het inderdaad niet: het zal met de meerderheid zijn of het zal niet zijn.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

MOTIE van de heren Lode Vereeck en Boudewijn Bouckaert, mevrouw Patricia De Waele, de heer Peter Reekmans, mevrouw Ulla Werbrouck en de heer Jurgen Verstrepen tot uitoefening van het recht van onderzoek met betrekking tot de Beheersmaatschappij Antwerpen Mobiel (BAM)
– 168 (2009-2010) – Nr. 1

MOTIE van de heer Dirk Peeters, mevrouw Mieke Vogels en de heren Filip Watteeuw en Hermes Sanctorum tot uitoefening van het recht van onderzoek met betrekking tot de realisatie van het Masterplan Antwerpen en de daarin begrepen Oosterweelverbinding en de aansturing en opvolging ervan door de Vlaamse Regering
– 164 (2009-2010) – Nr. 1

MOTIE van de heren Filip Dewinter, Jan Penris en Wim Wienen tot uitoefening van het recht van onderzoek met betrekking tot de realisatie van het Masterplan Antwerpen in het algemeen en de daarin begrepen Oosterweelverbinding in het bijzonder en het toezicht en de aansturing ervan door de Vlaamse Regering
– 167 (2009-2010) – Nr. 1

Voorstellen tot aanvulling van de agenda

De voorzitter: Dames en heren, vanmiddag heeft de heer Vereeck bij motie van orde een voorstel gedaan tot aanvulling van de agenda met de motie van de heren Vereeck en Bouckaert, mevrouw De Waele, de heer Reekmans, mevrouw Werbrouck en de heer Verstrepen tot uitoefening van het recht van onderzoek met betrekking tot de Beheersmaatschappij Antwerpen Mobiel (BAM).

Ook de heren Watteeuw en Penris hebben een dergelijk voorstel gedaan met betrekking tot de door hun fracties ingediende moties tot uitoefening van het recht van onderzoek.

Voor de duidelijkheid wil ik meedelen dat het Uitgebreid Bureau afgelopen maandag heeft beslist – ik dacht dat mevrouw Dillen de vergadering heeft voorgezeten – dat de motie die is ingediend door de Groen!-fractie, volgende week woensdag na de actuele vragen zou worden geagendeerd. Mijn voorstel is om alle aanvullingen die er eventueel zouden zijn van andere fracties, ook volgende week woensdag na de actuele vragen te behandelen. Alle fracties waren het daar over eens. Ik deel dit mee voor de helderheid van de besluitvorming. *(Opmerkingen van mevrouw Marijke Dillen)*

Ik heb het nagekeken, mevrouw Dillen. Alle partijen waren aanwezig en alle partijen waren het erover eens.

De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Ik heb daarnet gemerkt dat ook de andere partijen, Groen! en het Vlaams Belang, die onmiddellijke agendering hebben gevraagd. Ik blijf erbij dat het antwoord dat we vandaag van de Vlaamse Regering hebben gehoord, met name dat alles in werkgroepen wordt gestopt, niet de snelle manier is waarop de Antwerpse burger recht heeft na zijn uitspraak. Voor ons blijft het belangrijk dat dit parlement met spoed een antwoord geeft aan de burger.

De voorzitter: U gaat er dus mee akkoord dat we deze motie volgende week woensdag na de actuele vragen agenderen, samen met de moties van de Vlaams Belangfractie en de Groen!-fractie? *(Opmerkingen van de heer Lode Vereeck)*

Waarom vraagt u dat ze nu worden behandeld? *(Opmerkingen van de heer Lode Vereeck)*

De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Mijnheer Vereeck, een actualiteitsdebat kan besloten worden met een actualiteitsmotie die samenvat wat er in dat debat wordt gezegd en mogelijke oplossingen aanreikt voor de problemen die in dat debat naar voren zijn gekomen. Ik stel vast dat een aantal fracties van dat reglementaire recht gebruik hebben gemaakt. Het zou de LDD-fractie hebben gesierd en het ware ook meer gepast geweest indien zij van dit recht gebruik had gemaakt. Nu bij hoogdringendheid een motie tot uitoefening van het recht van onderzoek indienen, wat al is toegewezen voor andere fracties, lijkt me een onterecht gebruik van het reglement.

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Mijnheer de voorzitter, ik heb daarnet gezegd dat als de motie van LDD wordt behandeld, het dan normaal zou zijn dat ook onze motie wordt behandeld. Ik ging er echter mee akkoord dat die volgende week zou worden behandeld, en ik blijf daarbij. Die hoogdringendheid is voor mij niet nodig.

De voorzitter: Is iedereen het ermee eens dat deze moties na de actuele vragen van volgende woensdag aan de agenda van de plenaire vergadering worden toegevoegd? *(Instemming)*

Het incident is gesloten.

■

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Ludwig Caluwé, Peter Vanvelthoven, Kris Van Dijck, Sven Gatz, Lode Vereeck en Filip Watteeuw houdende wijziging van het decreet van 28 januari 1974 betreffende het cultuurpact
– 131 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet.

Stemming nr. 2

Ziehier het resultaat:

113 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
113 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Vera Jans, de heren Tom Dehaene, John Crombez en Bart Van Malderen en de dames Lies Jans en Helga Stevens tot besluit van de op 6 oktober 2009 door de heer Bart Van Malderen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het toezicht van Kind en Gezin op kinderopvanginitiatieven, naar aanleiding van een aantal recente incidenten
– 144 (2009-2010) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 3

Ziehier het resultaat:

111 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
81 leden hebben ja geantwoord;
6 leden hebben neen geantwoord;
24 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie aan. Ze zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

De voorzitter: Mevrouw Van der Borght heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borght: Mijnheer de voorzitter, ik wil ons stemgedrag even toelichten. Ik zal de discussie die we in de twee commissies hebben gevoerd, niet herhalen. We hebben ons bij deze motie onthouden omdat we twee belangrijke opmerkingen hebben. Er wordt gewezen op een passage uit het Vlaams regeerakkoord waarin de Vlaamse Regering er zich toe verbindt te werken aan gelijke en gecontroleerde vergunningsvoorwaarden voor alle opvang van kinderen. Op zich is daar niets verkeerds aan. Dergelijke uniforme regeling mag echter niet gepaard gaan met het behoud van de huidige scheeftrekkingen in de financiële steun voor de erkende, gesubsidieerde initiatieven enerzijds en de zelfstandige opvang anderzijds. Men kan niet aan iedereen dezelfde regels opleggen en ondertussen aan de ene twintig keer meer financiële steun geven dan aan de andere. Die financiële leefbaarheid van de initiatieven voor kinderopvang is voor ons een niet onbelangrijke factor.

Daarnaast wordt in de motie aan de Vlaamse Regering gevraagd om de eenvormigheid en de objectiviteit van de inspecties te bewaken. Ook dat is een goede zaak. Willen we consequent zijn, dan moeten we die inspecties ook laten plaatsvinden in alle kinderopvanginitiatieven, dus ook bij de onthaalouders die zijn aangesloten bij een dienst. In tegenstelling tot zelfstandige onthaalouders werden ze tot nu toe niet gecontroleerd door de inspecties van Kind en Gezin. Daar bestaat geen enkele gegronde reden voor. Voor ons moeten de aangesloten onthaalouders dus ook worden geïnspecteerd door de Vlaamse overheid.

Omdat elk engagement ontbreekt ten aanzien van deze voor onze fractie belangrijke elementen, hebben we ons onthouden. *(Applaus bij Open Vld)*

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Marleen Van den Eynde en de heer Stefaan Sintobin tot besluit van de op 6 oktober 2009 door mevrouw Marleen Van den Eynde in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over het niet verkrijgen van uitstel inzake de Europese richtlijn Fijn Stof bij de Europese Commissie
– 145 (2009-2010) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Mijnheer de voorzitter, ik wens te motiveren waarom we ons zullen onthouden. We roepen de regering natuurlijk op tot actie. Deze motie gaat echter uit van de vraag tot uitstel.

De voorzitter: Begin van de stemming.

Stemming nr. 4

Ziehier het resultaat:

113 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
25 leden hebben ja geantwoord;
63 leden hebben neen geantwoord;
25 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Filip Dewinter, Frank Creyelman en Joris Van Hauthem en mevrouw Linda Vissers tot besluit van de op 6 oktober 2009 door de heer Filip Dewinter in commissie gehouden interpellatie tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de uitspraken van de minister over de gevolgen voor het Vlaamse inburgeringsbeleid van het federaal akkoord rond asiel en migratie
– 146 (2009-2010) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 5

Ziehier het resultaat:

113 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
25 leden hebben ja geantwoord;
88 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Lode Vereeck tot besluit van de op 6 oktober 2009 door de heer Filip Dewinter in commissie gehouden interpellatie tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de uitspraken van de minister over de gevolgen voor het Vlaamse inburgeringsbeleid van het federaal akkoord rond asiel en migratie
– 150 (2009-2010) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 6

Ziehier het resultaat:

113 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
25 leden hebben ja geantwoord;
88 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Wim Wienen en Johan Deckmyn tot besluit van de op 6 oktober 2009 door de heren Wim Wienen en Jurgen Verstrepen in commissie gehouden interpellaties tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, respectievelijk over de veroordeling van de openbare omroep VRT door de Vlaamse Regulator voor de Media wegens het ongelijk behandelen van politieke partijen en de bevestiging van deze beslissing door de Raad van State, en over de politieke objectiviteit van de VRT en de gevolgen van de beslissingen van de Raad van State en de Vlaamse Regulator voor de Media over neutraliteit in berichtgeving
– 147 (2009-2010) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, ik zou graag een toelichting geven bij deze motie want het is geen onbelangrijke motie. Zeker niet omdat ze van mijn hand is, maar omdat ze gaat over de kern van onze democratie.

U weet dat de aanleiding tot deze motie een veroordeling van de VRT is door de Vlaamse Regulator voor de Media (VRM), wegens het niet gelijk behandelen van politieke partijen door de VRT bij de verkiezingen. In de beslissing van de VRM werd gesteld dat de VRT de verplichtingen van niet-discriminatie en van politieke onpartijdigheid, voortvloeiend uit artikel 111bis van het Mediadecreet, niet is nagekomen. Dit is geen mis te verstane veroordeling.

Men is in beroep gegaan bij de Raad van State. De Raad van State heeft de beslissing van de VRM bevestigd en heeft er in het arrest nog aan toegevoegd dat het zelfs ging om misleiding van de kiezer. Als morele veroordeling van de openbare omroep kan dit tellen. Het is niet alleen een veroordeling voor het overtreden van het Mediadecreet, maar ook van de code van journalistieke beginselen, die toch is aangenomen door de belangrijkste journalistenbonden in

dit land. Ik raad de VRT aan om de punten 2, 3 en 4 van die beginselen nog eens goed te lezen.

De morele veroordeling is bij de VRT niet goed gevallen. De reactie van de hoofdredacteur Duiding was dat ze hun houding ten aanzien van het Vlaams Belang niet zouden wijzigen. Ze zouden enkel maar wat voorzichtiger worden. Ik denk dat dit vreselijk arrogant is. Het toont aan dat men aan de Reyerslaan een grote minachting heeft voor de VRM.

Uit een interview met diezelfde hoofdredacteur is ook zeer goed gebleken dat de strijd tegen een oppositiepartij – geen kleine oppositiepartij in Vlaanderen – deel uitmaakt van de bedrijfscultuur van de VRT. Zo'n gedrag kan niet bij een openbare omroep, zeker niet in een rechtsstaat en in een democratie. Dit is meer iets voor Cuba of Noord-Korea.

Een strenge vermaning van de Reyerslaan is belangrijk. Ik wil er de collega's trouwens op wijzen dat wanneer de Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa (OVSE) waarnemers stuurt naar verkiezingen, de gelijkwaardige toegang tot de media een van de maatstaven is om die verkiezingen al dan niet democratisch te verklaren. Dit is dus een belangrijk signaal.

Wat ik enorm betreur, is dat er vanwege de collega's – behalve één collega – weinig protest is gekomen tegen dit gedrag van de VRT. Men kan zich afvragen wie de volgende zal zijn. Wie gaat de VRT de volgende keer boycotten? Er wordt daar met de waarschuwing van de VRM hartelijk gelachen. Wie weet is het de volgende keer de beurt aan LDD om niet meer te worden uitgenodigd of aan mensen uit de meerderheid die af en toe eens lastige vragen over de VRT stellen. Ik kijk niet naar iemand specifiek, mijnheer Decaluwé. Een duidelijk protest vanuit dit parlement zou toch wel op zijn plaats zijn.

De voorzitter: Begin van de stemming.

Stemming nr. 7

Ziehier het resultaat:

110 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
24 leden hebben ja geantwoord;
86 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Jurgen Verstrepen tot besluit van de op 6 oktober 2009 door de heren Wim Wienen en Jurgen Verstrepen in commissie gehouden interpellaties tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, respectievelijk over de veroordeling van de openbare omroep VRT door de Vlaamse Regulator voor de Media wegens het ongelijk behandelen van politieke partijen en de bevestiging van deze beslissing door de Raad van State, en over de politieke objectiviteit van de VRT en de gevolgen van de beslissingen van de Raad van State en de Vlaamse Regulator voor de Media over neutraliteit in berichtgeving
– 151 (2009-2010) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Mijnheer de voorzitter, deze met redenen omklede motie verschilt enigszins van de met redenen omklede motie die net is weggestemd. Ik zal zeggen

om welke belangrijke reden iedereen toch best even kan luisteren. Wie mijn met redenen omklede motie heeft gelezen, weet wat in de tekst staat. Ik ben namelijk van plan dit documentje de komende jaren te pas en te onpas te gebruiken, te misbruiken en onder de aandacht te brengen.

Tijdens de discussie over de gelijke behandelingen van partijen door de openbare omroep hebben we naar de uiteenzetting van minister Lieten geluisterd. Zij heeft op een bepaald ogenblik verklaard dat er binnen de VRT voldoende waarborgen voor objectiviteit en neutraliteit zijn. Dit was in feite de trigger. Ik had niet meteen een antwoord op deze stelling. Ik vroeg me dan ook af welke waarborgen in de regelgeving, de decreten en de beheersovereenkomst zijn vervat. Ik ben beginnen zoeken. Tot mijn grote verbazing heb ik vastgesteld dat heel wat zaken zeer vaag blijven.

In de beheersovereenkomst met de VRT valt hierover in feite weinig terug te vinden. Het enige wat ik heb teruggevonden, is "het stimuleren van de sociale dynamiek en cohesie en het ondersteunen van waarheidsgetrouwe informatie". Het woord 'objectiviteit' staat er niet in. Bovendien gaat het om een ondersteuning en niet om een eis.

De journalisten zijn aan de journalistieke code gebonden. Het gaat me evenwel om de mensen die nieuws-, duidings-, informatie- en amusementsprogramma's maken. Politici worden soms uitgenodigd. Soms worden ze met beledigingen tegen de muur gekleefd. Dit belangt ons in feite allemaal aan.

Ik zuig dit niet uit mijn duim. De Vlaamse Regulator voor de Media (VRM) heeft gesteld dat de openbare omroep in heel het aanbod aan programma's consistente criteria moet hanteren. De afweging per programma of per rubriek is een minder consistente werkwijze. In de geldende beheersovereenkomst wordt vaak naar de ondersteuning van waarheidsgetrouwe informatie verwezen. Er is geen sprake van een verplichte objectiviteit.

De minister heeft in haar antwoord ook naar de resoluties van Praag verwezen. Ik heb die ook even opgezocht. Die resoluties handelen niet over objectiviteit, maar over de onafhankelijkheid van de omroepen. Dit betekent dat de objectiviteitseis nergens is opgenomen.

De enige melding van objectiviteit is terug te vinden in de wet van 18 mei 1960 houdende de organisatie van de instituten der Belgische radio en televisie. Deze wet stelt de voorwaarden voor uitoefening van het zendmonopolie vast. In feite gaat het hier om de oprichting van de BRT en de relatie tussen de zender en een preventieve regeringscensuur.

Dit zijn alle feiten. Ik heb ze mooi opgelijst. Ik kan hier nog een uurtje over blijven praten, maar dat zal ik niet doen. In feite vraag ik in deze met redenen omklede motie niet veel. Ik vraag zelfs heel weinig. Het staat letterlijk in de tekst. Het gaat slechts om twee puntjes.

Ik vraag de Vlaamse Regering initiatieven te nemen om de objectiviteitseis in de regelgeving te verwerken en volgens duidelijk omlijnde criteria te bepalen. Het is niet mijn bedoeling die criteria zelf op te stellen. Dat moet door een verzameling mensen van verschillende politieke strekkingen gebeuren.

Ik probeer deze aangelegenheid te ontkleuren en te depolitiseren. Eigenlijk ben ik begaan met het welzijn in de media van alle Vlaamse volksvertegenwoordigers. Dit is een daad van bezorgdheid, zeker in tijden van verkiezingen en zeker als ik zie welke Vlaamse volksvertegenwoordigers na de verkiezingen klagen over de wijze waarop ze door diezelfde media zijn behandeld.

Laten we beginnen bij de openbare omroep. Kijk welke criteria er zijn voor objectiviteit en schrijf die eis voor objectiviteit in. Dan is die discussie van de baan. Het gaat over uw welzijn, uw politieke toekomst. Ik vraag u die objectiviteitseis te verwerken in regelgeving en in de beheersovereenkomsten. Niet meer dan dat.

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Mijn fractie zal dit voorstel steunen, al was het enkel als politiek signaal.

Het enige probleem dat ik ermee heb, is dat er in een motie wordt gevraagd om decreetgevend werk te doen. Wij zijn zelf de decreetgever. Uit een niet zo ver verleden weet ik nog dat de heer Verstrepen niet zo houdt van het formalisme van het schrijven van een decreet. Ik wil hem de hand reiken en voorstellen dat we eens samen zitten om hierover een decreet te schrijven. Ik wil het zelf schrijven. Ik heb dat in het verleden nog al voor Jurgen gedaan. Eentje kan er nog wel bij. *(Gelach)*

De voorzitter: Begin van de stemming.

Stemming nr. 8

Ziehier het resultaat:

108 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
24 leden hebben ja geantwoord;
66 leden hebben neen geantwoord;
18 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Jurgen Verstrepen tot besluit van de op 6 oktober 2009 door de heer Carl Decaluwe in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de verspreiding van nieuwsbeelden via diverse operatoren
– 148 (2009-2010) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 9

Ziehier het resultaat:

110 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
42 leden hebben ja geantwoord;
68 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Johan Deckmyn tot besluit van de op 8 oktober 2009 door de heer Johan Deckmyn in commissie gehouden interpellatie tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de aanstelling van een nieuwe topsportmanager – 149 (2009-2010) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 10

Ziehier het resultaat:

110 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
19 leden hebben ja geantwoord;
61 leden hebben neen geantwoord;
30 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

De heer Lode Vereeck: Ik wil even onze onthouding toelichten. Wij zijn uiteraard niet tegen sport en ook niet tegen topsport, maar we zijn van oordeel dat het topsportbeleid beter niet door Bloso wordt uitgetekend.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Dirk Van Mechelen, de dames Mercedes Van Volcem en Gwenny De Vroe en de heer Karlos Callens tot besluit van de op 7 oktober 2009 door de heer Dirk Van Mechelen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de verdere uitvoering van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en de verdere afhandeling van de uitvoeringsbesluiten
– 153 (2009-2010) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 11

Ziehier het resultaat:

109 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
23 leden hebben ja geantwoord;
67 leden hebben neen geantwoord;
19 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de dames Marleen Van den Eynde en Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt en de heren Pieter Huybrechts en Stefaan Sintobin tot besluit van de op 7 oktober 2009 door de heer Dirk Van Mechelen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de verdere uitvoering van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en de verdere afhandeling van de uitvoeringsbesluiten – 143 (2009-2010) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 12

Ziehier het resultaat:

108 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
25 leden hebben ja geantwoord;
66 leden hebben neen geantwoord;
17 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Wilfried Vandaele, de dames Liesbeth Homans en Valerie Taeldeman, de heren Lode Ceyssens en Bart Martens en mevrouw Michèle Hostekint tot besluit van de op 7 oktober 2009 door de heer Dirk Van Mechelen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de verdere uitvoering van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en de verdere afhandeling van de uitvoeringsbesluiten
– 152 (2009-2010) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Mijnheer de voorzitters, we merken dat diverse spelers, met name ook de gemeenten, niet klaar zijn om het nieuwe decreet in al zijn facetten uit te voeren. Dat blijkt ook uit een recente brief van de VVSG, van 28 september. Het is ook niet bepaald het summum van administratieve vereenvoudiging, merken we. Ook daar weer kijken we naar de VVSG en naar het Tijdschrift voor ruimtelijke ordening en stedenbouw. We kunnen al die signalen van gemeenten, planologen en juristen niet negeren. De meerderheidsfracties vragen dan ook een paar maanden uitstel, tot 1 april 2010, voor enkele nog niet in werking getreden onderdelen van het decreet.

Ook vragen we dat van de gelegenheid gebruik zou worden gemaakt om enkele technische problemen, anomalieën en contradicties die de voorbije maanden aan het licht zijn gekomen, weg te werken. Een en ander kan alleen maar de kwaliteit van de dienstverlening en de rechtszekerheid voor de burger ten goede komen. We vragen dan ook de steun voor die motie van de meerderheid.

De voorzitter: Begin van de stemming

Stemming nr. 13

Ziehier het resultaat:

109 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
60 leden hebben ja geantwoord;
30 leden hebben neen geantwoord;
19 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie aan. Ze zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

■

ACTUALITEITSMOTIE van mevrouw Annick De Ridder en de heren Dirk Van Mechelen, Marino Keulen, Sas van Rouveroij en Sven Gatz tot besluit van het op 21 oktober 2009 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de gevolgen van de Antwerpse volksraadpleging van 18 oktober 2009 voor de verdere aanpak van de mobiliteitsproblematiek in en rond Antwerpen
– 175 (2009-2010) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de actualiteitsmotie.

De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Mijnheer de voorzitter, over de motie van mevrouw De Ridder en haar partijgenoten zou ik het volgende willen zeggen. Ik ga een kleine les in lokale geografie geven. Ik verwijt de heer Keulen, de heer van Rouveroij noch de heer Gatz dat ze de lokale geografie van het Antwerpse niet kennen. Integendeel, ik vind het heel sympathiek dat ze hun bezorgdheid voor onze mooie stad tot uitdrukking brengen. Van mevrouw De Ridder en de heer Van Mechelen had ik echter beter verwacht. In het tweede lid van hun motie hebben ze het over een derde Scheldeoeververbinding. Mijnheer de voorzitter, nu ga ik u, maar ook de heer Decaluwe wakker maken. Wij hebben in Antwerpen op dit ogenblik geen drie Scheldeoeververbindingen, we hebben er misschien zelfs al vier: de Waaslandtunnel, de Kennedytunnel, de Liefkenshoektunnel en als u goed rekent, hebben we ook al een voetgangerstunnel. Als er dus nog een Scheldekruising bijkomt, dan is dat de vijfde. Dit gebrek aan dossierkennis vind ik voldoende om deze actualiteitsmotie niet te moeten goedkeuren.

De voorzitter: De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé: Ik stel vast dat de heer Penris ook nog de premetrotunnel is vergeten.

De voorzitter: De heer Van Mechelen heeft het woord.

De heer Dirk Van Mechelen: Neem er dan voor de volledigheid ook nog de brug van Temse bij.

De heer Lode Vereeck: Wij hebben de motie aandachtig gelezen. Wij zijn de idee van een referendum zeer genegen, vandaar ook dat wij vorige week gevraagd hebben om het referendum moreel en politiek bindend te verklaren. Zeker indien er een betere vraagstelling en een betere kiesomschrijving zou zijn, zouden wij daar kunnen in meegaan.

Als wij dit voorstel echter zouden volgen, vrezen we dat we in een cyclus terechtkomen van een voorstel van de regering, zoals de Open Vld vraagt, een referendum, een nee-stem. Vervolgens krijgen we weer werkgroepen van de regering, weer een voorstel, een referendum en een nee-stem. Daarom zullen we ons toch onthouden. En vandaar ook ons voorstel van resolutie om het naar het Vlaams Parlement te brengen.

De voorzitter: Begin van de stemming.

Stemming nr. 14

Ziehier het resultaat:

105 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
15 leden hebben ja geantwoord;
84 leden hebben neen geantwoord;
6 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de actualiteitsmotie niet aan.

■

ACTUALITEITSMOTIE van de heren Filip Dewinter, Jan Penris en Wim Wienen en mevrouw Marijke Dillen tot besluit van het op 21 oktober 2009 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de gevolgen van de Antwerpse volksraadpleging van 18 oktober 2009 voor de verdere aanpak van de mobiliteitsproblematiek in en rond Antwerpen
– 178 (2009-2010) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de actualiteitsmotie.

De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Er staan in deze motie een aantal complementaire voorstellen inzake mobiliteit, zoals het vrijmaken van de Liefkenshoektunnel. De heer Penris heeft echter gemeend mij daarstraks de les te moeten spellen in verband met de vraag tot spoedbehandeling van onze motie. Ik begrijp niet goed hoe ik nu al in een actualiteitsmotie zou moeten kunnen stemmen voor de onmiddellijke opheffing van de BAM-structuren, als we pas volgende week gaan stemmen over het recht van een onderzoekscommissie. We kunnen natuurlijk niet vooruitlopen op de consequenties en de conclusies van die commissie. Waarschijnlijk waren wij erg vooruitziend en dachten wij dat we eerst een onderzoekscommissie moesten hebben en dan pas de BAM-structuren eventueel kunnen opheffen.

De voorzitter: Mevrouw De Ridder heeft het woord.

Mevrouw Annick De Ridder: Ik meen in deze actualiteitsmotie nergens de woorden ‘derde Scheldeoeververbinding’ of ‘volgende Scheldeoeververbinding’ terug te vinden. Om die reden kunnen we deze motie uiteraard ook niet goedkeuren. Het gaat om beginnende maatregelen die een deel van de oplossing zijn. Met deze zes punten gaat u er echt niet toe komen om de mobiliteitscrisis in Antwerpen op te lossen, mijnheer Penris.

De voorzitter: De heer Peeters heeft het woord.

De heer Dirk Peeters: Hoe waardevol bepaalde ingrepen die hier worden voorgesteld ook zijn, wij missen het globale kader. Deelaspecten van die globale problematiek nu apart goedkeuren, zien wij niet zitten.

De voorzitter: Begin van de stemming.

Stemming nr. 15

Ziehier het resultaat:

105 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
19 leden hebben ja geantwoord;
80 leden hebben neen geantwoord;
6 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de actualiteitsmotie niet aan.

■

MEDEDELING VAN DE VOORZITTER

De voorzitter: Dames en heren, het Rode Kruis Vlaanderen roept u allen op om op 22 oktober tussen 12 uur en 16 uur bloed te komen geven. U hebt trouwens allemaal een uitnodiging gevonden op uw zitplaats.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 28 oktober 2009 om 14 uur.

Geen bezwaar? *(Instemming)*

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 19.09 uur.*

■

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Filip Anthuenis, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceyssens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, John Crombez, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Philippe De Coene, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder , Mia De Vits, Patricia De Waele, Bart De Wever, Filip Dewinter, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Sven Gatz, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, An Michiels, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Hermes Sanctorum, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Marcus Vanden Bussche, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Marleen Vanderpoorten, Luckas Van Der Taelen, Marc Van de Vijver, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Peter Vanvelthoven, Mercedes Van Volcem, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Ulla Werbrouck, Wim Wienen , Veli Yüksel

Afwezig met kennisgeving

Erik Arckens, Jean-Jacques De Gucht, Gwenny De Vroe, Sophie De Wit, Helga Stevens: gezondheidsredenen;

Ivan Sabbe, Sas van Rouveroij: zending.

Yamila Idrissi.

■

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Filip Anthuenis, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceyssens, Sonja Claes, Griet Coppé, Philippe De Coene, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Patricia De Waele, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Sven Gatz, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, An Michiels, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Hermes Sanctorum, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Felix Strackx,

Erik Tack, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Wilfried Vandaele, Marcus Vanden Bussche, Frank Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Peter Vanvelthoven, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel

NEEN-stem:

Christian Van Eyken

Stemming nr. 2:

JA-stemmen:

Filip Anthuenis, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceyssens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, John Crombez, Philippe De Coene, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Patricia De Waele, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Sven Gatz, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Hermes Sanctorum, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marcus Vanden Bussche, Frank Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Peter Vanvelthoven, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel

Stemming nr. 3:

JA-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceyssens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Wilfried Vandaele, Frank

Vandenbroucke, Peter Vanvelthoven, Jan Verfaillie, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Linda Vissers, Wim Wienen, Veli Yüksel

NEEN-stemmen:

Patricia De Waele, Peter Reekmans, Marcus Vanden Bussche, Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Ulla Werbrouck

ONTHOUDINGEN:

Filip Anthuenis, Ann Brusseel, Karlos Callens, Bart Caron, Patricia Ceysens, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Marino Keulen, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Hermes Sanctorum, Herman Schueremans, Bart Tommelein, Vera Van der Borght, Luckas Van Der Taelen, Dirk Van Mechelen, Mercedes Van Volcem, Marleen Vanderpoorten, Mieke Vogels, Filip Watteeuw

Stemming nr. 4:

JA-stemmen:

Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Frank Creyelman, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, Jan Penris, Peter Reekmans, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Joris Van Hauthem, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Marcus Vanden Bussche, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Ulla Werbrouck, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceyssens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Peter Vanvelthoven, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Filip Anthuenis, Ann Brusseel, Karlos Callens, Bart Caron, Patricia Ceysens, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Marino Keulen, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Hermes Sanctorum, Herman Schueremans, Bart Tommelein, Vera Van der Borght, Luckas Van Der Taelen, Dirk Van Mechelen, Mercedes Van Volcem, Marleen Vanderpoorten, Mieke Vogels, Filip Watteeuw

Stemming nr. 5:

JA-stemmen:

Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Frank Creyelman, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, Jan Penris, Peter Reekmans, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Joris Van Hauthem, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Marcus Vanden Bussche, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Ulla Werbrouck, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Filip Anthuenis, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceyssens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Sven Gatz, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Hermes Sanctorum, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Griet Smaers, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Eric Van Rompuy, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Peter Vanvelthoven, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Veli Yüksel

Stemming nr. 6:

JA-stemmen:

Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Frank Creyelman, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, Jan Penris, Peter Reekmans, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Joris Van Hauthem, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Marcus Vanden Bussche, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Ulla Werbrouck, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Filip Anthuenis, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceyssens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Sven Gatz, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Hermes Sanctorum, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Griet Smaers, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Eric Van Rompuy, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Peter Vanvelthoven, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Veli Yüksel

Stemming nr. 7:

JA-stemmen:

Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Frank Creyelman, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, Jan Penris, Peter Reekmans, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Marleen Van den Eynde, Joris Van

Hauthem, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Marcus Vanden Bussche, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Ulla Werbrouck, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Filip Anthuenis, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceyssens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Sven Gatz, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Hermes Sanctorum, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Griet Smaers, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Eric Van Rompuy, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marleen Vanderpoorten, Peter Vanvelthoven, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Veli Yüksel

Stemming nr. 8:

JA-stemmen:

Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Frank Creyelman, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Katleen Martens, Jan Penris, Peter Reekmans, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Joris Van Hauthem, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Marcus Vanden Bussche, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Ulla Werbrouck, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceyssens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Dirk Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Hermes Sanctorum, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Peter Vanvelthoven, Jan Verfaillie, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Filip Anthuenis, Ann Brusseel, Patricia Ceysens, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Carl Decaluwe, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Marino Keulen, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Herman Schueremans, Bart Tommelein, Vera Van der Borght, Dirk Van Mechelen, Mercedes Van Volcem, Marleen Vanderpoorten

Stemming nr. 9:

JA-stemmen:

Filip Anthuenis, Ann Brusseel, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Patricia Ceysens, Frank Creyelman, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Marino Keulen, Katleen Martens, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Jan Penris, Peter Reekmans, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Bart Tommelein, Marleen Van den Eynde, Vera Van der Borght, Joris Van Hauthem, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Marcus Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Ulla Werbrouck, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceyssens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Dirk Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Hermes Sanctorum, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Peter Vanvelthoven, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Veli Yüksel

Stemming nr. 10:

JA-stemmen:

Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Frank Creyelman, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Joris Van Hauthem, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Linda Vissers, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceyssens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Peter Vanvelthoven, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Filip Anthuenis, Ann Brusseel, Bart Caron, Patricia Ceysens, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Patricia De Waele, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Marino Keulen, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Peter Reekmans, Hermes Sanctorum, Herman Schueremans, Bart Tommelein, Vera Van der Borght, Luckas Van Der Taelen, Dirk Van Mechelen, Mercedes Van Volcem, Marcus

Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Ulla Werbrouck

Stemming nr. 11:

JA-stemmen:

Filip Anthuenis, Ann Brusseel, Patricia Ceysens, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Patricia De Waele, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Marino Keulen, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Peter Reekmans, Herman Schueremans, Bart Tommelein, Vera Van der Borght, Dirk Van Mechelen, Mercedes Van Volcem, Marcus Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Ulla Werbrouck

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceyssens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Dirk Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Hermes Sanctorum, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Peter Vanvelthoven, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Frank Creyelman, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Joris Van Hauthem, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Linda Vissers, Wim Wienen

Stemming nr. 12:

JA-stemmen:

Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Frank Creyelman, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, Jan Penris, Peter Reekmans, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Joris Van Hauthem, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Marcus Vanden Bussche, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Ulla Werbrouck, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceyssens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Dirk Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Hermes Sanctorum, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Koen Van den Heuvel, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy,

Wilfried Vandaele, Peter Vanvelthoven, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Filip Anthuenis, Ann Brusseel, Patricia Ceysens, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Marino Keulen, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Herman Schueremans, Bart Tommelein, Vera Van der Borght, Dirk Van Mechelen, Mercedes Van Volcem, Marleen Vanderpoorten

Stemming nr. 13:

JA-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceyssens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Peter Vanvelthoven, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Veli Yüksel

NEEN-stemmen:

Filip Anthuenis, Ann Brusseel, Bart Caron, Patricia Ceysens, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Patricia De Waele, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Marino Keulen, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Peter Reekmans, Hermes Sanctorum, Herman Schueremans, Bart Tommelein, Vera Van der Borght, Luckas Van Der Taelen, Dirk Van Mechelen, Mercedes Van Volcem, Marcus Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Ulla Werbrouck

ONTHOUDINGEN:

Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Frank Creyelman, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Joris Van Hauthem, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Linda Vissers, Wim Wienen

Stemming nr. 14:

JA-stemmen:

Ann Brusseel, Patricia Ceysens, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Marino Keulen, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Herman Schueremans, Bart Tommelein, Dirk Van Mechelen, Mercedes Van Volcem, Marleen Vanderpoorten

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceyssens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Filip Dewinter, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle

Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, Dirk Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Hermes Sanctorum, Katrien Schryvers, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Wilfried Vandaele, Peter Vanvelthoven, Jan Verfaillie, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Linda Vissers, Mieke Vogels, Wim Wienen, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Patricia De Waele, Peter Reekmans, Marcus Vanden Bussche, Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Ulla Werbrouck

Stemming nr. 15:

JA-stemmen:

Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Frank Creyelman, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Joris Van Hauthem, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Linda Vissers, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceyssens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Sven Gatz, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Hermes Sanctorum, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Griet Smaers, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marleen Vanderpoorten, Peter Vanvelthoven, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Patricia De Waele, Peter Reekmans, Marcus Vanden Bussche, Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Ulla Werbrouck

■